

บทที่ 2

นิตยสารวัยรุ่น

ในการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติของนักเรียนโรงเรียนมัธยม สังกัดกรมสามัญศึกษา ต่อนิตยสารวัยรุ่น" ครั้งนี้ ผู้วิจัยมีใ้มุ่งที่จะศึกษาแต่เพียงทัศนคติหรือความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมต่อนิตยสารวัยรุ่นในด้านรูปเล่ม ภาพ ราคา ตัวอักษร คอลัมน์ การใช้ภาษา การโฆษณา การจัดทำ และประโยชน์ที่ได้รับเท่านั้น แต่ยังมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษานิตยสารวัยรุ่นในด้านที่เกี่ยวกับประวัติ นโยบาย วัตถุประสงค์ของการจัดทำ และการเผยแพร่ อีกด้วย เพื่อให้งานวิจัยครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องราวที่เกี่ยวกับนิตยสารวัยรุ่นจากตำรา และเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องกับนิตยสารวัยรุ่นที่ยังมีพิมพ์จำหน่ายอยู่ แล้วนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ความหมายของคำว่า "นิตยสาร"
2. ขนาดของนิตยสาร
3. ประเภทของนิตยสาร
4. ประวัติและวิวัฒนาการของนิตยสารวัยรุ่นของไทย

ความหมายของคำว่า "นิตยสาร"

"นิตยสาร" เป็นสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องประเภทหนึ่ง บางครั้งจึงเรียกว่า "วารสาร" หรือเรียกรวมกันว่า "นิตยสารและวารสาร" "วารสาร" ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า "Periodical" ส่วน "นิตยสาร" ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า "Magazine" มีผู้ให้ความหมายของคำสองคำนี้ไว้หลายประการ ดังนี้

1. วารสาร (Periodical)

D.E. Davinson (1969: 37) ได้ให้ความหมายไว้ว่า "วารสาร"

015343

หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่มีกำหนดออกเป็นระยะ ไม่จำเป็นต้องสม่ำเสมอก็ได้ แต่ละฉบับจะให้
หมายเลข และวัน เดือน ปีประจำฉบับต่อเนื่องกันไปตามลำดับของสิ่งพิมพ์ ภายในฉบับ
ประกอบด้วยเรื่องที่ทำให้ความรู้จากแหล่งต่างๆ"

Leonard Montague Harrod (1977: 633) ได้ให้คำจำกัดความ
ไว้ว่า "วารสาร หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่ออกต่อเนื่องกัน กำหนดออกเป็นระยะ และตั้งใจจะ
ออกต่อเนื่องกันตลอดไป ภายใต้ชื่อเรื่องเดียวกัน โดยมีหมายเลข และวัน เดือน ปีประจำ
ฉบับกำกับ"

Andrew D. Osborn (1980: 79) กล่าวว่า

วารสาร หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่มีกำหนดออกแน่นอนและสม่ำเสมอ มีหมายเลขและ
วัน เดือน ปีประจำฉบับ มีผู้เขียนหลายคน เสนอเนื้อหาตามนโยบายของคณะผู้จัดทำ
เนื้อหาในแต่ละฉบับอาจไม่มีความสมบูรณ์ในตัว แต่จะสัมพันธ์กับฉบับอื่นๆที่ตีพิมพ์มาแล้ว
หรือจะตีพิมพ์ในฉบับต่อไป

ส่วนจรรยาบรรณ สินธุโสภณ (2521: 90) อธิบายความหมายของคำว่า
"วารสาร" ว่า

วารสาร คือ สิ่งพิมพ์ประเภทหนึ่ง มีกำหนดการพิมพ์ที่แน่นอนหรือค่อนข้างแน่นอน
วารสารชื่อหนึ่งจะมีลักษณะรูปเล่มภายนอกเหมือนกันทุกฉบับ ช่วยให้อ่านสังเกต
หรือจำวารสารนั้นได้ มีเลขกำกับฉบับ ระบุให้ทราบ วัน เดือน ปีที่ออก และทราบ
ลำดับของแต่ละฉบับในชุด ไม่มีกำหนดล่วงหน้าว่าจะเลิกกิจการเมื่อใด ประกอบด้วย
บทความหลายบทความในแต่ละฉบับ

จากคำจำกัดความของคำว่า "วารสาร" ที่ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ไว้
ข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า "วารสาร" หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่พิมพ์เผยแพร่โดยมีชื่อเรียกแน่นอน
มีกำหนดออกตามระยะเวลาที่กำหนดไว้อย่างสม่ำเสมอ อาจเป็นรายสัปดาห์ รายบ้กซ์
รายเดือน และรายอื่นๆ และให้หมายเลขของปีที่ ฉบับที่ และ วัน เดือน ปีประจำฉบับ
ต่อเนื่องกันไปตามลำดับออกของสิ่งพิมพ์ เสนอบทความหลายบทความจากข้อเขียนโดย
ผู้เขียนหลายคน ซึ่งประกอบด้วยเรื่องราวในสาขาต่างๆ อาจเป็นเรื่องในแนวเดียวกัน
หรือคนละแนวก็ได้

2. นิตยสาร (Magazine)

คำว่า "นิตยสาร" ซึ่งตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า "Magazine" นั้น Jean Key Gates (1979: 88) กล่าวว่า "Magazine" เป็นคำที่มาจากภาษาอารบิกว่า "Makhāzin" แปลว่า "คลังสินค้า (Storehouse)" ซึ่งตรงกับความหมายเดิมตามลักษณะของนิตยสารคือ เป็นที่รวมของบทละคร บทกวี ความเรียง และบทประพันธ์อื่นๆ

ในปัจจุบัน "นิตยสาร" หมายถึง สิ่งพิมพ์ซึ่งปกคิมปกอ่อน มีภาพประกอบ เนื้อหาประกอบด้วยเรื่องและบทความต่างๆที่เขียนโดยผู้เขียนหลายคน มักมีโฆษณา และมีกำหนดออกที่แน่นอน (Webster's New Twentieth Century Dictionary 1968: 1488) มีชื่อนิตยสาร และมีวัตถุประสงค์ในการที่จะให้ความรู้และความบันเทิงแก่ผู้อ่าน (กำธร สติกรกุล 2523: 135) มีเรื่องสำหรับอ่านเล่น อ่านเพื่อความรู้อ่านเพื่อวิจารณ์ ฯลฯ (กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ 2477 อ้างถึงใน สีกิ้น บ้านทุ่ง 2528: 16) และมักหมายถึง นิตยสารเชิงรมย์ ซึ่งมีเนื้อหาประเภทบันเทิงมากกว่าสารคดี (รัฐจวน อินทรกำแหง 2519: 31)

จากคำอธิบายดังกล่าวข้างต้น อาจสรุปความหมายของคำว่า "นิตยสาร" ได้ว่า หมายถึง สิ่งพิมพ์ซึ่งโดยทั่วไปมีปกอ่อน มีกำหนดออกที่แน่นอน เสนอบทความหลายบทความโดยผู้เขียนหลายคน มีภาพประกอบ มักมีโฆษณา เพราะส่วนใหญ่มุ่งจัดทำเพื่อการค้าและหวังผลกำไรในการจัดทำ

โดยทั่วไป คำว่า "วารสาร" หรือ "นิตยสาร" สามารถใช้แทนกันได้ สำหรับของไทย นิยมใช้คำว่า "วารสาร" เพื่อระบุถึงสิ่งพิมพ์ในทางวิชาการที่จัดพิมพ์โดยสถาบันสมาคม หน่วยงานของรัฐและเอกชน เน้นเรื่องข่าวสารและวิชาการของหน่วยงานนั้นๆ ส่วนคำว่า "นิตยสาร" นั้น นิยมใช้กับวารสารเชิงรมย์ ที่มุ่งให้ความบันเทิงมากกว่าความรู้ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะ "นิตยสาร" ไม่รวม "วารสาร"

ขนาดของนิตยสาร

ขนาดของนิตยสาร มีอยู่ประมาณ 4 ขนาด (วิษณุ สุวรรณเพิ่ม 2526: 292)

คือ

1. ขนาด 32 หน้ายก คือ ขนาดประมาณ $4\frac{1}{2}$ นิ้ว X 6 นิ้ว เมื่อเย็บเล่มแล้วจะเหลือขนาดสั้นกว่าเล็กน้อย นิตยสารขนาดนี้ไม่ค่อยแพร่หลายนัก เนื่องจากขนาดเล็กทำให้การจัดหน้าและการเรียงพิมพ์ไม่สะดวกเท่าที่ควร องค์กรประกอบในการจัดหน้าหรือปกจะมีขนาดเล็กตามไปด้วย ทำให้ชาตสิ่งที่จะเน้นหรือมีจุดสนใจน้อยลงไป ตัวอย่างนิตยสารที่มีขนาดนี้ ได้แก่ นิตยสารทีวีช่อง 7 วารสารสุขภาพ ฟิลลิ่ง เป็นต้น

2. ขนาด 16 หน้ายก คือ ขนาดประมาณ 6 นิ้ว X 9 นิ้ว นิตยสารขนาดนี้มีมากและมีจำนวนหน้ามาก เนื่องจากยังคงมีขนาดเล็ก การจัดหน้าปกจึงต้องใช้ศิลปการออกแบบที่ต้องเร้าความสนใจผู้อ่านมากที่สุด เพราะขนาดเล็กเมื่อวางตามแผงหนังสือจะไม่เด่นเท่าที่ควร ตัวอย่างนิตยสารที่มีขนาดนี้ ได้แก่ กุลสตรี หญิงไทย มิถุนา เป็นต้น

3. ขนาด 8 หน้ายก คือ ขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว X $11\frac{1}{2}$ นิ้ว เป็นขนาดที่ได้รับความนิยมมากในหมู่ผู้อ่านและผู้พิมพ์ เพราะสะดวกแก่การพิมพ์ การหยิบจับ และการจำหน่ายมากกว่าขนาดอื่น การออกแบบปกจะใช้ทั้งภาพเขียน ภาพวาด และภาพถ่าย หรือใช้เฉพาะอักษรชื่อนิตยสาร และสารบัญ เพื่อให้ผู้อ่านตัดสินใจเลือกอ่านได้เร็วขึ้น การจัดหน้าในมักจะมีคอลัมน์ๆ ขนาด 3-4 คอลัมน์ จะมีทั้งนิตยสารบันเทิง และนิตยสารภาพ ตัวอย่างนิตยสารที่มีขนาดนี้ ได้แก่ ลลนา แพรวสุดสัปดาห์ แพชั่นวัยรุ่น อนสาร อ.ส.ท. ดิฉัน บ้านและสวน เป็นต้น

4. ขนาด 4 หน้ายก คือ ขนาดใหญ่ประมาณ $10\frac{1}{2}$ นิ้ว X 13 นิ้ว หรือ 11 นิ้ว X 13 นิ้ว ส่วนมากเป็นนิตยสารที่มีภาพประกอบขาว หรือภาพประกอบเรื่อง มีข้อเขียนมากและมักจะมีภาพทุกหน้า การแบ่งคอลัมน์จะแบ่งเป็น 4-5 คอลัมน์ หน้าแรกหรือปกจะออกแบบเหมือนนิตยสารทั่วไป แต่จะมีขนาดใหญ่ ภาพหรือชื่อนิตยสารสามารถพิมพ์ขนาดใหญ่ได้ ทำให้น่าสนใจมากกว่านิตยสารที่มีขนาดเล็ก ตัวอย่างนิตยสารที่มีขนาดนี้ ได้แก่ แพลก สกุลไทย มหัศจรรย์ มติชนสุดสัปดาห์ เป็นต้น

1.8 Digest Magazine เป็นนิตยสารเรื่องย่อ มักพิมพ์ขนาด
กระเป๋ (Pocket Book) และพิมพ์เป็นจำนวนมาก นิตยสารประเภทนี้ ได้แก่
Reader's Digest, Everybody's Digest เป็นต้น

1.9 Interpretative or Idea Magazine เป็นนิตยสารที่
เสนอเรื่องราวของความคิด การตีความหมาย เรื่อง ชาวต่างชาติ บางครั้งเสนอเรื่องที่
ขัดแย้งกัน และอธิบายแยกแยะให้ผู้อ่านเห็นเรื่องที่ขัดแย้งนั้นๆ นิตยสารประเภทนี้ ได้แก่
New Republic, Commonweal เป็นต้น

1.10 Self-Help and Health Magazine เป็นนิตยสารเพื่อ
สุขภาพ คุณค่าชีวิต มีบทความทางการแพทย์ วิทยาศาสตร์ และเน้นหนักในเรื่องของ
โรคภัยไข้เจ็บ สุขภาพอนามัย สาธารณสุข การบริหารร่างกาย ความเป็นอยู่ ชีวิตที่ดี
เป็นต้น นิตยสารประเภทนี้ ได้แก่ Your Life, Better Health เป็นต้น

2. Specialized Magazine หมายถึง นิตยสารเพื่อผู้อ่านเฉพาะ
กลุ่ม แบ่งเป็นพวกๆ ดังนี้ คือ

2.1 Juvenile Magazine เป็นนิตยสารสำหรับเด็กวัยรุ่น
ลงเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กหนุ่มสาววัยรุ่น (Teenage) จะมีเรื่องของแฟชั่น บันเทิง
กีฬา ดนตรี เป็นหลัก นิตยสารประเภทนี้ ได้แก่ Child Life, Highroad
เป็นต้น

2.2 Comic Magazine เป็นนิตยสารประเภทขบขันการ์ตูน
โดยมากจะเสนอเรื่องราวสำหรับเด็ก และผู้สนใจเรื่องขบขันโดยเฉพาะ นิตยสาร
ประเภทนี้ ได้แก่ Superman, The Spirit เป็นต้น

2.3 Pulp Magazine เป็นนิตยสารที่ลงบทความที่หนักไปใน
เรื่องราว สารคดี เรื่องจริง คือ ลงแต่เนื้อเรื่องที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านในลักษณะที่เป็น
เนื้อหาของเรื่องเท่านั้น นิตยสารประเภทนี้ ได้แก่ Weird Tales, Western Stories
เป็นต้น

2.4 Literary Magazine เป็นนิตยสารประเภทวรรณคดี
หรือวรรณกรรมประเภทต่างๆ เช่น ร้อยกรอง ร้อยแก้ว นิตยสารประเภทนี้ ได้แก่
Saturday Review of Literary, Poetry เป็นต้น

- 2.5 Little Magazine เป็นนิตยสารที่ออกเผยแพร่เล่มกะทัดรัด ให้ทันสมัย มักเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ ในเรื่องขนาดของเล่ม แต่ก็ยังคงขนาดจิ๋ว หรือขนาดเล็กไว้ มีบทความน้อย นิตยสารประเภทนี้ ได้แก่ Epoch, Accent เป็นต้น
- 2.6 Scholarly Magazine เป็นนิตยสารเชิงวิชาการ นิตยสารโรงเรียน วิทยาลัย นิตยสารเกี่ยวกับการให้ความรู้ด้านต่างๆ นิตยสารประเภทนี้ ได้แก่ American Language, Journalism Quarterly เป็นต้น
- 2.7 Educational Magazine เป็นนิตยสารที่ลงเรื่องราวเกี่ยวกับการศึกษา โรงเรียน สังคมภายในโรงเรียน ในรั้วมหาวิทยาลัย หรือการศึกษาสำหรับนักเรียน นักศึกษานั้นเอง นิตยสารประเภทนี้ ได้แก่ Journal of Education, School and Society เป็นต้น
- 2.8 Business Magazine เป็นนิตยสารเกี่ยวกับธุรกิจต่างๆ นิตยสารประเภทนี้ ได้แก่ Business Week, Nation's Business เป็นต้น
- 2.9 Religious Magazine เป็นนิตยสารที่ลงเรื่องราวเกี่ยวกับศาสนา นิตยสารประเภทนี้ ได้แก่ Christian Century, Catholic World, Jewish Forum เป็นต้น
- 2.10 Industrial Magazine เป็นนิตยสารในวงการอุตสาหกรรม นิตยสารประเภทนี้ ได้แก่ Think, The Craftsman เป็นต้น
- 2.11 Sports Magazine เป็นนิตยสารที่เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับกีฬา บางฉบับเสนอกีฬาแทบทุกประเภทรวมกันไป บางฉบับเสนอกีฬาเฉพาะประเภท นิตยสารประเภทนี้ ได้แก่ Sport เป็นต้น
- 2.12 Labor Magazine เป็นนิตยสารสำหรับกรรมกรหรือผู้ใช้แรงงานโดยเฉพาะ นิตยสารประเภทนี้ ได้แก่ Justice, Advance เป็นต้น
- 2.13 Transportation Magazine เป็นนิตยสารที่เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการขนส่ง นิตยสารประเภทนี้ ได้แก่ Railway Age, Trailer Topics เป็นต้น
- 2.14 Science Magazine เป็นนิตยสารที่มีเนื้อหาทางด้านวิทยาศาสตร์ นิตยสารประเภทนี้ ได้แก่ Science Digest, Scientific American เป็นต้น

สำหรับนิตยสารที่จัดทำในประเทศไทย มีผู้แบ่งประเภทของนิตยสารไว้ดังนี้

สมาคมโฆษณาธุรกิจแห่งประเทศไทย (2527: 39-144) แบ่งนิตยสารออกตามลักษณะเนื้อหาได้ 15 กลุ่ม ดังนี้

1. นิตยสารการเมือง ได้แก่ มติชนสุดสัปดาห์ สู่อานาคต หลักไท นิวส์สตรีท สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ เป็นต้น
2. นิตยสารกีฬา ได้แก่ สยามกีฬา กอล์ฟ เทนนิส ฟุตบอลสยาม มวยโลก เป็นต้น
3. นิตยสารเครื่องเสียง วิดีโอ คอมพิวเตอร์ ได้แก่ ไฮ-ฟิเดลิตี คอมพิวเตอร์รีวิว ไฮไฟ-สเตอริโอ เครื่องเสียง ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น
4. นิตยสารเด็กและการ์ตูน ได้แก่ ชัยพฤกษ์การ์ตูน เสียงเด็ก สวนสัตว์ ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์ หิ้งน้อย เป็นต้น
5. นิตยสารถ่ายภาพและการพิมพ์ ได้แก่ โฟโต้-กราฟโฟ โฟโต้ การถ่ายภาพ และการพิมพ์ ภาพถ่าย เป็นต้น
6. นิตยสารท่องเที่ยว ได้แก่ อนสาร อ.สง.ท. เพื่อนเดินทาง เที่ยวรอบโลก เส้นทางท่องเที่ยว Sanuk Jang เป็นต้น
7. นิตยสารธุรกิจและโฆษณา ได้แก่ คนโฆษณา ผู้จัดการ คลังสมอง เกษตรวันนี้ คู่มือซื้อขาย เป็นต้น
8. นิตยสารบันเทิง ได้แก่ คู่สร้างคู่สม ตาราภาพยนตร์ กินที่ไหน ทีวีรีวิว วิทยวาน เป็นต้น
9. นิตยสารบ้าน ได้แก่ บ้านและสวน เฟอร์นิเจอร์ บ้านในฝัน สถาปนิก มัณฑนาสถาปัตย์ เป็นต้น
10. นิตยสารผู้ชาย ได้แก่ แมน หนุ่มสาว มิถุนา กีฬากลางแจ้ง ไฟกลางคืน เป็นต้น
11. นิตยสารผู้หญิง ได้แก่ สตรีสาร ขวัญเรือน ดิฉัน รักลูก แฟชั่นรีวิว เป็นต้น
12. นิตยสารรถ ได้แก่ ฟอร์มูล่า มอเตอร์ไซค์ กรังค์ปรีซ์ นักเลงรถ คู่มือรถยนต์ เป็นต้น

13. นิตยสารศิลป-วัฒนธรรม ไค้แก ถนนหนังสือ ศิลปวัฒนธรรม ฟิลลิ่ง
เป็นต้น
14. นิตยสารเศรษฐกิจ ไค้แก ข่าวจตุรัส ทางแยก นายจ้าง
Economic Time เป็นต้น
15. นิตยสารสุขภาพ ไค้แก ใกล้หมอ หมอชาวบ้าน อาหารและสุขภาพ
แพทย์ ชีวิตและสุขภาพ เป็นต้น

นิต้า ชูโต และคณะ (2527: ภาค 2 20-29) จำแนกนิตยสารตามลักษณะ
เด่นของเนื้อหาได้ 31 กลุ่ม ดังนี้

1. ข่าวและวิจารณ์ข่าว เป็นนิตยสารที่มีเนื้อหาสรุปข่าวในรอบสัปดาห์
มีบทความแสดงความคิดเห็นและวิจารณ์เหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่าง
สัปดาห์ ส่วนใหญ่เป็นเนื้อหาและบทวิจารณ์ของข่าวเศรษฐกิจและการเมือง ไค้แก
มติชนสุดสัปดาห์ สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ สื่อนาคค เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีนิตยสารที่มี
เนื้อหามุ่งเจาะข่าวอาชญากรรม เบื้องหลังข่าว เสนอเนื้อหาค้านบั่นเหิงและการตอบ
ปัญหาทางเพศ ไค้แก นิตยสาร 191 และ 119 เป็นต้น
2. ศิลปะ-วัฒนธรรม เป็นนิตยสารที่มีเนื้อหาเน้นทางวิจิตรศิลป์ ไค้แก
ฟิลลิ่ง และเน้นศิลปะทั้งในอดีตและปัจจุบันทุกสาขา โบราณคดี ประวัติศาสตร์ และ
วัฒนธรรมภาคต่างๆ ไค้แก ศิลปวัฒนธรรม
3. ศาสนา ปรัชญา ความเชื่อ และพระเครื่อง เป็นนิตยสารที่เสนอเนื้อหา
ทางพุทธศาสนา ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม สมาธิ รวมทั้งอภินิหารต่างๆ ของพระ
ไค้แก คณพันโลก อภินิหารพลังจิต โลกทิพย์ บางฉบับเสนอเกี่ยวกับประวัติพระเครื่อง
วิฤกษพระเครื่อง แนะนำพระเครื่อง ไค้แก นะโม พระเครื่อง ศักดิ์สิทธิ์ เป็นต้น
4. โหราศาสตร์ เสนอความรู้ด้านการทำนายโชคชะตาชีวิตตามหลัก
โหราศาสตร์ ไค้แก นิตยสารโหราเวศน์
5. การศึกษา เสนอเนื้อหาเป็นเชิงสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนวิชา
ต่างๆในโรงเรียน ช่วยฝึกทักษะและให้ความรู้เพิ่มเติมแก่เด็กและเยาวชน ไค้แก
เพื่อนเรียนประถมปลาย ม.ต้น และ ม.ปลาย อีกแนวหนึ่งคือ เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับ
วงการครูทางด้านวิชาการ ระเบียบ คำสั่ง ความรู้ด้านการสอนใหม่ๆ ไค้แก มิตรครู

ข่าวครุฑ เป็นต้น

6. ถ่ายภาพและการพิมพ์ เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการถ่ายภาพ วิธีการถ่ายภาพ อุปกรณ์การถ่ายภาพ เทคนิคต่างๆ ที่เกี่ยวกับการถ่ายภาพและล้างฟิล์ม ใต้แก่ เปิดกล้องส่องโลก โฟโต้แอนคัลกราฟโฟ เป็นต้น

7. การตกแต่งบ้านและสำนักงาน เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดและตกแต่งบ้าน แบบบ้านต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นนิตยสารภาพ ใต้แก่ บ้านและสวน บ้านในฝัน เป็นต้น

8. ธุรกิจ การเงิน การจัดการและโฆษณา เสนอความรู้ด้านการจัดการ การเงิน การธนาคาร การโฆษณา และธุรกิจอื่นๆ แนะนำและสัมภาษณ์นักธุรกิจที่เก่งๆ ใต้แก่ ตอกเบี้ย คลังสมอง คู่แข่ง ที่กิน เป็นต้น

9. กฎหมาย เสนอความรู้ด้านกฎหมายสำหรับประชาชน ใต้แก่ ใกล้ศาล หมาย เป็นต้น

10. วิทยาศาสตร์ เสนอเนื้อหาด้านข่าวสารทางวิทยาศาสตร์ ความรู้ทาง วิทยาศาสตร์ในสาขาต่างๆ รวมทั้งวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ใต้แก่ ทักษะ ชัยพดภูมิวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

11. เครื่องเสียง วิดีโอ และคอมพิวเตอร์ เสนอเนื้อหาเน้นหนักด้าน วิศวกรรมไฟฟ้า อาทิ แนะนำเครื่องเสียง การสร้าง ปรับแต่ง การซ่อมและเลือกซื้อ เครื่องเสียง ใต้แก่ ไฮไฟสเตริโอ สเตริโอ ออติโอ แนะนำวิดีโอเทปแบบใหม่ๆ รวมทั้งวิธีใช้และอุปกรณ์ แนะนำภาพยนตร์ในวิดีโอเทป ใต้แก่ วิดีโอรีวิว วิดีโอเธียเตอร์ และเนื้อหาที่เน้นด้านคอมพิวเตอร์ การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ และการใช้ โปรแกรมแบบต่างๆ ภาษาที่ใช้ของคอมพิวเตอร์ ใต้แก่ คอมพิวเตอร์รีวิว ไมโครคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

12. อาวุธและสงคราม เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับอาวุธสงครามชนิดใหม่ๆ ประสิทธิภาพของอาวุธแบบต่างๆ ใต้แก่ สมรภูมิ สงคราม รวมทั้งนิตยสารที่เสนอความรู้ ด้านอาวุธปืน วิธีใช้ การบำรุงรักษา ใต้แก่ นิตยสารปืน

13. รถจักรยาน รถจักรยานยนต์ และรถยนต์ เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการ แนะนำ ทดสอบ ประสิทธิภาพ การซ่อมแซม ตกแต่งเครื่องยนต์ และอุปกรณ์รถ รวมทั้ง การแข่งรถ ใต้แก่ ไบซิเคิล โมโตครอส กรังด์ปรีซ์ เป็นต้น

14. สุขภาพและการแพทย์ เสนอเนื้อหาด้านการแพทย์ การดูแลรักษาสุขภาพ
อนามัย ซึ่งมีทั้งนิตยสารที่เสนอเนื้อหาทางการแพทย์แผนปัจจุบัน ได้แก่ ไกล้มอ
ชีวิตและสุขภาพ คุณและหมอ นิตยสารที่เสนอเนื้อหาทางการแพทย์แผนโบราณผสมผสาน
กับแพทย์แผนปัจจุบัน ได้แก่ หมอชาวบ้าน และนิตยสารที่เสนอเนื้อหาทางการแพทย์แผน
โบราณ และการรักษาโดยอาศัยความเชื่อทางไสยศาสตร์ ได้แก่ หมอบ้านนอก

15. เกษตรกรรม เสนอความรู้ด้านเกษตรกรรม วิธีปลูก การบำรุงรักษา
ตลอดจนวิธีการประกอบอาหารจากผลิตผลทางการเกษตร สัตวบาล ได้แก่ เคนการเกษตร
ชาวเกษตร เกษตรวันนี้ เป็นต้น

16. เพศศึกษา เสนอความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา บันเทิงคดี หังนวนิยายและ
เรื่องสั้น ได้แก่ ท็อปซีเคร็ท

17. คหกรรมศาสตร์ เสนอเนื้อหาทางสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ อาทิ
การตัดเย็บเสื้อผ้า การดักโครเชต์ การประดิษฐ์ต่างๆ การทำอาหาร การทำหมม ได้แก่
ขวัญเรือนฉบับงานฝีมือ

18. ผู้บริโภค เสนอความรู้เกี่ยวกับผู้บริโภค แนะนำวิธีเลือกซื้อสินค้า
ได้แก่ ผู้บริโภค

19. เด็ก เสนอความรู้เกี่ยวกับเด็ก การอนุบาลเด็ก จิตวิทยาเด็ก รวมทั้ง
ความรู้ที่สตรีควรทราบก่อนและหลังมีบุตร ได้แก่ รักลูก บางฉบับเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเด็ก
โดยเฉพาะ ได้แก่ ตะวัน บางฉบับไม่ได้อธิบายเนื้อหาเกี่ยวกับตัวเด็กเอง แต่เสนอสาระ
ความรู้สำหรับเด็กโดยเฉพาะ ได้แก่ สวิตา

20. วัยรุ่น เสนอเนื้อหาด้านความเคลื่อนไหวในแวดวงวัยรุ่น การแต่งกาย
พฤติกรรมของวัยรุ่น รอยกรอง ความรัก นวนิยายรัก เรื่องสั้น จิตวิทยาวัยรุ่น ได้แก่
วัยหวาน วัยน่ารัก เธอกับฉัน เป็นต้น

21. ผู้ชาย เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นส่วนใหญ่ แฟชั่นชาย คนตรี
กีฬา แนะนำบุคคลชั้นนำในสังคม นางแบบ หมอนวด ทาราเปลือยต่างประเทศ นวนิยายรัก
เรื่องจากประสบการณ์ทางเพศ ได้แก่ แมน หนุ่มสาว ระทึก เป็นต้น

22. ผู้หญิง เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับคหกรรมศาสตร์ จิตวิทยาการดำรงชีวิต
สุขภาพและความงาม นวนิยาย เรื่องสั้น ได้แก่ ดิฉัน สาวสวย กานดา นรี เป็นต้น

23. แพชั่น แนะนำแพชั่นเครื่องแต่งกายของสตรี เป็นนิตยสารภาพตลอด
ทั้งเล่ม มีคำบรรยายแนะนำผู้ออกแบบ นางแบบ และร้านจำหน่าย ไค้เก้ แพชั่นรีวิว
แพชั่นวัยรุ่น เป็นต้น

24. กีฬา เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวในวงการกีฬา ประวัตินักกีฬา
รายงานผลการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ ไค้เก้ เทนนิส ฟุตบอล สยาม กีฬาสยาม
เป็นต้น

25. วงการบันเทิง เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับวงการบันเทิง ความเคลื่อนไหว
วิจารณ์ สัมภาษณ์ดาราทรงในวงการดนตรีและภาพยนตร์ เรื่องย่อภาพยนตร์ นวนิยาย
ไค้เก้ ราชาเสียงทอง การภาพยนตร์ โลกดารา เป็นต้น

26. การ์ตูน เสนอเนื้อหาเป็นการ์ตูนที่อ่านแล้วเพื่อความเพลิดเพลิน
บางฉบับมีเกร็ดความรู้ทางประวัติศาสตร์ ทายปัญหา ไค้เก้ เบบี๋ หนูจำ สยองขวัญ
ชายหัวเราะ เป็นต้น

27. ปกิณกะชีวิต เสนอเนื้อหาที่เป็นการรวบรวมเรื่องราวของประสบการณ์
ในชีวิตในด้านต่างๆ อาทิ การครองเรือน ความสัมพันธ์ของคนหนุ่มสาว การทำงาน
การประกอบอาชีพ ประวัตินักแสดงในอาชีพต่างๆ ทายปัญหาทางเพศ นวนิยาย ไค้เก้
คู่สร้างคู่สม ชีวิตรัก ชีวิตแรงงาน เป็นต้น

28. เรื่องแปลกๆและเหลือเชื่อ เสนอเนื้อหาทุกๆด้านในแง่มุมที่แปลก
และเป็นเกร็ดความรู้ ไค้เก้ แปลก เรื่องจริง มหัศจรรย์ เป็นต้น

29. ท่องเที่ยว เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับสารคดีท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ
ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ แนะนำสถานที่ท่องเที่ยว ไค้เก้ อนุสาร อ.ส.ท.
เที่ยวรอบโลก เพื่อนเดินทาง เป็นต้น

30. แนะนำการชื้อขาย อาหารและโรงแรม เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการ
แนะนำการชื้อ การขายอาหาร การท่องเที่ยวตามสถานเริงรมย์ โรงแรม ไค้เก้
คู่มือชื้อขาย กินที่ไหน ทัวร์ฉบับแสงสี เป็นต้น

31. กลอน เรื่องอ่านเล่น และปกิณกะต่างๆ เสนอเนื้อหาเน้นด้านกาให้
ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน ส่วนใหญ่เป็นนวนิยาย เรื่องสั้น ไค้เก้ สนุก เมืองยิ้ม ทวยตุน
บางฉบับเสนอกลอนและร้อยแก้วในลักษณะจินตนาการ ไค้เก้ ภูกัน บางฉบับเสนอปกิณกะ

สอศแทรกไปด้วย เช่น ความรู้ด้านทฤษฎีวิทยาศาสตร์ เพศศึกษา จิตวิทยา ธุรกิจ บันเทิง สุขภาพ ใค้แก่ บางกอก ทานตะวัน สกลไทย เป็นต้น

จากการแบ่งประเภทของนิตยสารวัยรุ่นโดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เกี่ยวข้องกับนิตยสารดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า "นิตยสารวัยรุ่น (Juvenile Magazine)" ก็เป็นนิตยสารกลุ่มหนึ่งที่มีความสำคัญและได้รับการจัดแบ่งออกมา ไม่ว่าจะเป็นการแบ่งตามกลุ่มผู้อ่าน หรือตามลักษณะเด่นของเนื้อหา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันมีการผลิตนิตยสารออกมาสู่ท้องตลาดมากมาย มีการแข่งขันกันบนแผงอย่างคึกคัก ทำให้แนวโน้มของนิตยสารเปลี่ยนทิศทางการผลิตโดยมีเป้าหมายที่กลุ่มผู้อ่านเป็นหลัก และเสนอเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์และตรงกับความสนใจและรสนิยมของกลุ่มผู้อ่าน ซึ่งวัยรุ่นถือเป็นกลุ่มผู้อ่านที่ใหญ่ที่สุดกลุ่มหนึ่ง เป็นเหตุให้มิตยสารวัยรุ่นออกมามากมาย โดยเสนอเนื้อหาจำกัดอยู่ในโลกของวัยรุ่น มีภาษาที่วัยรุ่นบัญญัติขึ้นมาใช้เอง มีการจัดหน้าและรูปเล่มกันอย่างอิสระ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของนิตยสารวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน

ประวัติและวิวัฒนาการของนิตยสารวัยรุ่นของไทย

นิตยสารและวารสารสำหรับวัยรุ่นหรือเยาวชนของไทยนั้น มีวิวัฒนาการมานานนับศตวรรษ เพียงแต่ว่าในสมัยก่อนไม่ได้เสนอเนื้อหาโดยมุ่งเจาะกลุ่มผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่นเหมือนเช่นในปัจจุบัน ที่ส่วนใหญ่เสนอเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับวัยรุ่น และเน้นความบันเทิงในเรื่องของแฟชั่น การภาพยนตร์ นักร้อง นักดนตรี เพลง บทกวี-กลอนเปล่า นวนิยายรัก เรื่องแปล เรื่องสั้น แฟนคลับ มิตรสัมพันธ์ทางจดหมาย ฯลฯ โดยที่นิตยสารสำหรับวัยรุ่นหรือเยาวชนในสมัยก่อนมักจัดรวมไว้ในนิตยสารและวารสารสำหรับเด็กซึ่งรวมถึงวัยรุ่นหรือเยาวชนด้วย และเสนอเนื้อหาโดยเน้นด้านวิชาการมากกว่า เนื้อหาด้านบันเทิงเป็นเพียงเนื้อหาประกอบเท่านั้น ส่วนมากมักเป็นนิทาน นวนิยาย เรื่องสั้น ฯลฯ ถ้าต้องการอ่านเรื่องราวของภาพยนตร์ นักร้อง นักดนตรี และบันเทิงด้านอื่น ๆ ก็ต้องอ่านจากนิตยสารบันเทิงที่เสนอเรื่องราวที่ผู้อ่านทุกเพศทุกวัยสามารถอ่านได้ ไม่มีนิตยสารบันเทิงสำหรับวัยรุ่นโดยตรง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องกล่าวถึงประวัติและวิวัฒนาการของนิตยสารและวารสารสำหรับเด็กและนิตยสารบันเทิง ซึ่งมีหน้าการศึกษาไว้แล้ว เพื่อประกอบการศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้

1. ประวัติและวิวัฒนาการของนิตยสารและวารสารสำหรับเด็กของไทย
(พ.ศ. 2435-2522)

พรทิพย์ วิจิตร (2523: 20-54) ได้ศึกษาประวัติและวิวัฒนาการของนิตยสารและวารสารสำหรับเด็กของไทย เพื่อประกอบการวิจัยเรื่อง "การศึกษา รูปแบบและวิเคราะห์เนื้อหาวารสารภาษาไทยสำหรับเด็ก" สรุปได้ว่า นิตยสารและวารสารสำหรับเด็กของไทยมีประวัติและวิวัฒนาการมานานนับศตวรรษแล้ว ซึ่งพอจะแบ่งได้เป็น 3 ยุค คือ

1.1 ยุคแรก พ.ศ. 2435-2471

นิตยสารและวารสารสำหรับเด็กของไทยในยุคแรก พอจะแบ่งตามคณะผู้จัดทำได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1.1 นิตยสารที่จัดทำในโรงเรียน

นิตยสารและวารสารสำหรับเด็กของไทยในยุคแรกนั้น เริ่มต้นจากโรงเรียน โดยครูและอาจารย์ในโรงเรียนริเริ่มจัดทำขึ้น ในรูปของหนังสือพิมพ์นักเรียน มุ่งเสนอข่าวของโรงเรียนเป็นสำคัญ รองลงมาเพื่อความรู้ประกอบการเรียนและการสั่งสอนอบรม โดยมีครู อาจารย์ และนักเรียนของโรงเรียนนั้นๆ เป็นผู้เขียนเรื่อง นิตยสารและวารสารสำหรับเด็กของไทยที่เกิดขึ้นในโรงเรียนในยุคนี้ ได้แก่ จดหมายเหตุแสงอรุณ ของโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย เริ่มออกเมื่อ พ.ศ. 2435 กำหนดออกเป็นรายเดือน จัดเป็นนิตยสารสำหรับเด็กและเยาวชนฉบับแรกที่จัดทำในโรงเรียน กumaravithaya (พ.ศ. 2438) ของโรงเรียนราชกุมาร อัสสัมชัญไอซ์เสมย์ (พ.ศ. 2457) ของโรงเรียนอัสสัมชัญ สวนกุหลาบวิทยา (พ.ศ. 2465) ของโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย แถลงการศึกษาเทพศิรินทร์ (พ.ศ. 2465) ของโรงเรียนเทพศิรินทร์ เบญจมานสาส์น (พ.ศ. 2467) ของโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร คอลเลชันนิวส์ (พ.ศ. 2467) ของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ราชินีบำรุง (พ.ศ. 2470) ของโรงเรียนราชินี และ ยพราชวิทยา (พ.ศ. 2471) ของโรงเรียนประจำมณฑลพายัพ "ยพราชวิทยาลัย"

1.1.2 นิติสารที่จัดทำโดยเอกชน

หลังจากที่โรงเรียนต่างๆ ได้ออกนิติสารและวารสาร สำหรับเด็กมานานพอสมควร เอกชนได้เริ่มให้ความสนใจจัดทำนิติสารและวารสาร สำหรับเด็กชั้นบ้าง โดยโรงพิมพ์เจริญผลได้จัดทำ เด็กไทย ออกมาในปี พ.ศ. 2464 จัดว่าเป็นนิติสารสำหรับเด็กฉบับแรกที่จัดทำโดยเอกชน ต่อมา นายแช เศรษฐบุตร ได้จัดทำ หนังสือพิมพ์นักเรียน (พ.ศ. 2465) ซึ่งเป็นนิติสารที่แพร่หลายมากในหมู่ นักเรียนในสมัยนั้น นายเพ็ญ แคตระกูล จัดทำ หนังสือพิมพ์เด็ก (พ.ศ. 2466) และ นายสวัสดิ์ จุฑะรพ จัดทำ ครูณเกษม (พ.ศ. 2469)

1.1.3 นิติสารที่จัดทำโดยหน่วยราชการ

หน่วยราชการได้เริ่มให้ความสนใจและเห็นความสำคัญ ของนิติสารและวารสารสำหรับเด็กหลังจากที่โรงเรียนต่างๆ และเอกชนได้จัดทำมานานพอสมควร โดยแผนกอุปนายกสภากรรมการกลางจัดการลูกเสือแห่งประเทศไทย กระทรวงธรรมการ ได้ออก ลูกเสือสยาม ในปี พ.ศ. 2465 ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ทาง ราชการลูกเสือ กำหนดออกเป็นรายเดือน

1.2 ยุคที่สอง พ.ศ. 2472-2490

ยุคนี้เป็นช่วงที่นิติสารและวารสารสำหรับเด็กชบเซา เพราะมี เหตุการณ์สำคัญทางบ้านเมืองเกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 สงครามมหาเอเชียบูรพา พ.ศ. 2482-2486 นอกจากนี้ ผู้ที่มีความรู้และมีฝีมือในการ ประพันธ์หันไปเขียนเรื่องที่ตนสนใจ และเป็นยุคที่นวนิยายสำหรับผู้ใหญ่กำลังเป็นที่นิยม ทุกรูปแบบก็ตาม ได้มีนิติสารสำหรับเด็กออกมา 3 ชื่อเรื่อง ได้แก่ ลูกเสือ (พ.ศ. 2478) ของคณะลูกเสือแห่งชาติ เข้าใจว่าสืบทอดมาจาก ลูกเสือสยาม เพราะ มีวัตถุประสงค์คล้ายกัน อุคมพันธ์ (พ.ศ. 2479) จัดทำโดย นายละมุล พูลวิริยะกิจ และ คูทอง (พ.ศ. 2490) ของนายแช เศรษฐบุตร ซึ่งมีเนื้อหาทำนองเกี่ยวกับ หนังสือพิมพ์นักเรียน

1.3 ยุคที่สาม พ.ศ. 2491-2522

ยุคนี้มีนิติสารและวารสารสำหรับเด็กออกมามากมาย รูปเล่ม น่าสนใจ เนื้อหาเหมาะสำหรับเด็กมากขึ้น ถือเป็นยุคเฟื่องฟูของนิติสารและวารสาร สำหรับเด็ก ประกอบกับเอกชนให้ความสนใจจัดทำมากกว่ายุคใดๆ และหนังสือพิมพ์

โรงเรียนลดความสำคัญลง นิตยสารและวารสารสำหรับเด็กในยุคนี้นี้พอจะแบ่งได้เป็น 4 ประเภท ตามลักษณะการเสนอเนื้อหา คือ

1.3.1 นิตยสารที่เสนอความรู้เฉพาะด้านภาษาอังกฤษ

นิตยสารประเภทนี้เกิดขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2493

โดยหนังสือสแตนคาร์ค ได้จัดทำ สแตนคาร์ค สติวเดนต์ ซัมพลีเมนต์ อีกลฉบับหนึ่ง ได้แก่ ก๊าวหน่า (พ.ศ. 2498) ของนายสุเทพ ชูเชื้อ

1.3.2 นิตยสารที่เสนอความรู้ทางวิชาการ

นิตยสารประเภทนี้มีทั้งที่จัดทำโดยหน่วยราชการและ

เอกชน ได้แก่ อนุภาษาค (พ.ศ. 2494) ของกองอนุภาษาค กรมพลศึกษา เนื้อหาเป็นแนวเดียวกับ ลูกเสือ วิทยาศาสตร์ก๊าวหน่า (พ.ศ. 2508) ของนายสุเทพ ชูเชื้อ

และ ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์ (พ.ศ. 2513) ของห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลไทยวัฒนาพานิช ทั้งสองฉบับเสนอความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์เป็นหลักใหญ่ อีกลฉบับหนึ่งได้แก่ อมสินสาร ฉบับนักเรียน (พ.ศ. 2508) ของธนาคารอมสิน เสนอเนื้อหาเพื่อโฆษณาชักชวนให้รู้จักออมทรัพย์และฝากเงิน และคุ้นเคยกับธนาคารอมสิน

1.3.3 นิตยสารทางศาสนา

ในยุคนี้นิตยสารทางศาสนาออกมาหลายฉบับด้วยกัน

โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมศีลธรรมอันดีสำหรับเด็กเยาวชน ได้แก่ ยวพุทธ (พ.ศ. 2506) ของศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ม.ม.ร. วชิธรรม (พ.ศ. 2508) ของมูลนิธิอภิธรรมมหาธาตุวิทยาลัย เพื่อนใจ (พ.ศ. 2511) ของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และ พุทธรักษา (พ.ศ. 2511) ของพุทธสมาคมแห่งประเทศไทย

1.3.4 นิตยสารที่เสนอทั้งความรู้และความบันเทิง

นิตยสารประเภทนี้จะเสนอเนื้อหาหลายแบบด้วยกัน

ทั้งเรื่องที่ทำให้ความรู้และความบันเทิง โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริมให้เด็กรักการอ่าน สร้างสรรค์และหล่อหลอมเยาวชนให้เติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพ นิตยสารประเภทนี้มีหลายฉบับด้วยกัน ได้แก่ ชัยพฤกษ์ (พ.ศ. 2497) ของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ เมื่อสภาวัฒนธรรมเล็ก กระทรวงศึกษาธิการได้รับคำเนิงานต่อ โดยมอบให้ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลไทยวัฒนาพานิชเป็นผู้จัดพิมพ์และจำหน่าย ต่อมาห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลไทยวัฒนาพานิชได้รับมาดำเนินงานเองทั้งหมด และเลิกจัดทำในปี พ.ศ. 2523

ฉบับอื่นๆ ได้แก่ ครุฑสาร (พ.ศ. 2498) ของบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด ดาวรุ่ง (พ.ศ. 2499) ของนางสาวบุญสม เจริญเอง วีรธรรม (พ.ศ. 2499) ซึ่งจัดทำโดยคณะภราดาเซนต์คาเบรียล สแตนคาร์ดฉบับเยาวชน (พ.ศ. 2504) ของหม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร หนูน้อยกลอยใจ (พ.ศ. 2507) ของนางพูนศรี ฅม้งรักษาสัตย์ เด็กก้าวหน้า (พ.ศ. 2509) ของนายสุเทพ ชูเชื้อ สตรีสารภาคพิเศษ ฉบับเยาว์ (พ.ศ. 2515) ของบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด หน้าแพรก (พ.ศ. 2519) ของนายเกื้อ วงศ์บุญสิน ฟ้าเมืองเด็ก (พ.ศ. 2520) ของนายวิระ สังข์สุวรรณ โลกของเด็ก (พ.ศ. 2521) ของนายบุรินทร์ วงศ์สงวน สวิตา (พ.ศ. 2521) ของบริษัทสวิตาการพิมพ์ จำกัด เพื่อนเด็ก (พ.ศ. 2521) ของบริษัทพิบูลิคเพรส จำกัด และ เด็ก (พ.ศ. 2522) ของสำนักพิมพ์บ้านเรา ซึ่งคณะผู้จัดทำแจกควบคู่กันไปกับ นิตยสารชีวิตบ้านเรา

2. ประวัติและวิวัฒนาการของนิตยสารบันเทิง

คำว่า "นิตยสารบันเทิง" ในที่นี้หมายรวมถึงนิตยสารภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ คารา นักร้อง และบันเทิงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด จากการวิจัยเรื่อง "นิตยสารไทย" ของ ระวีวรรณ ประกอบผล (2530: 200-201, 226-229) พบว่า นิตยสารบันเทิงมีวิวัฒนาการอันยาวนานมาแต่ครั้งสมัยรัชกาลที่ 6 และรัชกาลที่ 7 ส่วนใหญ่เป็นนิตยสารที่เกี่ยวกับภาพยนตร์และละคร ซึ่งเป็นมหรสพที่ขึ้นหน้าขึ้นตาของ ยุคสมัยนั้น เช่น สมมติภาพยนตร์ (พ.ศ. 2466) ชาวภาพยนตร์สยาม (พ.ศ. 2467) ชาวละครนครบรรเทิง (พ.ศ. 2469) ชาวละครปราโมทย์นคร (พ.ศ. 2469-2470) ชาวหนังไทย (พ.ศ. 2470) ภาพยนตร์บรรเทิง (พ.ศ. 2474) เป็นต้น หลังจากที่ สื่ออื่นๆ เข้ามาแพร่หลายในเมืองไทย ก็มักจะเกิดมีนิตยสารเกี่ยวกับสื่ออื่น ๆ ตามออกมา เช่น ในปี พ.ศ. 2473 เกิดกิจการวิทยุ ในเวลาอีกไม่นานนักก็มีนิตยสารเกี่ยวกับวิทยุ ออกมา ได้แก่ วิทยุสาร ของกรมโฆษณาการ ออกในปี พ.ศ. 2481 ปี พ.ศ. 2497 ก็มีนิตยสาร ไทยโทรทัศน์ อันสืบเนื่องมาจากการจัดตั้งบริษัทไทยโทรทัศน์จำกัด แฟนสัมพันธ์ (พ.ศ. 2502) ของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 นิตยสารเหล่านี้ นอกจากจะลงเรื่องราวเกี่ยวกับรายการวิทยุ รายการโทรทัศน์แล้ว ก็ยังมีการลง เรื่องราวของคาราโทรทัศน์ ตลอดจนรายการโทรทัศน์สำหรับเป็นคู่มือของผู้อ่านในการ ดูโทรทัศน์อีกด้วย ส่วนเอกชนก็มีการผลิตนิตยสารเหล่านี้ออกมามากมาย โดยที่บางฉบับ

เนื้องการภาพยนตร์ บางฉบับเนื้องการวิทยุ บางฉบับเนื้องการโทรทัศน์ บางฉบับ
 ครอบคลุมวงการบินทั้งหมด เช่น คาราภาพ (พ.ศ. 2500) เบญจมาศ (พ.ศ.
 2508) การารัฐ (พ.ศ. 2513) โลกคารา (พ.ศ. 2513) อนทินคีย์วิศวกรานักกรอง
 (พ.ศ. 2515) ภาพยนตร์บินเหิง (พ.ศ. 2517) เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีนิตยสารบินเหิงอีกกลุ่มหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจและเป็น ที่
 นิยมในหมู่วัยรุ่นมานานแล้ว ได้แก่ สตาร์พิกส์ (Starpics) รายเดือน ของห้องภาพ
 สุวรรณ ซึ่งออกในปี พ.ศ. 2511 ทีวีวีวี (พ.ศ. 2515) ฯลฯ ซึ่งปัจจุบันทั้งสองฉบับ
 ยังมีจำหน่ายอยู่ เสนอเรื่องราวของคาราภาพยนตร์ นักร้อง นักดนตรีต่างประเทศ
 เป็นส่วนใหญ่ โดยที่กลุ่มผู้อ่านส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นตอนปลาย บางคนอ่านติดพันจนเป็นผู้ใหญ่
 ซึ่งมีอยู่เกือบครึ่งของผู้อ่านทั้งหมด ("นิตยสารวัยรุ่น เพลง และดนตรี" 2527: 45)

จะเห็นได้ว่า นิตยสารและวารสารสำหรับเด็กและนิตยสารบินเหิงของไทย
 มีประวัติและวิวัฒนาการมานานแล้ว แม้วาในสมัยก่อน เนื้อเรื่องไม่ค่อยน่าสนใจ เพราะ
 เน้นการเสนอความรู้มากกว่าความบันเทิง หรือถ้าเสนอเนื้อหาความบันเทิงก็ไม่ได้เน้นที่
 กลุ่มผู้อ่านวัยรุ่นแต่กลุ่มเด็ก แต่ก็กล่าวได้ว่า นิตยสารและวารสารสำหรับเด็กและนิตยสาร
 บินเหิงเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนานิตยสารและวารสารสำหรับวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน ที่มี
 นิตยสารและวารสารสำหรับวัยรุ่นออกมามากมาย ทั้งประเภทที่เน้นความรู้ และสนับสนุน
 หลักสูตรการศึกษา ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อให้วัยรุ่นแสวงหาการศึกษาเรียนรู้จากภายนอกทางอ้อม
 เสมือนเป็นโรงเรียนกวดวิชา เช่น เพื่อนเรียน แม่ศ ความรู้คือประทีป Future
Intellectuals เป็นต้น และประเภทที่เน้นความบันเทิง ซึ่งเป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่น
 และมีลักษณะตรงกับที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้

3. ประวัติและวิวัฒนาการของนิตยสารวัยรุ่นของไทย (พ.ศ. 2522- 2530)

การศึกษาค้นคว้าประวัติและวิวัฒนาการของนิตยสารวัยรุ่นของไทย
 ซึ่งมีลักษณะของนิตยสารตรงกับที่ผู้วิจัยทำการศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สำรวจและ
 รวบรวมนิตยสารวัยรุ่นจากร้านขายหนังสือเก่าทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด
 และศึกษาจากฉบับที่ 1 ของนิตยสารวัยรุ่นแต่ละชื่อเรื่อง บางชื่อเรื่องไม่สามารถศึกษา
 จากฉบับที่ 1 ได้ เพราะค้นหาตัวเล่มไม่พบ จึงต้องศึกษาจากฉบับอื่นๆ ในการศึกษา

ค้นคว้าครั้งนี้มีข้อจำกัดหลายประการ เป็นเหตุให้การศึกษาค้นคว้าประวัติของนิตยสาร วัยรุ่นไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร อาทิ บางชื่อเรื่องไม่ได้ระบุหมายเลขของปีที่ ฉบับที่ และ วัน เดือน ปีที่ออกของนิตยสาร บางชื่อเรื่องหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้วกลับพิมพ์ออกมาใหม่ โดยใช้ชื่อเดิม และให้หมายเลขของปีที่ ฉบับที่ เริ่มจากฉบับที่ 1 อีก บางชื่อเรื่อง ไม่ทราบวัตถุประสงค์ของนิตยสารเพราะค้นหาฉบับที่ 1 ไม่ได้ บางชื่อเรื่องทราบแต่ชื่อ ไม่สามารถหาตัวเล่มได้ ฯลฯ สำหรับการกำหนดว่านิตยสารชื่อเรื่องใดเป็นนิตยสาร วัยรุ่นหรือไม่ ได้ใช้หลักเกณฑ์ 2 ข้อต่อไปนี้เป็นเครื่องพิจารณาคือ

1) เป็นนิตยสารที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอเรื่องราวต่างๆเกี่ยวกับ วัยรุ่น และจัดทำเพื่อกลุ่มผู้อ่านวัยรุ่น

2) เนื้อหาส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับสังคมของวัยรุ่น และเน้นความบันเทิง เช่น แฟชั่น คาราเกะ นักร้อง นักดนตรี เพลง บทกวีและกลอนเปล่า นวนิยายรัก เรื่องสั้น เรื่องแปล แฟนคลับ มิตรสัมพันธ์ทางจดหมาย แบบทดสอบ ตอบปัญหาเกี่ยวกับ ชีวิตวัยรุ่นในถิ่นต่างๆ

ถ้านิตยสารชื่อเรื่องใดมีลักษณะตรงกับหลักเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งที่ได้กล่าวมา จะนับรวมไว้ในนิตยสารวัยรุ่น

ส่วนการเรียงลำดับของนิตยสารแต่ละชื่อเรื่อง ได้จัดเรียงตามลำดับปีที่ เริ่มออกของนิตยสาร ถ้าเริ่มออกปีเดียวกันหลายชื่อเรื่อง ได้จัดเรียงตามลำดับเดือนที่ เริ่มออก โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 ซึ่งเป็นปีที่นิตยสารวัยรุ่นที่มีลักษณะตรงกับ หลักเกณฑ์ที่ต้องการศึกษาเริ่มมีการพิมพ์จำหน่าย จนกระทั่งถึงปัจจุบัน (เดือนธันวาคม พ.ศ. 2530) ผลการศึกษาพบว่า นิตยสารวัยรุ่นทั้งหมดมีจำนวน 58 ชื่อเรื่อง ดังต่อไปนี้

3.1 'หนูก/กนก

เป็นนิตยสารวัยรุ่นเล่มแรกของไทย เริ่มออกวางจำหน่ายครั้งแรก เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2522 จัดทำเป็นรายเดือน ผู้อำนวยกาารคือ พิมพ์ พิทักษ์กมลพันธ์ ในนามสำนักพิมพ์บางกอกสาส์น โดยมี ธงชัย วงศ์วานรุ่งเรือง เป็น บรรณาธิการ สำนักงานตั้งอยู่ที่ฮอลล์วิวกีไอซ์ 408/18 ถนนเพชรบุรี ภูเขาไท กรุงเทพมหานคร 'หนูก' ออกวางจำหน่ายได้เพียง 5 ฉบับก็เปลี่ยนชื่อเป็น 'กนก

และเปลี่ยนผู้อำนวยกาเป็น ธงชัย วงศ์วานรุ่งเรือง บรรณาธิการเป็น วรณ วิชัย
สำนักงานเป็น ชดลวิบูลการพิมพ์ แต่ยังคงอยู่ที่เดิม 'หนก/กนก' ออกวางจำหน่ายได้
เพียง 14 ฉบับก็หยุดพิมพ์จำหน่าย และเริ่มออกใหม่อีกครั้งหนึ่งเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ.
2524 โดยเริ่มต้นจากฉบับที่ 1 อีก และใช้ชื่อว่า 'กนก' มี วรณ วิชัย เป็นผู้สถาปนา
และ การ์ ณีกรร เป็นบรรณาธิการ เจ้าของคือ เพ็ญญู และได้ย้ายสำนักงานไปอยู่
เลขที่ 16 ซอยลอยมา ถนนประดิพัทธ์ กรุงเทพมหานคร ออกวางจำหน่ายได้เพียง
12 ฉบับ ก็หยุดพิมพ์จำหน่ายอีกในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2525

วัตถุประสงค์ คณะผู้จัดทำได้แถลงไว้ในหน้าสุดท้ายของ 'หนก'
ฉบับที่ 1 (2522: 176) ว่า

... ในฐานะที่คนทำหนังสือเล่มนี้ มีทั้งที่เคยผ่านชีวิตวัยรุ่นมาก่อน และบางคน
ยังอยู่ในวัยรุ่น ซึ่งขอพิจารณาตัวเองอาสาเข้ามาทำหน้าที่ในฐานะเพื่อน เพื่อเป็น
สื่อกลางและให้คำปรึกษา เพื่อวิถีทางที่ดีกว่าของเราวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยกึ่งกลาง
ที่บางทีสังคมไม่ยอมรับว่าเป็นผู้ใหญ่ และบางทีก็ไม่ยอมรับว่าเป็นเด็ก

และเมื่อเปลี่ยนชื่อเป็น 'กนก' ("สารบัญ" 2524: 7) ได้แจ้งไว้
ไว้ในหน้าสารบัญว่า ". . . จัดทำขึ้นเพื่อวัยรุ่นไทยในทางสร้างสรรค์ และเป็นสื่อกลาง
ที่กระหว่างวัยรุ่นด้วยกัน อีกทั้งระหว่างวัยรุ่นกับผู้ใหญ่"

รูปเล่ม เมื่อใช้ชื่อว่า 'หนก' และ 'กนก' ซึ่งจัดทำได้ 14 ฉบับ
ในปี พ.ศ. 2522-2523 มีขนาดประมาณ $5\frac{3}{4}$ นิ้ว \times $8\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ
160 หน้า เย็บเล่มแบบไสกาว เมื่อออกวางจำหน่ายอีกครั้งหนึ่งในเดือนมีนาคม พ.ศ.
2524 โดยใช้ชื่อ 'กนก' ได้เปลี่ยนเป็นขนาดประมาณ $7\frac{3}{8}$ นิ้ว \times 10 นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย
ประมาณ 112 หน้า เย็บเล่มแบบไสกาว

ราคา เมื่อเริ่มออกวางจำหน่าย โดยใช้ชื่อ 'หนก' ราคาฉบับละ
9 บาท และขึ้นราคาเป็นฉบับละ 10 บาท ในฉบับที่ 4 (ตุลาคม 2522) หลังจากออกวาง
จำหน่ายใหม่อีกครั้งหนึ่งในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2524 ราคาฉบับละ 15 บาท และเปิดรับ
สมาชิกด้วยในอัตราค่าสมาชิกปีละ 180 บาทต่อ 12 ฉบับ

เนื้อหา ทั้ง 'หนก' และ 'กนก' มีเนื้อหาคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ
ประกอบด้วย บทสัมภาษณ์เรื่องราวของคารา นักร้อง นักดนตรี ผู้เกี่ยวข้องในวงการบันเทิง

บุคคลต่างประเทศ วัยรุ่น และบุคคลน่าสนใจ เรื่องสั้น เรื่องแปล แบบทดสอบ คอลัมน์ ประจำสัปดาห์ที่ให้ความรู้และประสบการณ์ต่างๆ เช่น "มันเป็นยังไงกันนะ" "มาเรียนรู้ รักษา(โรค)ตัวเองกันเถอะ" "แอบมอง" "ไทยมูฟวี่ส์" "พัก'หนัก" "ชบศิกขิตประสาธ" "เมื่อจะพูดถึงกีฬา/มาเล่นกีฬาด้วยกันเถอะ" "Just Dress /แต่งให้เหมาะ" "วานนี้ วันนี้ และพรุ่งนี้" "เพลงกับภาษาไทย" "ภาษาต่างคำากับเพลง" "เลือกรักตามราศี/ ดวงตามดาว" "หัต/ฝึกกีตาร์กับเพลงมันส์" ส่วนคอลัมน์ที่ต่างกัน เช่น "วาทวิพากษ์" "ปริญาญารักวัยรุ่น" "หนักขามว่าง" "การเรียบเรียงเสียงประสาน" "เสียงใสๆหลัง ไมโครโฟน" ใน 'หนัก และ "อันเนื่องมาจากปก" "รอบรู้-โลกกว้าง" "ภาพชีวิต" "เล่นกลอง" "หนุ่มเข้าสาววัย" "หยิบข้าวมาช้อย" "บั้งเอิญคุณใหญ่" "โลกดนตรี" "ยิ้มเถิดนะยิ้ม" ใน 'หนัก เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะผู้จัดทำ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้นามแฝงในการเขียน และบุคคลภายนอกซึ่งส่วนใหญ่เป็นบุคคลในวงการบันเทิง เช่น จันทรา ชัยนาม ศุภักษร ไหลิน สีน้าเงิน มาโนช พุฒตาล เสกสรรค์ ภู่ประดิษฐ์ ไพโรจน์ สัจจวิบุตย์ สันติ เสวตวิมล และนักเขียนรับเชิญซึ่งมีความเชี่ยวชาญเฉพาะ ก้าน เช่น ศิราณี ไคม วุฒิชัย สนธิกาญจน์ กาญจนาสัน นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้อ่านเขียนเรื่องสั้นส่งไปด้วย

ภาพประกอบ มีเฉพาะภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่าย มีภาพวาดบ้างเล็กน้อย และเป็นภาพประกอบเรื่องสั้น เรื่องแปล

หน้าโฆษณา มีประมาณ 1-3 หน้า ส่วนใหญ่เป็นโฆษณาเกี่ยวกับ เสื้อผ้าและเครื่องสำอาง และเป็นภาพสี

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.2 บงกช

เป็นนิตยสารรายปักษ์ เริ่มออกวางจำหน่ายครั้งแรกเมื่อปักษ์แรก พฤษภาคม พ.ศ. 2524 กำหนดออกทุกวันที่ 1 และ 15 ของเดือน เจ้าของคือ ศรสิทธิ์ พิพิธรังษี เจ้าของสำนักพิมพ์บงกช โดยมี ศุภักษร นักเขียนชื่อดังเป็นผู้จัดทำ แต่ไม่ได้เป็นบรรณาธิการ เพราะการจัดทำในระยะแรกไม่มีกองบรรณาธิการ มีเพียงคณะที่ปรึกษา

และฝ่ายศิลป์ทำหน้าที่จัดรูปเล่ม ส่วนงานอื่น ๆ มีลักษณะการทำงานเป็นแบบครอบครัว ซึ่งเป็นทีมงานของสำนักพิมพ์บงกชที่มีหน้าที่ผลิตหนังสือเล่ม ส่วนใหญ่เป็นพ็อคเก็ตบุ๊ก บงกช เพิ่งจะมีการปรับปรุงโดยมีกองบรรณาธิการดำเนินงานในฉบับที่ 145 ของปีที่ 7 (พฤษภาคม 2530) และ ศุภักษร รัชนีกร เป็นบรรณาธิการ สำนักงานเลขที่ 196/48-51 และ 73 ถนนเพชรเกษม เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร

วิศัลยแพทย์ ศรสิทธิ์ พิพิธรังษี (สัมภาษณ์) กล่าวว่า

ในระยะนั้น ไม่มีนิตยสารสำหรับวัยรุ่น จึงคิดอยากทำออกมาสักเล่มหนึ่ง เพราะคิดว่า การให้เด็กอ่านหนังสือดีกว่าให้เด็กไปเที่ยว นอกจากนี้ยังต้องการให้เป็น นิตยสารเพื่อสาระบันเทิงต่างๆ ประจำครอบครัว กล่าวคือ มีเนื้อหาที่อ่านได้ทั้ง พ่อแม่ และลูก

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว X $10\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย ประมาณ 120 หน้า เย็บเล่มแบบไส่กาว

ราคา เกิมราคา 10 บาท ต่อมาเพิ่มเป็น 12 บาท ถ้าเป็น สมาชิก 1 ปี (24 ฉบับ) 288 บาท ครึ่งปี (12 ฉบับ) 144 บาท

เนื้อหา ส่วนใหญ่เป็นนวนิยาย และเรื่องซุ่ที่เขียนเป็นตอนๆ เช่น "ชีวิตรักนักศึกษา ตอน . . ." "หนุ่มสาวคราวรุ่น ตอน . . ." นอกจากนี้ เป็นสารคดีสั้นๆ และคอลัมน์เบ็ดเตล็ดต่างๆ เช่น "เบื้องหลังปก" "สื่อกุพิเศษ" "วันวานยังหวานอยู่" "เรื่องสนุกๆและคุยกับ อรพรรณ พานทอง" "หนุ่มแสบสาวแสบ" "สถาบันที่รัก" "หน้าบันเหิง" "ชมรมวรรณศิลป์" "ภาพชีวิตแปลกๆ" "ยิ้มเหอะนะ" "มุ่แฉว" "เพื่อนใจวัยรุ่น" "หมอกุกับไสยศาสตร์" "คำทำนายโชคชะตาราศี" "ตรงนี้คือที่เบิดเผย" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ส่วนใหญ่เป็นนักเขียนนวนิยายอาชีพที่มีชื่อเสียง เช่น ศุภักษร วลัย นวาระ จามรี พรรณชมพู ซอลัดดา กนกวลี นราวดี จิตรเลขา นันทนา วีระชน สาเรศ ศิระมนัส คลใจ ศิวพร ช่อพยอม ชาตรี อนุเอียร เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีผู้เขียนชายเฉพาะด้าน เช่น นายแพทย์มนตรี ประเสริฐวิทยาการ พร ปฏิทิน (หมอกุ) และข้อเขียนที่ผู้อ่านส่งมาลงในคอลัมน์ "วันวานยังหวานอยู่" "ชมรมวรรณศิลป์" "หนุ่มแสบ-สาวแสบ"

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ทั้งภาพถ่ายและ
ภาพวาด ภาพประกอบนวนิยายและเรื่องชุดเป็นภาพวาดขาว-ดำ ภาพสีมีประมาณ 16 หน้า
หน้าโฆษณา เดิมไม่มีหน้าโฆษณา ปัจจุบันเพิ่งเริ่มมี แต่ไม่มากนัก
ประมาณ 1-5 หน้า

ผู้อ่าน เนื่องจาก บงกช เสนอเนื้อหาทั้งที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับ
วัยรุ่น และนวนิยายสำหรับผู้ใหญ่ด้วย ดังนั้น ผู้อ่านจึงมีทั้งที่อยู่ในวัยรุ่นและผู้ใหญ่
ส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุตั้งแต่ 14 ปีขึ้นไป

3.3 ประวัติ

เป็นนิตยสารรายปักษ์ เริ่มออกวางจำหน่ายครั้งแรกเมื่อปักษ์แรก
พฤศจิกายน พ.ศ. 2524 เจ้าของคือ จรุง วานิชชา ในนามสำนักพิมพ์บริษัทสยามสปอร์ต
พริ้นติ้ง หัวหน้ากองบรรณาธิการคนแรกคือ สมใจ หล่อสมิทธิกุล ต่อมาเปลี่ยนเป็น
ทิวา โอศิริ สำนักงานเลขที่ 1776-1784 ถนนพระราม 4 แขวงเกษมราษฎร์ คลองเตย
เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ หัวหน้ากองบรรณาธิการ (ทิวา โอศิริ, สัมภาษณ์)
กล่าวว่า "ต้องการให้เป็นนิตยสารในวงการแฟชั่นและสังคม โดยเน้นที่กลุ่มผู้อ่านวัยรุ่น
ทั้งหญิงและชาย และเพื่อชี้แนะ ชี้นำวัยรุ่นให้รู้จักอยู่ในสังคม ช่วยแก้ปัญหาและเสนอแนะ
อย่างเป็นกลางในแง่สังคมและชีวิต"

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว X $11\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย
ประมาณ 168 หน้า เข็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา เดิมราคา 15 บาท ต่อมาเพิ่มเป็น 20 บาท

เนื้อหา ส่วนใหญ่ไม่เน้นนวนิยายเรื่องยาว และเรื่องราวของ
คารา นักร้อง นักดนตรี ประกอบด้วยคอลัมน์ประจำต่างๆมากมาย เช่น "เกร็ดกระฉิบ
กระจ๊อย" "แบบทดสอบ" "คีไชน์...คีไชน์" "สะกุดร่องเสียง" "ตกร่องฟิล์ม"
"บันทึกสั้นๆ" "คือความเคลื่อนไหว" "มาลย์ความคิด" "รอบนอก" "ที่คืนหนังสือ"
"อะไรก็ไต่ตามใจคุณ" "หนึ่งถ้วยกาแฟ" "เกสรภาษา" "อย่างกันเอง" "ซองแถม"
"หักชีโรยหน้า" "คู่เพลงเปรี้ยว" "แต่งแบบเปรี้ยว" "แะทักคุยกัน" "เพื่อตัวเอง"
"แถมพอกนุ่มเปรี้ยว" "ส่องโลก" "ห้องเที่ยว" "หน้าต่างบานใหม่" "ระเบียบคน"
"แนะนำ" "ชะตา-ราศี" "หมอกุทายหัก" "มุ่มตกและแต่งห้อง" "ชิมกลางข้างชิม"
นอกจากนั้นเป็นเรื่องสั้น และเรื่องแปลค่อนข้างสั้น

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ นักแปลที่ใช้ภาษา
ได้สละสลวย แปลเรื่องที่มีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับของผู้อ่าน เช่น นิตา พชรินทร์
ผู้ที่มีประสบการณ์ ความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน เช่น จ.ย.ส.
คมทวน คันธนู คร.นพพร คนเคิม บัญชา วิทยาธรณะ นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้
ผู้อ่านเขียนเรื่องส่งมาลงในคอลัมน์ "อะไรก็ได้ตามใจคุณ" "อย่างกันเอง" และเรื่องสั้น

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ทั้งภาพถ่ายและ
ภาพวาด ภาพวาดส่วนใหญ่เป็นภาพประกอบเรื่องสั้น เรื่องแปล ซึ่งวาดโดยนักศึกษาที่มี
ความสามารถทางศิลปะ ส่วนภาพสีมีประมาณ 50 หน้า

หน้าโฆษณา มีเป็นจำนวนมาก ประมาณ 30-32 หน้า ส่วนใหญ่
เป็นโฆษณาเกี่ยวกับเสื้อผ้า และร้านขายเสื้อผ้า นาฬิกา เครื่องสำอาง กระเป๋า
และเบ็ดเตล็ดอื่นๆ เช่น ส่วนอาหาร โรงแรม

ผู้อ่าน จัดอยู่ในลักษณะของนิตยสารผู้หญิงที่เน้นกลุ่มผู้อ่านที่เป็น
วัยรุ่นซึ่งเป็นนักศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 3-4 และพวกเริ่มทำงาน ถ้าเป็นนักเรียน
เน้นที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.4 สตรีง

เริ่มออกครั้งแรกประมาณเดือนมกราคม พ.ศ. 2525 โดยจัดทำ
เป็นรายเดือน เจ้าของคือ สำนักพิมพ์บางกอกสาส์น บรรณาธิการคือ วีระชัย สงวนเรือง
สำนักงานเลขที่ 14 ซอยแมนไทย ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบ กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ ". . . จะพยายามสรรหาและส่งเสริมวงสตรีง
คอมโบของเมืองไทยที่มีฝีมือดีทุกวง ทั้งวงรุ่นใหญ่ กลาง และเล็ก ตลอดจนนักดนตรีที่มี
ฝีมือทุกท่าน เปรียบเสมือนว่า สตรีงเป็นสื่อระหว่างนักดนตรีกับแฟนเพลงและผู้สนใจดนตรี
ทุกท่าน" (วีระชัย สงวนเรือง 2525: 5)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว X 10 นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย
ประมาณ 70-80 หน้า เข็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 15 บาท

เนื้อหา ส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับวงดนตรี นักร้อง นักดนตรี
ของวงต่างๆ รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับเครื่องดนตรี ข่าวความเคลื่อนไหวในวงการดนตรี
เนื้อเพลงไทยและเพลงสากลพร้อมคอร์ดกีตาร์ ตอบปัญหาเกี่ยวกับดนตรี ไม่มีข้อเขียน
ประเภทอื่น

ผู้เขียนเรื่อง ไทแก้ว คณะผู้จัดทำ

ภาพประกอบ เป็นภาพถ่าย มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ภาพสี

มีประมาณ 12 หน้า

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.5 แพรวสุคส์ปคาห์

เป็นนิตยสารรายปักษ์ เริ่มออกครั้งแรกเมื่อปักษ์แรก กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2525 กำหนดออกทุกวันที่ 1 และ 16 ของเดือน เจ้าของคือ ชูเกียรติ อุทกะพันธ์ ในนามบริษัทบ้านและสวนและแพรว จำกัด บรรณาธิการคือ สุภาวดี โกมารทัต สำนักงานเลขที่ 413/27-34 ถนนอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ ผู้จัดการฝ่ายโฆษณา (ประทีป วังษ์ประเสริฐ, สัมภาษณ์) กล่าวว่า "ประการแรกในระยะนั้น ไม่มีนิตยสารสำหรับวัยรุ่นโดยตรง จึงผลิตออกมาเพื่อเติมช่องว่างให้วัยรุ่นได้อ่านนิตยสารอ่าน อีกประการหนึ่งก็เพื่อให้เป็นนิตยสารสำหรับอ่านในวันหยุดสุคส์ปคาห์ หรือวันเดินทาง เพราะมีขนาดเล็ก สะดวกในการพกใส่ กระเป๋า"

รูปเล่ม เมื่อแรกออกจำหน่ายมีขนาดประมาณ 5 นิ้ว X 7 $\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 220 หน้า เย็บเล่มแบบไส่กาว ตั้งแต่ฉบับปักษ์หลัง กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2528 ได้เปลี่ยนเป็นขนาดประมาณ 8 $\frac{1}{2}$ นิ้ว X 11 นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 144 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา ต่อมาเพิ่มจำนวนหน้าอีก โดยเฉลี่ยประมาณ 180 หน้า เย็บเล่มแบบไส่กาว ส่วนขนาดยังคงเท่าเดิม

ราคา ตั้งแต่เริ่มออกจำหน่ายมีการปรับปรุงราคาเรื่อยมา ตั้งแต่ราคา 12 บาท 15 บาท 18 บาท และ 20 บาท ในปัจจุบัน ถ้าสมัครเป็นสมาชิก 6 เดือน (12 ฉบับ) 220 บาท 12 เดือน (24 ฉบับ) 430 บาท

เนื้อหา ประกอบด้วยคอลัมน์ประจำสัปดาห์มากมาย เช่น "ภาพฝัน" "รำลึกถึงวันวานที่ผ่านเลย" "บันทึกความเคลื่อนไหว" "ไปถ่ายรูปกับแพรวสุคส์ฯ" "วิ่งโลโลก" "อ้อยอาหาร" "เก็บข่าวคนดัง" "รถไฟสายรอบโลก" "หนังแผ่น"

"คุณรุหรือไม่ว่า" "เยี่ยมสถาบัน" "แถมปกยกมาแล้ว" "เยี่ยมๆมองๆ" "หยุดพัก"
 "สก็๊ปอาชีพ" "แพชั่นชุดที่ 1-2" "คอกไม้ริมทาง" "ประสบการณ์สั้นๆ" "ใบปิด"
 "เยี่ยมหอศิลป์" "อินไซด์ - ออฟไซด์ - มหาลัย" "วันที่ฟ้าใส" "วาด - วัก - ตัก -
 ไว้แต่ง" "สารคดีท่องเที่ยว" "เที่ยวสุดสัปดาห์" "ตะกร้าหวาย" "คำนี้มีตำนาน"
 "เขามีอะไรกัน" "คลิปหนีบขาว" "แพงแพ" "ประสานเสียง" "ผู้คนกับดนตรี"
 "คอกไม้ในเสียงเพลง" "คุณคนเก่ง" "สุดสัปดาห์พาที" นอกจากนั้นเป็นเรื่องสั้น เรื่องแปล
 เรื่องชุดสั้นๆ แพรวสุดสัปดาห์ มีลักษณะเด่นตรงที่เสนอเนื้อหาที่กระชับ ส่วนใหญ่จบในฉบับ
 ไม่ต้องอ่านต่อเนื่อง เน้นความสวยงาม รูปแบบ ภาพประกอบ แฟชั่น สารความรู้
 ภาษาที่สละสลวย ไม่นั้นเรื่องราวของคารา นักร้อง นักดนตรี

ผู้เขียนเรื่อง ส่วนใหญ่เป็นคณะกองบรรณาธิการ ซึ่งใช้นามแฝง
 ในการเขียน นอกจากนั้น ยังมีนักเขียนที่เป็นบุคคลภายนอกด้วย เช่น พล ธีราวุฒิ
 พรพิมล ตรีโชติ ฤชาธร โดยคัดเลือกจากผู้ที่มัลลิตาและแนวการเขียนเหมาะกับนโยบาย
 ของนิตยสารและกลุ่มผู้อ่าน ไม่นั้นนักเขียนที่มีชื่อเสียง เพราะต้องการเปิดโอกาสให้
 นักเขียนรุ่นใหม่ได้แสดงความสามารถ มีบางคอลัมน์ที่เปิดโอกาสให้ผู้อ่านเขียนเรื่องส่งมา
 ร่วมสนุก เช่น คอลัมน์ "สุดสัปดาห์พาที" "คุณคนเก่ง" "ประสบการณ์สั้นๆ"
 "วันที่ฟ้าใส" เป็นต้น

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ภาพสีมีประมาณ
 40-48 หน้า (ขึ้นอยู่กับหน้าโฆษณา) ทั้งภาพถ่ายและภาพวาด เน้นความสวยงาม
 แฝงความน่ารัก อ่อนหวาน เหมาะกับเนื้อหาและกลุ่มผู้อ่านวัยรุ่น ผู้วาดภาพมีทั้งผู้ทำงาน
 ในฝ่ายศิลปกรรมและผู้ร่วมงานจากภายนอก โดยเฉพาะ สุรสิทธิ์ กุศลวงค์ ซึ่งวาดภาพ
 ประกอบคอลัมน์ "ภาพฝัน" เป็นผู้ที่มัลลิตาชื่อเสียงในการวาดภาพมาก ทั้งๆที่ยังเป็น
 นักศึกษาอยู่

หน้าโฆษณา มีประมาณ 20-30 หน้า เดิมเน้นโฆษณาเสื้อผ้า
 ประกอบแฟชั่น ปัจจุบันมีทั้งโฆษณาเสื้อผ้าและสินค้าอุปโภคบริโภคต่างๆ เช่น เครื่องสำอาง
 กระเป๋า ขนม บัตรเครดิต ศูนย์การค้า เป็นต้น

ผู้อ่าน ส่วนใหญ่อายุ 15 ปีขึ้นไป ทั้งชายและหญิง ซึ่งเป็น
 นักเรียน นักศึกษา และคนในวัยเริ่มทำงาน

3.6 ป๊อปมิวสิค

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกประมาณเดือนมีนาคม พ.ศ. 2525 กำหนดออกทุกวันที่ 5 ของเดือน จัดทำขึ้นจากการรวมตัวกันของนักดนตรี หุกลงในสมัยนั้น โดยมี สุปิน ม่วงช่วง นักดนตรีของวง P.M. 5 เป็นหัวหน้า กองบรรณาธิการ และนักดนตรีจากหลายๆวงรวมเป็นกองบรรณาธิการ สำนักงานเลขที่ 197-199 ถนนตะนาว แขวงบวรนิเวศน์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ต่อมา อุทัย ธนสารอักษร เจ้าของโรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์รับเป็นเจ้าของ จึงย้ายสำนักงานไปอยู่ที่ เลขที่ 20 ซอยสำราญราษฎร์ ถนนมหาชัย กรุงเทพมหานคร โดยมี สุปิน ม่วงช่วง เป็นบรรณาธิการ และเริ่มออกจำหน่ายใหม่อีกครั้งหนึ่งในปี พ.ศ. 2527

วัตถุประสงค์ "จัดทำเพื่อสร้างสรรค์วงการเพลง" ("สารบัญ" 2525: 5)

รูปเล่ม เมื่อเริ่มออกครั้งแรกในปี พ.ศ. 2525 มีขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว X $10\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 88 หน้า เย็บเล่มแบบไสกาว เมื่อออกวางจำหน่ายอีกครั้งในปี พ.ศ. 2527 เพิ่มขนาดเป็น $8\frac{1}{4}$ นิ้ว X $11\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 84 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 15 บาท

เนื้อหา เนื่องจากคณะผู้จัดทำเป็นนักร้อง นักดนตรีจากวงต่างๆ และผู้จัดทำต้องการให้เป็นนิตยสารเพื่อสร้างสรรค์วงการเพลง ดังนั้น เนื้อหาส่วนใหญ่ จึงเน้นหนักด้านดนตรี เช่น สังคมของนักร้อง นักดนตรี แนะนำวงดนตรี บทสัมภาษณ์ นักร้อง นักดนตรี ซึ่งเป็นกาตอบจดหมายของผู้อ่านโดยนักร้อง นักดนตรีที่ได้รับความนิยม ความรู้เกี่ยวกับดนตรี เพลง วิจารณ์เทปเพลง บริการมรดกภาพนักร้อง นักดนตรี ปฏิทินข่าวและกิจกรรมทางดนตรี นอกจากนั้นเป็นคอลัมน์อื่นๆที่ไม่เกี่ยวกับดนตรี เช่น "สร้างสรรค์วรรณศิลป์" "อ่านให้หนูหน่อย" "อักษรพาสุนก" "PUZZLE" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ นักร้อง นักดนตรีจากวงดนตรีต่างๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการดนตรี เช่น นักแต่งเพลง นักจัดรายการเพลง รวมทั้งคณะผู้จัดทำ

ภาพประกอบ เป็นภาพถ่าย มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ
ภาพสีมีประมาณ 12-18 หน้า

หน้าโฆษณา มีประมาณ 2 หน้า

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.7 IQ

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2525 บรรณาธิการคือ นั้ตพบ นพรัตน์ โดยมีนั้กร้องและนั้กคนตรีของวงแกรนด์เอ๊กซ์ รั่วมเป็นกองบรรณาธิการ สำนักงานเลขที่ 19/77 ซอยอินทามระ 3 สุทธิสาร เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ (ไม่สามารถค้นคว้าได้ เพราะค้นหามับที่ 1 ไม่พบ และไม่มีปรากฏในฉบับต่อมา ประกอบกับปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว จึงไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $11\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย ประมาณ 76 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 15 บาท

เนื้อหา เนื่องจากจัดทำโดยคณะนั้กร้อง นั้กคนตรีของวงแกรนด์เอ๊กซ์ เนื้อหาและข้อเขียนส่วนใหญ่จึงอยู่ในรูปของการตอบจดหมายที่แฟนเพลงถามไป โดยนั้กร้อง นั้กคนตรีของวงเป็นผู้ตอบ และให้ความตลกขบขันมากกว่าสาระความรู้ นอกจากนั้นเป็นเรื่องราว ชั่วคราวของนั้กร้อง นั้กคนตรีในวงแกรนด์เอ๊กซ์ เกือบทั้งฉบับ มีคอลัมน์ประจำฉบับสั้นๆ เล็กน้อย เช่น "ลานวันเกิด" "ลานนี้กว้าง" "ลานนี้เหงา" "ลานนี้เศร้า" "ลานนี้ยั่ว" "ลานคอดรัก" "ตอบปัญหาเครื่องเสียง" "ตำนานรับประทาน" "มาอ่านหนังสือกันเถอะ" "ต้มยำสามโต" "ไอคิวแพนดสเตอร์ไอบริการ" "คู่มือซื้อขายไอคิว" "ฝึก" "เอ๊ก-อาก" "แฟนคลับสโมสร" "ของเล่นเล่น" "เพลง" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ มีข้อเขียนจากผู้อ่านบ้าง เช่น คอลัมน์ "ลานวันเกิด" "ลานนี้กว้าง" "ฝึก เอ๊ก-อาก" เป็นต้น

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่าย ภาพสีมีประมาณ 20 หน้า

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้
เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.8 เรา

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ.
2525 เดิมจัดทำเป็นรายบ็อกซ์ หลังจากที้ออกจำหน่ายได้เพียงหนึ่งปี ก็หยุดพิมพ์จำหน่าย
เพราะประสบกับการขาดทุน เนื่องจากไม่มีโฆษณามาช่วยเหลือในการพิมพ์ และเริ่ม
ออกใหม่อีกครั้งหนึ่งเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2528 กำหนดออกทุกวันที่ 1 ของเดือน
เจ้าของคือ พิมพ์ พิทักษ์กมลพันธ์ ในนามสำนักพิมพ์บางกอกสาส์น บรรณาธิการคือ
สุรศักดิ์ ชัยอรุณ สำนักงานเลขที่ 966/10 ซอยพญานาค ถนนอรุณพงษ์ เขตพญาไท
กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้วตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2530

วัตถุประสงค์ บรรณาธิการ (สุรศักดิ์ ชัยอรุณ, สัมภาษณ์)

กล่าวว่า

อยากให้วัยรุ่นมีเพื่อนเป็นหนังสือ และอยากให้หนังสือเป็นเพื่อนแก่เหงาของวัยรุ่น
ให้วัยรุ่นมีโอกาสแสดงออกในงานเขียน ต้องการให้หนังสือเป็นสื่อเหมือนกับการ
พูดคุยกันระหว่างผู้จัดทำกับผู้อ่าน รวมทั้งต้องการพบปะพูดคุยกับผู้อ่านโดยตรง
โดยจัดกิจกรรมในลักษณะ meeting"

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว X $11\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย
ประมาณ 156 หน้า ระยะเวลาที่จัดทำเป็นรายบ็อกซ์เย็บเล่มแบบมุงหลังคา ต่อมาเปลี่ยน
เป็นเย็บเล่มแบบไสถาว

ราคา เดิมราคา 15 บาท ต่อมาเพิ่มเป็น 20 บาท

เนื้อหา ประกอบด้วยคอลัมน์สั้นๆ ประจำมากมาย เช่น "เราคุย"
"คุยกับเรา" "ในรั้วเรา" "รู้แล้วก็เฉยไว้" "เรารวบรวม" "จิ้งรำพึง...ถึงเพื่อน"
"ใจใครก็ใจใคร" "ริมระเบียง" "ตามเนื้อผ้า" "แอบ...แอบสวย" "เลหลัง"
"คลื่นความงาม" "หล่อตามสบาย" "ตีสนิท" "กุกกุก กิกกิก" "มองผ่านชีวิต" "แบบทดสอบ"
"ชายคา" "ถ้อยคำทำนอง" "อยากรู้จัง...จะ" "ความมาฝาก" "หลากสีภาษา"
"จดหมายป่าเล็ก" "ว่ากันให้เพลิน" "เรื่องนี้มีรางวัล" "จ้อกันจะๆ จะกันแจ่มๆ"

"เราเข้าใจคุณ" "ตกแต่ง" "เงาศิลป์" "ทิวทัศน์" "ชอกแซก" "ภาพตัวอย่าง"
 "หัวใจติดปีก" "บอกเล่าเก้าสิบ" "มุมสงบ" "คลื่นเสียง" "ช่องแสง" "แถบวิดีโอ"
 "ดวงเขาเราทวย" "หลังเลนส์" นอกจากนั้นเป็นเรื่องสั้น เรื่องแปล และสารคดี
 ไม่นับเรื่องราวของคารา นักร้อง นักดนตรี แต่จะเน้นความงดงามของภาษา และการใช้
 ภาษาที่ไม่ฟุ่มเฟือย

ผู้เขียนเรื่อง ส่วนหนึ่งได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ ซึ่งใช้นามแฝงในการเขียน นอกจากนั้นได้แก่ นักเขียนประจำ เช่น นายแพทย์ วิชา นาควิษระ วทีลดา เพ็ญศิริ อุ่มอิม ปรศิวภาค วิโลม นพพร รัตนพล ฯลฯ โดยคัดเลือกจากนักเขียนที่มีแนวการเขียนตรงกับนโยบายของนิตยสาร นักเขียนรับเชิญ เช่น จุ้ย (ศุ บุญเลี้ยง) นิสาชล ฯลฯ ซึ่งคัดเลือกจากนักเขียนที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับของผู้อ่าน รวมทั้งขอเขียนที่ผู้อ่านส่งมา เช่น เพิ่มเรื่องสั้น เรื่องนี้มีรางวัล "จ้อกั้นจ๊ะๆ จ๊ะกั้นเจ๋งๆ"

ภาพประกอบ มีเป็นจำนวนมาก ทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ภาพสีมีประมาณ 44 หน้า ซึ่งมีทั้งภาพถ่ายและภาพวาด

หน้าโฆษณา มีประมาณ 30 หน้า ส่วนใหญ่เป็นโฆษณาเสื้อผ้า ประกอบแฟชั่นของนางแบบ นายแบบ นอกจากนั้นเป็นสินค้าอุปโภคบริโภคอื่นๆ เช่น แปรงสีฟัน รองเท้า ร้านตัดผม คิสโก้เชค เป็นต้น

ผู้อ่าน ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 17-23 ปี ทั้งชายและหญิง มีทั้งที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นักศึกษาระดับอุดมศึกษา และผู้เริ่มทำงานใหม่ๆ

3.9 รถไฟคนตรี

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเป็นฉบับปฐมฤกษ์เพียงฉบับเดียวเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2526 จัดทำโดยทีมงาน "ชาวรถไฟคนตรี" ซึ่งเป็นผู้จัดรายการ "รถไฟคนตรี" ทางวิทยุ และเริ่มออกใหม่อีกครั้งหนึ่งโดยเริ่มต้นจากปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2526 โดยเปลี่ยนเพลงขนาดให้ใหญ่ขึ้น มีประเสริฐ พงษ์ธนานิกร หรือ ระย้า ผู้จัดรายการ "รถไฟคนตรี" เป็นเจ้าของและบรรณาธิการ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา และ รจนา หลิมรัตน์ เป็นหัวหน้ากองบรรณาธิการ ส่วนคณะกองบรรณาธิการยังคงเป็นทีมงานชุดเดียวกับที่เคยจัดทำ รถไฟคนตรี ออกมาจำหน่ายเมื่อ

เดือนมกราคม พ.ศ. 2526 สำนักงานเลขที่ 55 ซอยสุขุมวิท 85 บางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร รถไฟคนตรี หยกพิมพ์จำหน่ายอีกหลังจากจัดทำได้ประมาณ 2 ปีเศษ โดยที่คณะผู้จัดทำได้จัดทำ รถไฟคนตรีฉบับมินิ ออกมาแทน และเริ่มต้นจากปีที่ 1 ฉบับที่ 1 อีกครั้งหนึ่ง เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2528 พร้อมกับลดขนาดลง และไม่วางจำหน่าย ตามแผงหนังสือ แต่แจกฟรีเฉพาะผู้ที่สมัครเป็นสมาชิกเท่านั้น โดยมีวิธีการรับนิตยสาร 2 วิธี คือ มารับด้วยตนเองที่สำนักงาน หรือให้ทางสำนักพิมพ์จัดส่งให้ทางไปรษณีย์ ถ้าให้จัดส่งให้จะต้องเสียค่าส่ง 45 บาท ค่านิตยสาร 12 ฉบับ เจ้าของคือ ประเสริฐ พงษ์ธนานิกร หรือ รัชยา เช่นเดิม แต่เปลี่ยนหัวหน้ากองบรรณาธิการเป็น จุมพล สัตยารักษ์ และเปลี่ยนกองบรรณาธิการใหม่ด้วย สำนักงานเลขที่ 87 ชั้นล่าง อาคารนายเลิศ สุขุมวิท ซอย 5 กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ ". . . จะ เป็นสื่อกลางที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง อยา กให้เป็นหนังสือที่คุณเชื่อถือได้ทุกตัวอักษร และจะเป็นกลางในการเสนอข่าวสารสำหรับศิลปินทุกคน" (ข่าวรถไฟคนตรี 2526: 5)

รูปเล่ม เมื่อแรกออกจำหน่ายมีขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $10\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 52 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา เมื่อออกจำหน่ายครั้งที่ 2 เพิ่มขนาดเป็น $8\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $11\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 76 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา และเมื่อจัดทำเป็นฉบับมินิได้ลดขนาดลงเหลือประมาณ $5\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $8\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 116 หน้า เย็บเล่มแบบไส่กาว

ราคา เมื่อเริ่มออกจำหน่ายครั้งแรกราคา 10 บาท และเมื่อออกใหม่อีกครั้งหนึ่งในเดือนเมษายน พ.ศ. 2526 ราคา 12 บาท เมื่อจัดทำเป็นฉบับมินิไม่ได้จำหน่าย แต่แจกฟรีให้แก่ผู้ที่สมัครเป็นสมาชิก

เนื้อหา ถึงแม้ว่า รถไฟคนตรี จะออกวางจำหน่ายโดยเริ่มต้นจากปีที่ 1 ฉบับที่ 1 ถึง 3 ครั้งก็ตาม แต่เนื้อหาส่วนใหญ่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เน้นหนักด้านความรู้เกี่ยวกับดนตรีและวงการดนตรี โดยเฉพาะข่าวคราว ความเคลื่อนไหว และบทสัมภาษณ์นักร้อง นักดนตรี ซึ่งสังกัดค่าย "รถไฟคนตรี" ของประเสริฐ พงษ์ธนานิกร หรือ รัชยา และ ตะวัน แห่งรายการ "รถไฟคนตรี" ทางวิทยุ เช่น ฟรีเบิร์ดส์ สาว สาว สาว จำรัส เสวตาภรณ์ ภูสมิง หน่อสวรรค์ พัทธนิศา เสวตาสัย ฯลฯ

นอกจากนั้นยังมีข่าวคราว ความเคลื่อนไหว และบทสัมภาษณ์นักร้อง นักดนตรีที่สังกัดค่ายอื่นๆด้วย แต่มีเพียงส่วนน้อย และคอลัมน์ที่น่าสนใจอื่นๆ เช่น "ตอบจดหมาย" โดยระย้า "ตัวลวงหน้า" "ดอกไม้ สายลม แสงแดด" "ชั้นวางของ...คุณ" "ดนตรี-รถไฟ" "ทำนายทายทัก" "ท้ายชบวน" "ที่มีเพื่อน" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ส่วนใหญ่คณะผู้จัดทำเป็นผู้เขียนเรื่องเอง บางคอลัมน์เขียนโดยนักร้อง นักดนตรีซึ่งทางคณะผู้จัดทำขอความร่วมมือให้เขียนให้ บางคอลัมน์เปิดโอกาสให้ผู้อ่านเขียนส่งมา เช่น คอลัมน์ "ชั้นวางของ...คุณ"

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่าย ภาพสีมีประมาณ 15-20 หน้า

หน้าโฆษณา มีแต่ไม่มากนัก ประมาณ 2-3 หน้า เป็นโฆษณา เทปเพลง เครื่องแต่งกาย ร้านขายแว่นตา เป็นต้น

3.10 แกรงุ่น

เริ่มออกครั้งแรกเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2526 กำหนดออกรายบ็อกซ์ เจ้าของคือ จินดา จินดาปราณีกุล ในนามโรงพิมพ์จินดาสาส์น สำนักงานเลขที่ 686/15-16 ถนนจรัญสนิทวงศ์ บางพลัด กรุงเทพมหานคร โดยมี ไพบูลย์ เจตธำรง เป็นบรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

วัตถุประสงค์ (ไม่สามารถค้นคว้าได้ เพราะค้นหาฉบับที่ 1 ไม่พบ และไม่มีปรากฏในฉบับต่อมา ประกอบกับปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว จึงไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{4}$ นิ้ว X $11\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 100 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 15 บาท

เนื้อหา ประกอบด้วยข้อเขียนที่น่าสนใจหลายแขนง นอกจากนวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล บทสัมภาษณ์คารา นักร้อง นักดนตรี วิจารณ์ และบุคคลที่น่าสนใจแล้ว ยังมีคอลัมน์ประจำสัปดาห์อื่นๆอีก เช่น "ประติษฐ์ประคอง" "แต่งตามใจคุณ" "จิกมาเขียน" "สแควร์" "หนุ่มทรงเครื่อง" "ตามใจคุณก่อน" "รำพึงรำพัน" "ฟรีเวย์" "ฉากรักจากวรรณกรรม" "คุยกันฉันมิตร" "ลือรัก" "โก๋รุ่นเก่า"

"เนื่องมาจากเพลง" "นักจิตวิทยา กับ ปัญหาวัยรุ่น" "เซธาประสาธน์" "คลายทุกข์"
 "ร้อยเล่ห์เสน่ห์สาว" "เชิงหนุ่มลีลาสาว" "เยี่ยมสถาบันฯ" "ครอบครัววัยรุ่น"
 "บันเทิงวัยรุ่น" "หนังสือ" "ปฏิทินวัยรุ่น" "อัครรักคนดัง" "หลบมุม" "ล้อเล่นน่า"
 "สัมผัสดวง" "นักเพื่อนเทียว" "ชุดวัยรุ่น" "ห้องนอนวัยรุ่น" "หนุ่มหล่อสาวงาม"
 เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ส่วนใหญ่ได้แก่ คณะผู้จัดทำซึ่งใช้นามแฝงใน
 การเขียน บุคคลภายนอก ได้แก่ นักเขียนและนักแปลที่มีชื่อเสียง เช่น นিকা ซอลิตา
 วลัย นวาระ และผู้อ่านที่เขียนเรื่องส่งมาลงในคอลัมน์ "ราหังราพัน" "สื่อรัก"
 "คุยกันฉันมิตร" "ห้องนอนวัยรุ่น" เป็นต้น

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่าย
 ภาพประกอบนวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปลส่วนใหญ่เป็นภาพวาด ภาพสีมีประมาณ 20 หน้า
หน้าโฆษณา เป็นโฆษณาคอลัมน์เล็กๆ ไม่เต็มหน้า ประมาณ
 3 ชนิด โฆษณาเฉพาะแผนเสียง เทป และกระเป๋าเดินทาง

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้
 เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.11 เธอกับฉัน

เป็นนิตยสารรายปักษ์ เริ่มออกครั้งแรกเมื่อประมาณเดือน
 เมษายน พ.ศ. 2526 กำหนดออกทุกวันที่ 1 และ 16 ของเดือน เจ้าของคือ
 ไพโรจน์ สายหุ้ม ในนามห้างหุ้นส่วนจำกัด สำนักพิมพ์สรรพศาสตร์ มี เจริญวงศ์ เจริญสุข
 เป็นบรรณาธิการอำนวยการในระยะแรก บรรณาธิการคนแรกคือ เกียรติ พิพิธพร
 ต่อมาเปลี่ยนเป็น สถาพร เข้มมงคล สรศักดิ์ จุลมณี ปัจจุบันคือ สยมพร บุตรนา
 สำนักงานอยู่ที่โรงพิมพ์พิมพ์เนต เลขที่ 97-99 ซอยแห่งสรรพศาสตร์ ถนนตะนาว
 กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ "เพื่อความบันเทิงของวัยรุ่น เป็นสื่อกลางในการ
 แนะนำสิ่งที่ดีงามให้แก่วัยรุ่น เป็นจุดศูนย์รวมของวัยรุ่นกลุ่มหนึ่ง และเพื่อเปิดโอกาสให้วัยรุ่น
 ได้แสดงออกในค่านางานเขียน" (สยมพร บุตรนา, สัมภาษณ์ ข)

รูปเล่ม เมื่อแรกออกจำหน่ายมีขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว X $10\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 76 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา ต่อมาเพิ่มขนาดเป็น $8\frac{1}{2}$ นิ้ว X $11\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 132 หน้า เย็บเล่มแบบไสถาว
ราคา เดิมราคา 10 บาท ต่อมาเพิ่มขึ้นเป็น 15 บาท และ 18 บาท ตามลำดับ

เนื้อหา ประกอบด้วยข้อเขียนต่างๆมากมาย นอกเหนือจากนวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องชุด เรื่องราวของคารา นักร้อง นักดนตรีแล้ว ยังมีคอลัมน์ประจำที่น่าสนใจอื่นๆอีก เช่น "สังคมเธอกับฉัน" "มุมฟ้าสว่าง" "บอกต่อมาแล้วก็บอกต่อไป" "แบบทดสอบ" "ห้องเที่ยว" "ห้องไปในโลกกว้าง" "เยี่ยมสถาบัน" "ช่วงหลังภาพ" "รักและคิดถึง" "สายฝนพันกัน ณ ขอบฟ้าไกล" "กระปุกเก็บฝัน" "You and Me Fanclub" "แม่ท์" "เค้าฝักมาบอก" "ไม้กันแหลก" "เพลงกับชีวิต" "เพลงนำพียงหน้าคู" "เรื่องน่ารู้" "อาเคียวไขปัญหา" "วันว่างเวลาเหงา" "พยากรณ์ชีวิต" "ดวงควาลิซิดร้อ" เป็นต้น ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2530 ทางสำนักพิมพ์ได้ออกนิตยสาร ชวคโหล เพิ่มขึ้นอีกฉบับหนึ่ง และนำข้อเขียนบางเรื่องใน เธอกับฉัน ไปตีพิมพ์ใน ชวคโหล แทน เช่น นวนิยายขนาดสั้น เรื่องสั้น "กระปุกเก็บฝัน" เป็นต้น*

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ และนักเขียนประจำ ซึ่งส่วนใหญ่รู้จักและคุ้นเคยกับบรรณาธิการมาก่อน มีแนวการเขียนตรงกับนโยบายของนิตยสาร และใช้นามแฝงในการเขียน เช่น ปรากฏราย คอกอ อ สุกียากี้ ฯลฯ นอกจากนั้นยังมีข้อเขียนที่ผู้อ่านส่งมา เช่น เรื่องสั้น คอลัมน์ "รักและคิดถึง" "กระปุกเก็บฝัน" "เรื่องจากวัยรุ่น" "สายฝนพันกัน ณ ขอบฟ้าไกล" "หน้าต่างชีวิต" "แม่ท์" "เค้าฝักมาบอก" "ไม้กันแหลก" "วันว่างเวลาเหงา" เป็นต้น

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่าย มีภาพวาดบ้างเล็กน้อย ภาพสีมีประมาณ 20 หน้า

* ดูเพิ่มเติมที่ ชวคโหล, หน้า 98-99.

หน้าโฆษณา มีประมาณ 14 หน้า เป็นโฆษณาเสื้อผ้าประกอบ
การแสดงแบบของคารา นางแบบ นายแบบ
ผู้อ่าน มีทั้งวัยรุ่นชายและหญิง อายุระหว่าง 12-20 ปี
ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6

3.12 Jam (แจม)

เริ่มออกครั้งแรกประมาณเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2526
กำหนดออกรายเดือน มี ชัยวัช คุมมะ เป็นบรรณาธิการ สำนักงานเลขที่ 110
ซอยรางน้ำ เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์

ตั้งใจจะให้ แจม เป็นจุดยืน โดยมีเจตนาเริ่มต้นในอันที่จะเป็นสื่อกลางที่
ตั้งอยู่บนความเป็นจริง เพื่อให้เนื้อหาสาระและความเป็นไปของโลกคนตรี
รวมทั้งบรรดาสาระบันเทิง อันเป็นประโยชน์และมีแกนสารควบคู่กันไปกับการให้
ความเพลิดเพลินเจริญใจที่มีอยู่อย่างพร้อม ("เจ๊อยแจม" 2526:9)

รูปเล่ม เมื่อแรกออกจำหน่ายมีขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว X
 $10\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 80 หน้า เข็บเล่มแบบไสกาว ต่อมาเพิ่มขนาดเป็น
 $8\frac{1}{2}$ นิ้ว X $11\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 106 หน้า เข็บเล่มแบบไสกาวเช่นเดิม

ราคา 18 บาท

เนื้อหา ส่วนใหญ่เน้นเรื่องราว ข่าวคราว ความเคลื่อนไหว
และการตอบจดหมายของนักร้อง นักดนตรีจากวงแมคอินทอช (McINTOSH)
ซึ่งกำลังมีชื่อเสียงในขณะนั้น และนักร้อง นักดนตรีที่สังกัดค่าย "ออนป้า" (ONPA)
มีเรื่องราว ข่าวคราวของนักร้อง นักดนตรีที่สังกัดค่ายอื่นบ้าง แต่ไม่มากนัก นอกจากนั้น
ยังมีข้อเขียนที่น่าสนใจอื่นๆ อีก เช่น เรื่องสั้น บทกวี บทสัมภาษณ์บุคคลน่าสนใจ และ
วัยรุ่น รวมทั้งคอลัมน์ประจำสั้นๆ เช่น "กระจกวัยรุ่น" "ภาพปริศนา" "หนังสือเฮย...
เจ้าไปไหนมา" "คือความหมายและบทเพลง" "จับเพลงมาใส่คอร์ด" "จีแบบแจม"
"มองโลกกว้างผ่านเลนส์" "ซุกขึ้นมาเถา เอาขึ้นมาอา" "อู๋ตาย! ว้ายกร๊อต!"
เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ไต้แก่ คณะกองบรรณาธิการ ซึ่งใช้นามแฝงในการเขียน นักร้อง นักดนตรีรับเชิญ โดยเฉพาะจากวงแมคอินทอช (McINTOSH) และผู้อ่านที่เขียนส่งมา ส่วนใหญ่เป็นข้อเขียนประเภทเรื่องสั้น บทกวี-กลอนเปล่า

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ เป็นภาพถ่าย ภาพสีมีประมาณ 14-16 หน้า

หน้าโฆษณา มีประมาณ 2-4 หน้า ทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ
ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.13 โคเรมี

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2526 โดยคณะผู้จัดทำซึ่งส่วนหนึ่งเคยจัดทำนิตยสาร 'หนูณ'/'กนก' มาแล้ว เจ้าของคือ สมชาย สิ้นชัยสิทธิพร ในนามห้างหุ้นส่วนจำกัด ชายชาตรี โดยมี นกสร เข้มมอหทัย เป็นหัวหน้ากองบรรณาธิการ สำนักงานเลขที่ 88/6 ถนนสุขุมวิท ซอย 39 กรุงเทพมหานคร พิมพ์จำหน่ายได้เพียง 16 ฉบับก็เลิกไปเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2527

วัตถุประสงค์ "จัดทำเพื่อทุกคนที่มีดนตรีในหัวใจ" ("สารบัญญ" 2526: 6)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว X $11\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 84 หน้า เย็บเล่มแบบไส่กาว

ราคา 15 บาท

เนื้อหา ส่วนใหญ่เน้นเรื่องราว ข่าวคราว ความเคลื่อนไหว เฉพาะด้านดนตรี ประกอบด้วย สังคมและบทสัมภาษณ์ดารานักร้อง นักดนตรีทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และผู้เกี่ยวข้องในวงการดนตรี เช่น นักจัดรายการดนตรีทางโทรทัศน์ นักจัดรายการเพลงทางวิทยุ และนักแต่งเพลง เป็นต้น คอลัมน์ประจำสั้นๆ เช่น "อุทยานดนตรี" "ของฝากจากโคเรมี" "ผิวปากตามเพลง" "มองไปนอกบ้าน" "ขอยกยติจากบิลบอร์ด" "แลหลังหิ้งคลื่นเสียง" "พระราชชาตรี" นอกจากนั้น ยังมีคอลัมน์เบ็ดเตล็ดก่อนๆที่ไม่เกี่ยวข้องกับดนตรี เช่น "จะร้อยควร พราวพร้อย... แหนถ้อยความ" "ปรับไฟกัส" "ตัวโน้ตยิ้ม" "ขบคิดบิกประสาท" "ดวงตามดาว" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ไค้แก่ คณะผู้จัดทำและคณะที่ปรึกษาของ โคเรมี ซึ่งใช้ทั้งนามแฝงและนามจริงในการเขียน นักเขียนรับเชิญซึ่งเป็นนักร้อง นักดนตรีจาก ว่างต่างๆ รวมทั้งผู้อ่านที่ส่งข้อเขียนมาลงในคอลัมน์ "ตัวโน้ตขี้ม" "จะร้อยดาว พราวพร้อย ... แทนถ้อยความ" เป็นต้น

หน้าโฆษณา แต่ละฉบับมีจำนวนไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับโฆษณา มีทั้งโฆษณาเครื่องดนตรี เทปเพลง เครื่องแต่งกาย แว่นตา เป็นต้น

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.14 ทอป-ป๊อป

เป็นนิตยสารรายเดือน ในเครือของ I.S. Song Hits กำหนดออกทุกวันที่ 15 ของเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2526 เจ้าของคือ เล็ก วงศ์สว่าง บรรณาธิการคือ จารุวรรณ วงศ์สว่าง สำนักงานเลขที่ 670/746-9 ถนนจรัญสนิทวงศ์ บางพลัด กรุงเทพมหานคร เลิกพิมพ์จำหน่ายไปเมื่อ ประมาณเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2530

วัตถุประสงค์ ฉัตรชัย สุจริตกุล และ ชูชาติ ทรัพย์กุลเพชร (สัมภาษณ์) กล่าวว่า

เพื่อให้ชาวคราว ความเคลื่อนไหว ความรู้เกี่ยวกับดนตรี ความบันเทิง บทความ และสาระอื่นๆที่เหมาะสมแก่วัยรุ่น และเพื่อให้กลุ่มวัยรุ่นมีทัศนคติและความรู้ในวงกว้าง โดยสอดแทรกความรู้ต่างๆไปในเรื่องของความบันเทิงที่อาศัย นักร้อง นักดนตรีเป็นหลัก

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว X 11 นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย ประมาณ 104 หน้า เย็บเล่มแบบไส่กาว

ราคา 15 บาท

เนื้อหา ส่วนใหญ่เป็นข่าวคราว ความเคลื่อนไหวทางดนตรี บทสัมภาษณ์บุคคลในวงการดนตรี เช่น นักแต่งเพลง นักเรียบเรียงเสียงประสาน นักร้อง นักดนตรี นักจัดรายการเพลง ฯลฯ นอกจากนั้นเป็นข้อเขียนและคอลัมน์ประจำ สั้นๆ เช่น เรื่องสั้น เรื่องยาว "แบบทดสอบ" "ที่นี่คือดนตรี: กวีนิพนธ์ของคนช่างคิด"

"กลองใต้อารมณ์" "โอ-อา-น้อย-ออก" "เที่ยวไหนดี" "พี่น้องชาย ทะลุภูเขา" "ละเลง"
"ตรงนี้มีแต่เพื่อน" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ส่วนใหญ่ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ นักข่าว
ประจำซึ่งเป็นผู้ให้ข่าวคราวของนักร้อง นักดนตรีจากต้นสังกัด และนักเขียนประจำซึ่ง
เขียนเรื่องยาว นอกจากนี้ ยังรับพิจารณาเรื่องสั้น และข้อเขียนอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับ
วงการดนตรีจากผู้อ่านอีกด้วย

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็น
ภาพถ่าย ภาพสีมีประมาณ 16 หน้า

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน ส่วนใหญ่เป็นชาย อายุระหว่าง 15-25 ปี ซึ่งมีความ
สนใจในเรื่องเกี่ยวกับดนตรี

3.15 ฉันทและเธอ

เป็นนิยายสารรายเดือนของ นายสรรัชต์ เอกมโนชัย ในนาม
สำนักพิมพ์สยามสาส์น เริ่มออกครั้งแรกประมาณเดือนตุลาคม พ.ศ. 2526 บรรณาธิการ
คือ เกียรติ พิพิธพร ต่อมาเปลี่ยนเป็น จตุพร อัมพุนันท์ สำนักงานเลขที่ 306126-27
ซอยทับสุวรรณ 1 ถนนอโศก-ดินแดง ห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร พิมพ์จำหน่ายได้
ประมาณ 3 ปีเศษๆ ก็เลิกไปในช่วงปลายปี พ.ศ. 2529

วัตถุประสงค์ (ไม่สามารถค้นคว้าได้ เพราะค้นหาลำดับที่ 1
ไม่พบ และไม่มีปรากฏในฉบับต่อมา ประกอบกับปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว จึงไม่
สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้)

รูปเล่ม เมื่อแรกออกมีขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $10\frac{1}{4}$ นิ้ว
จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 76 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา ต่อมาเปลี่ยนเป็นเย็บเล่ม
แบบไสกาว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 80 หน้า และเปลี่ยนขนาดอีกครั้งเป็นขนาด
ประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $11\frac{1}{2}$ นิ้ว เย็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา เดิมราคา 10 บาท ต่อมาเพิ่มเป็น 15 บาท

เนื้อหา นอกจากประกอบด้วย เรื่องสั้น เรื่องราวของคารา นักร้อง นักดนตรี บทสัมภาษณ์วัยรุ่น และบุคคลน่าสนใจแล้ว ยังมีคอลัมน์ประจำสัปดาห์ที่น่าสนใจอื่นๆอีก เช่น "แบบทดสอบ" "มุขวรรณศิลป์" "บทกวี" "ความในใจ" "ปริศนาคำทาย" "PEN FREIND" "แต่งเก้" "เพลงดังล่าสุด" "ดวงดาวกับความรักรัก" "ประกวดภาพคนน่ารัก" "แฟชั่น" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะผู้จัดทำ ซึ่งใช้นามแฝงในการเขียน และเปิดโอกาสให้ผู้อ่านเขียน เรื่องสั้น "มุขวรรณศิลป์" และ "ความในใจ" ส่งมาลงพิมพ์ด้วย

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่าย ภาพสีมีประมาณ 16 หน้า

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว

3.16 วัยหวาน

เป็นนิตยสารรายปักษ์ เริ่มออกครั้งแรกเมื่อปักษ์แรก ตุลาคม พ.ศ. 2526 เจ้าของคือ บริษัทพลพันธ์การพิมพ์ จำกัด บรรณาธิการคนแรกคือ น้ามนต์ อยู่สกุล ต่อมาเปลี่ยนเป็น อรุณพันธ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา สำนักงานเลขที่ 413/22 ถนนอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ บรรณาธิการคนปัจจุบัน (อรุณพันธ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา, สัมภาษณ์) กล่าวว่า

เมืองไทยยังไม่มีนิตยสารสำหรับวัยรุ่นโดยตรง จึงคิดทำขึ้นมาเพื่อให้ความบันเทิง และแทรกสาระความรู้บ้าง นอกจากนั้น ก็เพื่อเปิดโอกาสให้วัยรุ่นได้แสดงออกในด้านการเขียน และต้องการให้ผู้ใหญ่เข้าใจและรู้จักนิตยสารวัยรุ่นดีขึ้น ไม่มองนิตยสารวัยรุ่นว่ามีแต่เรื่องไร้สาระและไม่มีประโยชน์"

รูปเล่ม เมื่อแรกออกมีขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว X 10 นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 92 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา ต่อมาเพิ่มขนาดเป็น $8\frac{1}{4}$ นิ้ว X 11 นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 140 หน้า เย็บเล่มแบบใส่กา

ราคา เดิมราคา 12 บาท ต่อมาเพิ่มเป็น 15 บาท 18 บาท และ 20 บาท ตามลำดับ ถ้าสมัครเป็นสมาชิก 6 เดือน (12 ฉบับ) 180 บาท

เนื้อหา เสนอข้อเขียนต่างๆที่เหมาะสมกับวัยรุ่น โดยไม่เน้น คำนึงถึงด้านหนึ่ง ประกอบด้วยคอลัมน์ประจำสัปดาห์มากมาย เช่น "แพชั่น" "หนุ่มสาววัยหวาน" "หน้านี้มีของขวัญ" "สังคมวัยหวาน" "ศัพท์ทันใจ" "เคาต์ดาวน์-เราเขียน" "วิถีเปิดโลก ชูเปอร์วัยหวาน" "คำนี้ถึงเพื่อน" "ความในใจวัยหวาน" "เขียนเป็นกวี" "วิถีดูอาบน้ายา วิ่งไปมาบนรูนามเตย เปิดเผยอยู่บนจอ เรียกกันย่อๆว่า "หนัง" "บุคลิกวัยหวาน" "ดนตรี" "วิถีไอ" "คาสเส็ตท์" "เก็บตกหลังไมค์" "เดินไปบนสายรุ้ง" "แบบทดสอบ" "เทคนิคการเล่น" "จุดหมายของสีน้ำตาลจากฐานิญา นูร์" "อ่านให้เป็น" "เบื้องหลังบทเพลง" "พริ้วไหวในแถบเสียง" "เที่ยวละไม" "สื่อสัมพันธ์วัยหวาน" "ทำสบาย สบาย ไม่ใช่เรียสกันตรงนี้" นอกจากนั้น ยังมีเรื่องราวของคารา นักร้อง นักดนตรี เรื่องสั้นจากผู้อ่านและนักเขียนประจำฉบับอีกด้วย

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการซึ่งส่วนใหญ่ใช้นามแฝงในการเขียน นักเขียนประจำซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักเขียนอาชีพที่เคยร่วมงานกับบรรณาธิการมาถนัด และมีแนวการเขียนตรงกับนโยบายของนิตยสาร เช่น ไมตรี ลิ้มปชาติ ไพบูลย์ วงษ์เทศ สุนทร วาที พิบูลศักดิ์ ละครพล ปะการัง วิชรี สายสิงห์ทอง กอบกุล อิงคุดานนท์ ซาลิน อรุณี หลิม เทียมศิลา คาวน้ำค้าง และ กรองทอง คุลขอนุกิจ เป็นต้น นอกจากนั้น ยังมีนักเขียนรับเชิญซึ่งเป็นนักเขียนอาชีพที่มีลีลาการเขียนตรงกับนโยบายของนิตยสาร และเปิดโอกาสให้ผู้อ่านเขียนเรื่องส่งมาลงในข้อเขียนประเภทเรื่องสั้น และคอลัมน์ "ความในใจวัยหวาน"

ภาพประกอบ มีเป็นจำนวนมาก ทั้งภาพถ่ายและภาพวาด ทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ภาพสีมีประมาณ 40 หน้า ส่วนภาพวาดเป็นภาพประกอบเรื่องสั้น ซึ่งฝ่ายภาพเป็นผู้วาด

หน้าโฆษณา มีประมาณ 20 หน้า เป็นภาพสีทั้งหมด และเป็นโฆษณาสินค้าหลายประเภท เช่น เสื้อผ้า เครื่องสำอาง เครื่องเขียน ชุดชั้นใน เป็นต้น

ผู้อ่าน ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น ทั้งชายและหญิง อายุระหว่าง 12-24 ปี และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และระดับอาชีวศึกษา ทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด

3.17 รักและคิดถึง

เป็นนิยายสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2526 โดยจัดทำเป็นฉบับพิเศษของนิยายสารเธอกับฉัน เจ้าของคือ ไพโรจน์ สายหุ้ม ในนามห้างหุ้นส่วนจำกัด สำนักพิมพ์สรรพศาสตร์ โดยมี เฉลิมวงศ์ เจริญสุข เป็นบรรณาธิการอำนวยการ และ สถาพร เชื้อมงคล เป็นหัวหน้ากองบรรณาธิการ สำนักงานเลขที่ 97/99 ซอยแพรงสรรพศาสตร์ ถนนตะนาว กรุงเทพมหานคร จัดทำได้เพียง 9 ฉบับ ก็เลิกไปในปี พ.ศ. 2527

วัตถุประสงค์ "เพื่อสรรค์สร้างโลกน้อยๆของวัยรุ่น เป็นปาก เป็นเสียงแทนวัยรุ่น และเป็นสื่อกลางของวัยรุ่นที่จะแสดงฝีมือ ความสามารถให้ใครต่อใครได้รับรู้" (สถาพร เชื้อมงคล 2526: 13)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $5\frac{3}{4}$ นิ้ว X $8\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 132 หน้า เข็มเล่มแบบไสกาว

ราคา 15 บาท

เนื้อหา เสนอข้อเขียนหลายแขนง นอกจากเรื่องสั้น สั้นคมของวัยรุ่น บทสัมภาษณ์คารา นักร้อง นักดนตรี และวัยรุ่น บทกวี-กลอนเปล่า เกร็ดความรู้ และสารคดีแล้ว ยังมีคอลัมน์ประจำสั้นๆอื่นๆอีก เช่น "แบบทดสอบ" "วันวานที่ผ่านมา" "จดหมายปริศนา" "มุขกลอง" "ถึงคุณ...คนที่เคยรัก" "หนุ่มหล่อตามราศี" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ใต้แก่ คณะผู้จัดทำ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้นามแฝงในการเขียน และผู้อ่านที่เขียนเรื่องส่งมาลงในคอลัมน์ "วันวานที่ผ่านมา" "จดหมายปริศนา" "มุขกลอง" "ถึงคุณ...คนที่เคยรัก" เป็นต้น

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่าย ภาพสีมีประมาณ 18 หน้า

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.18 วิทยนารัก

เป็นนิตยสารรายปักษ์ เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2526 กำหนดออกทุกวันที่ 1 และ 16 ของเดือน เจ้าของคือ เกชา เอื้อชูวรานนท์ บรรณาธิการคือ ประภาศน์ พุ่มคอกไม้ สำนักงานอยู่ที่ สำนักพิมพ์บางกอกสาส์น เลขที่ 966/10 ซอยพญานาค ถนนพระราม 6 อรุณงษ์ เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ "เพื่อความบันเทิง ส่งเสริมการอ่านของวัยรุ่น และเป็นจุดรวมของวัยรุ่น โดยการเสนอข่าวคราว ความเคลื่อนไหวของวัยรุ่น" (ประภาศน์ พุ่มคอกไม้, สัมภาษณ์)

รูปเล่ม เมื่อแรกออกจำหน่ายขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว X 10 นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 80 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา ต่อมาเพิ่มขนาดเป็น $8\frac{1}{2}$ นิ้ว X $11\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 96 หน้า และเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ตามจำนวนหน้าโฆษณา ปัจจุบันมีประมาณ 276 หน้า ถือเป็นนิตยสารวัยรุ่นที่มีจำนวนหน้ามากที่สุด เย็บเล่มแบบไสถาว

ราคา เกิมราคา 10 บาท ต่อมาเพิ่มเป็น 15 บาท 18 บาท และ 20 บาท ตามลำดับ ถ้าสมัครเป็นสมาชิก 6 เดือน (12 ฉบับ) 235 บาท 12 เดือน (24 ฉบับ) 470 บาท

เนื้อหา ส่วนใหญ่เน้นความบันเทิงและแฟชั่น ประกอบด้วย เรื่องราวของดารา นักร้อง นักดนตรี นายแบบ นางแบบ บทกวี-กลอนเปล่า แฟชั่น ประกอบหน้าโฆษณา เรื่องสั้น เรื่องแปล และคอลัมน์ประจำสัปดาห์มากมาย เช่น "สโมสรรวิทยนารัก" "นاناتัสนะ" "อบอุ่นมมหนังสือ" "สุภาพวิทยนารัก" "ห้องสวยห้องฝัน" "มองโลก" "ปักฝุ่นหลากลิลลา" "กุกกักหลังเฟรม" "เพื่อนเอ๋ย" "แบบทดสอบ" "What's" "FILMS" "เปิดกล่องลูกกวาด" "พี่ชายลึบน้องเรื่องรักๆ" "ความฝันของหนุ่มสาว" "STYLE NOW" "ทีวีนารัก" "เกร็ดจุกจิกรอบๆตัวที่นารู้" "ห้วงคืน" "20 Q&A" "พี่วิทย์แฉะน้อง" "วิทยนารักนิวส์" "ดวงเอ๋ยดวงดาว" "มาจ้อกันดีกว่า" นอกจากนี้ ยังมีการแทรกบทกวี บทกลอนสั้นๆไว้หลายๆแห่ง

ผู้เขียนเรื่อง ไต้แก่ คณะกองบรรณาธิการ ซึ่งใช้นามแฝงในการเขียน นักเขียนเรื่องสั้นและเรื่องแปลประจำฉบับ ซึ่งคัดเลือกจากผู้ที่เคยร่วมงานกันหนังสือกับบรรณาธิการมาก่อน และมีแนวการเขียนตรงกับนโยบายของนิตยสาร นอกจากนั้นยังมีข้อเขียนที่ผู้อ่านส่งมาด้วย เช่น เรื่องสั้น "ความฝันของหนุ่มสาว" "สโมสรวัยน่ารัก" เป็นต้น

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ภาพสีมีประมาณ 170-180 หน้า และเป็นภาพถ่าย มีภาพวาดด้วย มักเป็นภาพประกอบเรื่องสั้น ซึ่งผู้อ่านมีทั้งฝ่ายศิลป์และบุคคลภายนอก

หน้าโฆษณา มีเป็นจำนวนมาก และมากกว่านิตยสารวัยรุ่นเล่มอื่นๆ ซึ่งประมาณร้อยละ 90 ของภาพสีทั้งหมดเป็นหน้าโฆษณา มีภาพขาว-ดำบ้างแต่ไม่มากนัก หน้าโฆษณาส่วนใหญ่เป็นโฆษณาเกี่ยวกับเสื้อผ้า นอกนั้นเป็นโฆษณารองเท้า เครื่องสำอาง ร้านอาหารของวัยรุ่น สถาบันภาษา เป็นต้น

ผู้อ่าน เป็นวัยรุ่นทั้งชายและหญิง อายุระหว่าง 14-21 ปี ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา

3.19 ควยรัก

เริ่มออกครั้งแรกประมาณปลายปี พ.ศ. 2526 เดิมจัดทำเป็นรายเดือน ต่อมาเปลี่ยนเป็นรายบ็อกซ์ เจ้าของคือ ชีระศักดิ์ เกียรติศิริกุล ในนามสำนักพิมพ์อุดมศึกษา ดำเนินงานจัดทำโดย ศุภักษร ในนามบริษัท M.C. Production ภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทคอมมาร์ตโปรดักชั่น แต่เดิม ศุภักษร เป็นบรรณาธิการ ต่อมาเปลี่ยนเป็น ณรงค์ เขาวราษฏร์ และ นิรันตร์ ธรรมปรีชา สำนักงานเลขที่ 67/86 ซอยประชาสุข ถนนประชาชื่น เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ บรรณาธิการแถลงไว้ใน "คุยกันก่อนซี"

(ศุภักษร 2526: 8) ว่า

...ปรารถนาให้คุณได้มีหนังสือที่คุณรักสักเล่มหนึ่ง... เพราะหนังสือเล่มนี้จะมีเพียงคุณกับเรา ซึ่งอาจจะให้เกิดมานานแล้ว ในการสื่อสารสัมพันธ์อันมั่นคง มีคลอนคลาย... ขอให้ ควยรัก เป็นที่รักของคุณ เหมือนเรา... ที่รักคุณ... เหมือนไฟกรุ่น... ที่ไม่รู้จัก... ไปจากใจ

รูปเล่ม เมื่อแรกออกจำหน่ายมีขนาดประมาณ $6\frac{1}{2}$ นิ้ว X $9\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 104 หน้า เย็บเล่มแบบไสกาว ต่อมาเปลี่ยนเป็นขนาดประมาณ 8 นิ้ว X 11 นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 100 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา ต่อมาเปลี่ยนขนาดอีกครั้งหนึ่ง โดยลดขนาดลงเหลือประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว X 10 นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 98 หน้า เย็บเล่มแบบไสกาว

ราคา เมื่อแรกออกจำหน่าย ราคา 20 บาท ต่อมาลดราคาลงเหลือ 12 บาท และเพิ่มอีกครั้งหนึ่งเป็น 15 บาท

เนื้อหา มีทั้งนวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล สังคมและบทสัมภาษณ์ คารา นักร้อง นักดนตรี วิจารณ์ และบุคคลน่าสนใจทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ คอลัมน์ประจำสัปดาห์ เช่น "แบบทดสอบ" "คุณเขียนมาเข้าทำดี" "หนุ่มแสนสาวแซบ" "โลกด้วยรัก" "เพศศึกษาวัยรุ่น" "หน้านี้มีรางวัล" "ตากล้องกับภาพชุด" "ขี้มาเลียบคาย" "สอดหัวใจไว้ใต้ภาพ" "กระจกเงา" "นัค แนะ นำ" "จีตะเอน" "ที่นี้คือ...คอมาร์ต" "กลิ่นออกมาจากใจ มอบให้ด้วยรัก" "หนังสือ" "ภาพยนตร์" "เทพเพลง" "คือความหมายในเสียงเพลง" "คุยกับคนตรี" "ดวงหนุ่มดวงสาว" "ปากหมาคำวัยรุ่น" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้นามแฝงในการเขียน นักเขียนประจำซึ่งเป็นนักเขียนนวนิยายอาชีพ เช่น กรุง ญ ฉัตร อุบัติมภ์ กองแก้ว จิตรเลขา ศุภักษร เป็นต้น นอกจากนั้นยังเปิดโอกาสให้ผู้อ่านเขียนเรื่องส่งมาลงในคอลัมน์ "จีตะเอน" "กลิ่นออกมาจากใจ มอบให้ด้วยรัก" "คุณเขียนมาเข้าทำดี"

ภาพประกอบ มีทั้งภาพถ่ายและภาพวาด ทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ภาพสีมีประมาณ 10-20 หน้า

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.20 กา

เป็นนิยายสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกประมาณเดือน
มกราคม พ.ศ. 2527 เจ้าของคือ ประพันธ์ ปิยะสุวรรณยัง บรรณาธิการคือ
ศักดิ์ เมืองแก้ว สำนักงานเลขที่ 479/178 ถนนประชาสงเคราะห์ ซอยสุทธิสาร
ดินแดง ห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ (ไม่สามารถค้นคว้าได้ เพราะค้นหาฉบับที่ 1
ไม่พบ และไม่มีปรากฏในฉบับต่อมา ประกอบกับปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว จึงไม่สามารถ
สัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว X $10\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย
ประมาณ 96 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 12 บาท

เนื้อหา ประกอบด้วยเรื่องสั้น เรื่องแปล สังคมของวัยรุ่น
บทสัมภาษณ์คารา นักร้อง นักดนตรี วัยรุ่น และบุคคลน่าสนใจ และคอลัมน์ประจำสั้นๆ
เช่น "หน้านี้แค่คนมีความกตัญญู" "ฝากไว้ให้หมอน" "อะไรก็ได้เมื่อใจทรอง"
"บริหารเพื่อคุณ" "สไตล์...น่ารัก" "แซวให้แซบ" "เวทีดาวันเทิง"
"โซคลิขิตชีวิตหักเห" "ดาวทองเกียรติยศ" "สูตรกรรมกับดาว" "งานศิลป์และจิตรกร"
นอกจากนั้น ยังมีคอลัมน์ที่ต่างจากนิยายสารเล่มอื่น คือ "นายวัยรุ่น" ซึ่งเป็นการตอบ
ปัญหาของวัยรุ่นเกี่ยวกับความรักในเชิงกฎหมาย และ "วัดให้อะไรกับเรา" ซึ่งเป็น
ข้อเขียนทางศาสนาศาสตร์

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ และผู้อ่านที่เขียน
เรื่องส่งมาลงในคอลัมน์ "ฝากไว้ให้หมอน" "หน้านี้แค่คนมีความกตัญญู" เป็นต้น

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพ
ขาว-ดำ และเป็นภาพถ่าย ภาพสีมีประมาณ 16 หน้า

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้
เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.21 หวานรัก

เป็นนิตยสารรายปักษ์ เริ่มออกครั้งแรกประมาณต้นปี พ.ศ. 2527 กำหนดออกทุกวันที่ 1 และ 15 ของเดือน ดำเนินงานโดย เฟรนต์ แอควานซ์มีเดีย บรรณาธิการคือ สุริยะ รัตนปิติ สำนักงานเลขที่ 1063 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ พญาไท กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ (ไม่สามารถค้นคว้าได้ เพราะค้นหาฉบับที่ 1 ไม่พบ และไม่มีปรากฏในฉบับต่อมา ประกอบกับปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว จึงไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $10\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 76 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 12 บาท ถ้าสมัครเป็นสมาชิก 1 ปี (24 ฉบับ) 240 บาท 6 เดือน (12 ฉบับ) 120 บาท

เนื้อหา เสนอข้อเขียนหลายแขนง เช่น เรื่องสั้น สังคมของ คารา นักร้อง นักดนตรี บทสัมภาษณ์คารา นักร้อง นักดนตรี และวัยรุ่น และคอลัมน์ ประจำสัปดาห์ เช่น "แบบทดสอบ" "กลั่นจากใจ" "เขาคือใคร" "มิตรภาพแห่งความรัก" "สโมสรรหวานรัก" "รอบรู้โลกกว้าง เห็นทางถูกผิด" "แพชชั่นหวานรัก" "คืนนี้ไปคืนที่ไหนดี" "มาร้องเพลงกัน" "ดวงดาวแห่งความรัก" "แซ่ด้วยภาพ" "TOP TEN TAPE" "ซันล่องส่องธรรมชาติ" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ใต้แก่ คณะกองบรรณาธิการ ซึ่งใช้นามแฝงในการเขียน และผู้อ่านที่เขียนเรื่องส่งมาลงในคอลัมน์ "เขาคือใคร" "แซ่ด้วยภาพ" "รอบรู้โลกกว้าง เห็นทางถูกผิด" "กลั่นจากใจ" เป็นต้น

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่าย ภาพสีมีประมาณ 12 หน้า

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.22 ท็อฟฟี่

เป็นนิตยสารรายปักษ์ เริ่มออกครั้งแรกเมื่อปักษ์แรก กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2527 เจ้าของและบรรณาธิการคือ พวงเพชร ปัทมชัยยันต์ ในนามสำนักพิมพ์ สยามสปอร์ต พรินติ้ง จำกัด สำนักงานเลขที่ 1776-1784 ถนนพระรามที่ 4 แยกเกษมราษฎร์ คลองเตย เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร กำหนดออกทุกวันที่ 10 และ 25 ของเดือน

วัตถุประสงค์ "วัยรุ่น สดใส น่ารัก ท็อฟฟี่สี่สวย...หวานหวาน ...เปรี้ยวเปรี้ยว...เคี้ยวมัน วัยรุ่นเหมือนท็อฟฟี่ แทมสี่สดใส เจิกจำทำทนาย คือ ท็อฟฟี่ หลากหลายรส ที่บรรจงทำเพื่อวัยรุ่นทั้งหลาย" (บก. 2527: 5)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว X $11\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย ประมาณ 152 หน้า เย็บเล่มแบบไส่กา

ราคา 15 บาท ถ้าสมัครเป็นสมาชิกครึ่งปี (12 ฉบับ) 170 บาท หนึ่งปี (24 ฉบับ) 300 บาท

เนื้อหา ส่วนใหญ่เน้นหนักด้านแฟชั่น และข่าวคราว ความเคลื่อนไหวของดารานักร้อง นักดนตรีต่างประเทศ ส่วนของไทยมีบ้างเล็กน้อย มีข้อเขียนและคอลัมน์อื่นๆ ทั่ว เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล สังคมวัยรุ่นทั้งของไทย และต่างประเทศ บทสัมภาษณ์วัยรุ่น "แบบทดสอบ" "บทความพิเศษ" "จิตวิทยา" "ไววายใส่ไหล" "ดอกไม้กับเปลวเพลิง" "สังคมชนมหวาน" "MUSIC" "CINEMA" "ART" "นักเขียนภาพ" "ท็อฟฟี่ชาว-คำ" "FOTO" "เที่ยวกลางคืน" "หนังสืออ่าน" "ช้อปไกด์" "ห้องเที่ยวต่างจังหวัด" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ส่วนใหญ่ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการซึ่งใช้นามแฝงในการเขียน มีนักเขียนอาชีพบ้าง เช่น วัฒน์ วรรณยางกูร รวมทั้งผู้อ่านที่เขียนเรื่องสั้น บทกวีและกลอนเปล่า ส่งมาลงพิมพ์

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพขาว-ดำ และเป็นภาพถ่าย ภาพสีมีประมาณ 30-35 หน้า

หน้าโฆษณา มีประมาณ 3 ใน 4 ของภาพประกอบที่เป็นภาพสี ส่วนใหญ่โฆษณาเกี่ยวกับเสื้อผ้า เครื่องประดับ และเครื่องสำอาง

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.23 แฟน

เป็นนิตยสารรายบ็อกซ์ เริ่มออกครั้งแรกเมื่อบ็อกซ์แรก กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2527 กำหนดออกทุกวันที่ 1 และ 15 ของเดือน เจ้าของและบรรณาธิการคือ ศรสิทธิ์ พิพิธรังษี ในนามสำนักพิมพ์บงกช สำนักงานเลขที่ 196/48-51 และ 73 ถนนเพชรเกษม เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ "จัดทำเพื่อหนุ่มสาววัยรุ่นและนักศึกษา เพื่อสาระบันเทิงต่างๆสำหรับประจำบ้าน" ("สารบัญ" 2527: 1)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $10\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 98 หน้า เย็บเล่มแบบไสกา

ราคา 10 บาท

เนื้อหา เนื่องจากจัดทำโดยทีมงานเดียวกับนิตยสาร บงกช จึงมีเนื้อหาคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เน้นหนักนวนิยาย และเรื่องชุด มีคอลัมน์อื่นประกอบบ้างเล็กน้อย เช่น "แฟนจำแฟน" "จดหมายหนุ่ม" "จดหมายสาว" "แฟนซี้คลับ" "ส่วยค่ายการบริหาร" "ทรงผมวัยรุ่น" "ติดตามสตรี" "ผ้าใจดารา" "ชื่อปิ้ง" "หมอกุ๊กกับหนุ่มสาว" "หน้าเลนส์/หลังกล้อง" "ผิวเมียเพลย์ฮาร์ด" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ส่วนใหญ่เป็นนักเขียนอาชีพที่มีชื่อเสียง เช่น วลัย นวระ จามรี พรรณชมพู ประเทือง ศรีสุข อังศุมาลิน นราวดี ช่อพยอม นันทนา วีระชน เป็นต้น นอกจากนั้น ได้แก่ ทีมงานประจำของสำนักพิมพ์บงกช เช่น ประจวบ เพ็ญเรื่อง ศรีอักษร ไชยศิริส เป็นต้น

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ทั้งภาพถ่ายและภาพวาด ภาพสีมีประมาณ 8 หน้า

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.24 ไลฟ์ (Live) / ไลฟ์นิวส์

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2527 บรรณาธิการคือ สุรพงศ์ โลกวัดน์ ต่อมาเปลี่ยนเป็น วรุณศิริ โลกวัดน์ สำนักงานเลขที่ 22/13-14 ถนนบางกอกบาซาร์ ราชดำริ กรุงเทพมหานคร เดิมใช้ชื่อ ว่า ไลฟ์ (Live) ต่อมาเปลี่ยนเป็น ไลฟ์นิวส์

วัตถุประสงค์ (ไม่สามารถค้นคว้าได้ เพราะค้นหาฉบับที่ 1 ไม่พบ และไม่มีปรากฏในฉบับต่อมา ประกอบกับปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว จึงไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้)

รูปเล่ม เดิมราคา 22 บาท ต่อมาลดลงเหลือ 18 บาท
ถ้าสมัครเป็นสมาชิก 1 ปี (12 ฉบับ) 200 บาท ครึ่งปี (6 ฉบับ) 100 บาท

เนื้อหา ส่วนใหญ่เน้นหนักเกี่ยวกับเรื่องราวของคารา นักร้อง นักดนตรีทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ นอกจากนั้น ยังมีข้อเขียนและคอลัมน์ที่น่าสนใจ อื่นๆอีก เช่น เรื่องสั้น บทสัมภาษณ์บุคคลน่าสนใจ "แบบทดสอบ" "ตามใจท่าน" "ทายปัญหาแจกรางวัล" "บริการภาพถ่าย" "หมอพรไซปัญหา" "Pen Pal" "สโมสรรชาวไลฟ์" "หวานใจชาว Live " " Shopping Guide " "กินและเที่ยว" "หิ้งหนังสือ" "เทปมันไหนดี" "กฤตแจเพลง" "จักรราศี" "Sound Guide" " Movie Guide" "แควดวงมายา" "ทีวีไลฟ์" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวงการบันเทิง มีทั้งที่ใช้ชื่อจริงและนามแฝงในการเขียน นอกจากนั้นยังมีข้อเขียนที่ผู้อ่านส่งมา เช่น เรื่องสั้น และคอลัมน์ "ตามใจท่าน"

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่าย ภาพสีมีประมาณ 50 หน้า

หน้าโฆษณา มีเพียง 1-2 หน้า เฉพาะที่หน้าปกในและปกนอก
ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.25 วรา

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกประมาณเดือนมีนาคม พ.ศ. 2527 กำหนดออกทุกวันที่ 1 ของเดือน เจ้าของคือ ประสงค์การณ์ เผติมปราชญ์ บรรณาธิการคือ วิหุร เผติมปราชญ์ สำนักงานเลขที่ 986 ถนนพระราม 4 อาคารมูลนิธิ อัจฉริยะ ชั้น 4 กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ เมื่อแรกออกจำหน่าย คณะผู้จัดทำต้องการให้เป็นนิตยสารที่อ่านได้ทั้งครอบครัว เป็นสิ่งเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับลูก ที่กันน้อง ฯลฯ ดังเจตนาของทีมงานที่ว่า "อ่านวรา พัฒนาคุณภาพชีวิต" ("ชก. แกลง" 2527: 5) ต่อมาในระยะหลังได้เปลี่ยนแนวการจัดทำมาเป็นนิตยสารสำหรับวัยรุ่น

รูปเล่ม เมื่อแรกออกจำหน่ายมีขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว X 10 นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 80 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา ต่อมาเพิ่มขนาดเป็น $8\frac{1}{2}$ นิ้ว X $11\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 96 หน้า ส่วนการเย็บเล่มยังคงเป็นแบบมุงหลังคาเช่นเดิม

ราคา เดิมราคา 12 บาท ต่อมาเพิ่มเป็น 15 บาท ถ้าสมัครเป็นสมาชิก 1 ปี (12 ฉบับ) 150 บาท ครึ่งปี (6 ฉบับ) 80 บาท

เนื้อหา เนื่องจากระยะแรก คณะผู้จัดทำต้องการให้เป็นนิตยสารสำหรับครอบครัว จึงมีเนื้อหาหลายประเภท กล่าวคือ บางคอลัมน์จัดทำสำหรับผู้ใหญ่ บางคอลัมน์จัดทำสำหรับเด็ก บางคอลัมน์จัดทำสำหรับวัยรุ่น ที่สำคัญคือ มีเรื่องสั้น แฟชั่น ท่องเที่ยว ศิลปะศิลป์ และเรื่องทั่วไป

หลังจากปรับปรุงให้เป็นนิตยสารสำหรับวัยรุ่นแล้ว ได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาให้เหมือนกับนิตยสารสำหรับวัยรุ่นทั่วไป กล่าวคือ เนื้อหาส่วนใหญ่เน้นหนักเรื่องราวของคารา นักร้อง นักดนตรี นอกจากนั้นเป็นเรื่องชุด สารคดี และคอลัมน์ประจำ เช่น "แบบทดสอบ" "คุณมีสิทธิ์จะคิดฝัน" "คู่มือในหนังสือ" "วราหาเพื่อนฟังเพลง" "เพลงเพราะจากวรา" "หมอกูคูวง" และที่ต่างจากนิตยสารวัยรุ่นเล่มอื่นก็คือ "แม่รักลูก"

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ มีบุคคลภายนอกที่เป็นนักเขียนรับเชิญด้วย เช่น เสกสรรค์ ภู่ประดิษฐ์ นายแพทย์สิงหนาท อู่สาโ

นอกจากนั้นยังเปิดโอกาสให้ผู้อ่านเขียนเรื่องส่งมาลงในคอลัมน์ "คุณมีสิทธิ์จะคิดฝัน" และ "แม่รักลูก"

ภาพประกอบ เป็นภาพถ่าย มีทั้งภาพสีและขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพขาว-ดำ ภาพสีมีประมาณ 16 หน้า

หน้าโฆษณา มีบ้างแต่ไม่มากนัก ประมาณ 1-3 หน้า

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.26 Little วัยหวาน

เป็นนิตยสารรายปักษ์ จัดทำโดยทีมงานเกี่ยวกับนิตยสาร วัยหวาน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อ ปักษ์หลัง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2527 ผู้อ่านวัยการคือ สู้พล เตชะธาดา ในนามบริษัทพลพันธ์การพิมพ์ จำกัด โดยมี น้ามนต์ อยู่สกุล บรรณาธิการ นิตยสาร วัยหวาน ในขณะนั้นเป็นบรรณาธิการ สำนักงานเลขที่ 413/22-25 ถนนอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ (ไม่สามารถค้นคว้าได้ เพราะค้นหาฉบับที่ 1 ไม่พบ และไม่มีปรากฏในฉบับต่อมา ประกอบกับปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว จึงไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $5\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $8\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 116 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 10 บาท

เนื้อหา เสนอข้อเขียนหลายแขนง เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น สังคมวัยรุ่นและบุคคลต่างประเทศ บทสัมภาษณ์ดารานักร้อง นักดนตรี และวัยรุ่น และคอลัมน์ประจำสั้นๆ เช่น "สื่ूपพิเศษ" "บทความจากผู้อ่าน" "แบบทดสอบ" "เบื้องหลังปก" "การ์ตูนจากผู้อ่าน" "ดวงกับดาว" "ตามให้ไขดวง" "ที่ไหน ที่ไหนกับวัยหวาน" "บรรยายภาพชิงรางวัล" "สีเนหาหนึ่งของการเดินทางอันโคตรเดี่ยว" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ และนักเขียนอาชีพ เช่น ไมตรี ลิมปิชชาติ นอกจากนั้น ยังเปิดโอกาสให้ผู้อ่านเขียนเรื่องส่งมาลง

ในคอลัมน์ "บทความจากผู้อ่าน" "การ์ตูนจากผู้อ่าน" "บรรยายภาพชิงรางวัล"
และขอเขียนประเภทเรื่องสั้น บทกวี-กลอนเปล่า

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ทั้งภาพถ่ายและ
ภาพวาด ภาพวาดส่วนใหญ่เป็นภาพขาว-ดำประกอบนวนิยาย เรื่องสั้น บทกวี-กลอนเปล่า
ภาพสีมีประมาณ 16 หน้า

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้
เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.27 วิยะระเริง

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนกรกฎาคม
พ.ศ. 2527 เจ้าของคือ ศุภิตเทพ อิมอารมณ ในนามบริษัท โฟร์พลัสวัน จำกัด
บรรณาธิการคือ วสันต์ อยู่เจริญ สำนักงานเลขที่ 17 ง. 117 ซอยทับสุวรรณ
ถนนอโศก-ดินแดง พญาไท กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ ". . . พยายามบรรจงถ่ายทอดความคิด
สร้างสรรค์ออกมา เพื่อความบันเทิง คุณประโยชน์ทางความคิด และเน้นความสำคัญ
ของวัยรุ่น วิยะระเริงที่กำลังปรากฏเปรี้ยว และรักสิ่งท้าทายทุกรูปแบบ" ("ณ ที่จุดเริ่ม..."
2527: 3)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $10\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย
ประมาณ 96 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 12 บาท

เนื้อหา เสนอขอเขียนหลายแขนง เช่น เกร็ดความรู้ สารคดี
แฟนชั่น บทสัมภาษณ์คารา นักร้อง นักดนตรี วัยรุ่น และบุคคลน่าสนใจ และคอลัมน์ประจำ
สั้นๆ เช่น "ซุบซิบวิยะระเริง" "บทกลอนสู่ความรัก" "รำหึงถึงเธอ" "ขวากหนามความ
รัก" "ตอบคำถามปัญหาใจ" "มิตรสัมพันธ์ทางจดหมาย" "แต่งห้องวิยะระเริง"
"ระเริงไปตามเพลง" "คืนสอใส่อารมณ" "ดวงดาววิยะระเริง" "หวานใจวิยะระเริง"
เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ นอกจากนั้นยังเปิด

โอกาสให้ผู้อ่านเขียนบทวิ-กลอนเปล่า บันทึกความในใจ ส่งมาลง หรือส่งภาพถ่ายมา
รวมประกวดหวานใจวัยระเรังอีกด้วย

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็น
ภาพถ่าย ภาพสีมีประมาณ 12-14 หน้า

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้
เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.28 PUNCH

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนกรกฎาคม
พ.ศ. 2527 บรรณาธิการคือ กรรณวิท รุจิรวัฒน์ สำนักงานเลขที่ 177 ถนนสวรรค์โลก
สวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ "ปรารถนาที่จะนำเสนอแต่สิ่งสาระ และมี
คุณค่า ในอัตราส่วนที่เหมาะสมพอดี เพื่อบันประกอบชิ้นเหล่านั้นตอบแทนสู่ผู้อ่านที่มีพระคุณ"
(พืษุณ 2527: 12)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว X $11\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย
ประมาณ 100 หน้า เย็บเล่มแบบไส่กา

ราคา 15 บาท

เนื้อหา ประกอบด้วย เรื่องสั้น สังคมของดารา นักร้อง
นักดนตรี และบุคคลต่างประเทศ บทสัมภาษณ์ดารา นักร้อง นักดนตรี และบุคคลน่าสนใจ
และคอลัมน์ประจำสั้นๆ เช่น "ปากกาพาไป" "ละลายอารมณ์" "แบบทดสอบ"
"ซองนอก" "สี่สรววันนี้" "นินทาหลังไฟ" "ง่ายจังทำเอง" "ข้างหิ้ง" "แกะเทป"
"เพลงPUNCH" "ขอมอบบทเพลง" "เดือนนี้เป็นใจ" "แก้เลี่ยน" "ใครเอ่ย"
"กีฬา" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ กองบรรณาธิการ บุคคลภายนอกที่มี
ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น คร.ระวี ภาวิไล นักร้อง นักดนตรีที่มีชื่อเสียง เช่น
อู๋ (อรรถพล ประเสริฐยิ่ง) เหมียว (สมบัติ ขจรไชยกุล) ต้น (วงศกร รัศมิทัต)
 เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีข้อเขียนที่ผู้อ่านส่งมาลงในคอลัมน์ "ละลายอารมณ์"

"ปากกาหายไป" อีกด้วย

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็น
ภาพถ่าย ภาพสีมีประมาณ 20 หน้า

หน้าโฆษณา มีประมาณ 2 หน้า

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้
เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.29 ผิวปากตามเพลง

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนตุลาคม
พ.ศ. 2527 เจ้าของคือ วรรณวิจิตร อินทรทัต ในนามบริษัท ยูเออนด์โอเพ็บลิชชิ่ง จำกัด
บรรณาธิการคือ ทองเทพ อินทรทัต สำนักงานเลขที่ 170/170-1 สุขุมวิท ซอย 8
กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ "เพื่อวงการเพลง และความสนุกสนานรื่นเริง
บันเทิงใจที่ละเมียดและสุนทรีย์อย่างที่สุด" ("สารบัญ" 2527: 9)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว X $11\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย
ประมาณ 88 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 18 บาท

เนื้อหา ข้อเขียนส่วนใหญ่เน้นหนักทางด้านดนตรี เช่น สังคม
และบทสัมภาษณ์นักร้อง นักดนตรี รักแต่งเพลง นักจัดรายการเพลงทางวิทยุและโทรทัศน์
แนะนำวงดนตรี แนะนำเทปเพลง ความรู้เกี่ยวกับดนตรี นอกจากนั้นเป็นคอลัมน์ประจำ
สั้นๆ เช่น "แอบบ่นกันค่า" "มีอะไรในเพลง" "น่าจะมีอย่างเงี้ยบ้าง" "เลือกถ้อยมาเรียง"
"บนเส้นทาง" "สนุกกับภาษาอังกฤษ" "วิชาเหมือนสินค้า" "ชื่นตา...ชื่นใจ"
"เกมทายปัญหา" "เขียนไว้ในลายมือ" "ว่ากันตามดาว" รวมทั้งข้อเขียนประเภท
เรื่องสั้น บทกวี-กลอนเปล่า

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ ซึ่งส่วนใหญ่เป็น
ทีมงานเดียวกับนักจัดรายการ "ผิวปากตามเพลง" ทางวิทยุและโทรทัศน์ในขณะนั้น
เช่น พ็ฉอด (สายทิพย์ ประภาษานนท์) พี่เต๋อ (เรวัต พุทธินันท์) จรัสพงษ์ สุรัสวดี
กิตติศักดิ์ สุวรรณโภคิน นอกจากนั้นยังมีนักเขียนรับเชิญอีกด้วย เช่น ปินดา โปสยะ

ประกาศ ชลประทาน

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ทั้งภาพถ่ายและ
ภาพวาด ภาพสีมีประมาณ 30 หน้า

หน้าโฆษณา มีประมาณ 12 หน้า เป็นโฆษณาสินค้าหลาย
ประเภท เช่น เสื้อผ้า รถยนต์ เครื่องประดับ เครื่องใช้ไฟฟ้า ห้างสรรพสินค้า เป็นต้น
ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้
เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.30 คินสอสี

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนพฤศจิกายน
พ.ศ. 2527 กำหนดออกทุกวันที่ 15 ของเดือน เจ้าของคือ วรพจน์ โอสถาภิรัตน์
ในนามสำนักพิมพ์นกกกระต่าช บรรณาธิการคือ รัตนา รัตนคิลกชัย สำนักงานเลขที่
371-371/1 ถนนเจริญกรุง เขตป้อมปราบ กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ "เพื่อส่งเสริมการส่งออกและสนับสนุน
กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ ตลอดจนเผยแพร่ข่าวสาร ความบันเทิงภายในหมู่เยาวชนไทย"
("วัตถุประสงค์" 2527: 13)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $10\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย
ประมาณ 80 หน้า เย็บเล่มแบบไสกาว

ราคา ไม่ไคพิมพ์เพื่อจำหน่าย แต่แจกฟรีสำหรับวัยรุ่น
ทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครขอรับได้ที่
ร้านมิสเตอร์โคนัททุกสาขา ซิต์พลาซ่า โรบินสันอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ โรบินสันราชดำริ
ร้าน Chocolate เช่นทรักพลาซ่า ร้าน Lay-out ร้าน Domon และร้าน
Space ในศูนย์การค้าสยาม พาศาปิ่นเกล้า ร้าน Cash เกอะมอลล์ หรือจะติดต่อ
ขอรับทางไปรษณีย์ก็ได้ โดยส่งแสตมป์ราคา 1.25 บาท จำนวน 2 ดวง ต่อคินสอสี
1 เล่ม (ขอไคครั้งละ 1 เล่ม) นอกจากนั้น ยังจัดส่งให้ห้องสมุดโรงเรียนทั่วเขต
กรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดที่ขอรับเป็นประจำด้วย โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย
แต่ประการใด (บอก 2527: 30-32)

เนื้อหา ประกอบด้วยข้อเขียนประเภท เรื่องสั้น บทสัมภาษณ์
การรา นักร้อง นักดนตรี และบุคคลน่าสนใจ และคอลัมน์ประจำสั้นๆ เช่น

"ไว้อยู่ใหญ่" "แบบทดสอบ" "ชำแหละวัยรุ่นโดยผู้ใหญ่" "สะพานสายรุ้ง" "อ๊อบ"
 "จู่... ความลับนะเนี่ย" "วันหนึ่งข้างหน้า" "รุ่มทั้ง" "ส่องกระจก" "แนะนำ'ดาบ'"
 "เพื่อรู้สึกที่งงงาม" "ความฝันอันแสนดี" "กระจุกกระจิก" "หุ้อ้อตาและ" "โตเต้"
 เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ส่วนใหญ่ได้แก่ คณะผู้จัดทำ ซึ่งใช้นามแฝงในการเขียน และผู้อ่านที่เขียนเรื่องส่งมาลงในคอลัมน์ "ไว้อยู่ใหญ่" "สะพานสายรุ้ง" "เพื่อรู้สึกที่งงงาม" และ "ความฝันอันแสนดี"

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพขาว-ดำ ภาพสีมีประมาณ 4 หน้า

หน้าโฆษณา มีประมาณ 4 หน้า เป็นภาพสี เป็นโฆษณาสินค้าประเภทขนม และเสื้อผ้า

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.31 เดอะสตริง

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกประมาณเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2527 กำหนดออกทุกวันที่ 10 ของเดือน เมื่อปรับปรุงรูปเล่มใหม่ได้เปลี่ยนกำหนดออกเป็นทุกวันที่ 15 ของเดือน ผู้จัดการคือ คชา เอื้อสุวรรณนท์ ผู้อำนวยการคือ ทิมพา พิทักษ์กมลพันธ์ ในนามสำนักพิมพ์บางกอกสาส์น สำนักงานเลขที่ 966/10 ซอยพญานาค ถนนพระราม 6 อรุณงษ์ เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ (ไม่สามารถค้นคว้าได้ เพราะค้นหาฉบับที่ 1 ไม่พบ และไม่มีปรากฏในฉบับต่อมา ประกอบกับปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว จึงไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้)

รูปเล่ม เมื่อแรกออกมีขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $8\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 172 หน้า เย็บเล่มแบบไส่กาว ต่อมาในฉบับที่ 10 ได้เปลี่ยนขนาดเป็น $8\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $7\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 122 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา ภายหลังได้เปลี่ยนเปลงรูปเล่มใหม่อีกครั้งหนึ่ง เป็นขนาดประมาณ $8\frac{1}{4}$ นิ้ว \times $11\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 90 หน้า ส่วนการเย็บเล่มยังคงเป็นแบบมุงหลังคา

เช่นเดิม

ราคา เดิมราคา 20 บาท ต่อมาลดลงเหลือ 15 บาท

เนื้อหา เมื่อแรกออกจำหน่ายมีเนื้อหาไม่มากนัก กล่าวคือ มีเฉพาะเรื่องราวของนักร้อง นักดนตรี และเพลงใหม่ของนักร้อง นักดนตรี ที่นำมาเสนอ ไม่มีข้อเขียนประเภทอื่น จึงมีลักษณะคล้ายหนังสือเพลงมากกว่า ต่อมาเมื่อเปลี่ยนขนาดให้ใหญ่ขึ้นได้ปรับปรุงเนื้อหาให้เหมือนกับนิตยสารวัยรุ่นทั่วไป แต่เนื้อหาส่วนใหญ่ยังคงเน้นหนักเรื่องราวของนักร้อง นักดนตรี บทสัมภาษณ์นักร้อง นักดนตรี

นักจักรายการเพลง และวัยรุ่น มีข้อเขียนและคอลัมน์ประจำอื่นๆบ้าง แต่ไม่มากนัก เช่น เรื่องสั้น "แบบทดสอบ" "บางบทของคนเขียนหนังสือ" "เล็กๆน้อยๆ" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ และผู้อ่านที่เขียนเรื่องส่งมาลงในคอลัมน์ "บางบทของคนเขียนหนังสือ" และ เรื่องสั้น

ภาพประกอบ เป็นภาพถ่าย มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ภาพสีมีประมาณ 12 หน้า

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.32 ซิกทีน/ซิกทีน'ส

เริ่มออกครั้งแรกเมื่อปีแรก ธันวาคม พ.ศ. 2527

เดิมจัดทำเป็นรายปักษ์ แต่ทำได้ไม่กี่ฉบับก็เปลี่ยนเป็นรายเดือน ระยะเวลาที่กำหนดออกไม่แน่นอน เพราะประสบกับปัญหาบางประการ ในฉบับที่ 31 (กรกฎาคม 2530)

ได้เปลี่ยนชื่อเป็น ซิกทีน'ส และเลิกไปในฉบับที่ 31 นี้เอง เจ้าของคือ

ชาญกิจ ฉัตรเจริญสุข บรรณาธิการคนแรกคือ เรวัตน์ อัจฉรานิวัดน์ คนสุดท้ายคือ

ฐิติพร ศิริฤกษ์ สำนักงานอยู่ที่ สำนักพิมพ์จินตนาสาส์น เลขที่ 686/15-16

ถนนจรัญสนิทวงศ์ บางพลัด กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ บรรณาธิการ (ฐิติพร ศิริฤกษ์, สัมภาษณ์)

กล่าวว่า

ประการแรก เพื่อเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับวงการนักร้อง นักดนตรี แพชั่น นายแบบ นางแบบ และเด็กวัยรุ่น ประการที่สอง เพื่อความบันเทิง และสื่อกแทรกเนื้อหาสาระบางในคอลัมน์ประเภทบทความ บทกลอน และประการสุดท้าย เพื่อส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเขียน เช่น การเขียนบทกวี เรื่องสั้น เรื่องยาว เป็นต้น

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว X $11\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 96 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 15 บาท ฉบับสุดท้าย (ฉบับที่ 31 กรกฎาคม 2530)
ได้ขึ้นราคาเป็น 18 บาท

เนื้อหา ส่วนใหญ่เน้นเรื่องราวของคารา นักร้อง นักดนตรี นายแบบนางแบบ มีข้อเขียนประเภทเรื่องยาว เรื่องสั้น และคอลัมน์ประจำสัปดาห์ประกอบด้วย เช่น "แบบทดสอบ" "วัยรุ่นวันนี้" "รอยฝันในความทรงจำ" "สื่ออารมณ์" "ระบายอักษร" "แฉงเทพซิกทีน" "กรีกกรากกับเสียงเพลง" "จากเพื่อนสู่เพื่อน" "บริการภาพสี" "รู้ไว้ได้ประโยชน์" "คลายเครียด" "สัมผัสดวง" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ส่วนใหญ่ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ มีบุคคลภายนอกด้วย เช่น นักเขียนเรื่องยาว และผู้อ่านที่เขียนเรื่องส่งมาลงในคอลัมน์ "รอยฝันในความทรงจำ" "สื่ออารมณ์" "ระบายอักษร" "รู้ไว้ได้ประโยชน์" และเรื่องสั้น

ภาพประกอบ เป็นภาพถ่าย มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ภาพสีมีประมาณ 16-24 หน้า

หน้าโฆษณา มีประมาณ 15-18 หน้า เป็นโฆษณาสินค้าประเภทเสื้อผ้า

ผู้อ่าน ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น อายุระหว่าง 12-25 ปี

3.33 CLASSY

เป็นนิตยสารราย 2 เดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2528 เจ้าของและบรรณาธิการคือ มานพ ไกรศิริเคชา ในนามห้างหุ้นส่วนจำกัด คลาสซี่ อินเตอร์เนชั่นแนล สำนักงานเลขที่ 348/1 ซอยงามอุทิศ 2 ถนนสาธุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ "เพื่อรวบรวมผลงานของร้านเสื้อผ้าที่ถึงๆมา เสนอแพชั่นให้คุณได้สัมผัสทุกๆ 2 เดือน . . . เพื่อที่จะเสนอภาพแพชั่นมันๆที่เหมาะสมแต่ละยี่ห้อให้มีลักษณะธรรมชาติที่สุด" (มานพ ไกรศิริเคชา 2528: หน้าปกใน)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $5\frac{3}{4}$ นิ้ว X $8\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย ประมาณ 164 หน้า เข็บเล่มแบบไสกา

ราคา 30 บาท ถ้าสมัครเป็นสมาชิก 1 ปี (6 ฉบับ)
160 บาท

เนื้อหา ส่วนใหญ่เน้นหนักเกี่ยวกับแพชั่นวัยรุ่นจากร้านเสื้อผ้าที่มีชื่อเสียง โดยเฉพาะฉบับที่ 1 มีแพชั่นเกือบทั้งฉบับ (ประมาณร้อยละ 90) ต่อมาในฉบับที่ 2 ได้ปรับปรุงเนื้อหาใหม่ โดยเพิ่มสาระความรู้ต่างๆ นอกเหนือจากเสนอภาพชุดแพชั่น เช่น บทสัมภาษณ์คารา นักร้อง นักดนตรี วัยรุ่น นายแบบนางแบบประจำฉบับ และบุคคลผู้อยู่เบื้องหลังวงการแพชั่น นอกจากนั้น ยังมีข้อเขียนและคอลัมน์อื่นๆ ประจำฉบับอีกด้วย เช่น เรื่องสั้น บทกวี-กลอนเปล่า บทความด้านจิตวิทยา "ถนนสายรอบโลก" "เทป" "ซองฝาก" "ภาพยนตร์" "วิกิไอ" "หนังสือ" "ที่กินที่เที่ยว" "ช่างภาพบันทึกหลังกล้อง" "เล่าสู่กันฟัง" "ตกแต่ง" "ระเบียบคนเด่น" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ บุคคลภายนอกที่เป็นนักเขียนอาชีพ เช่น กนกวลี พจนปกรณ์ นอกจากนั้นยังเปิดโอกาสให้ผู้อ่านเขียนเรื่องสั้นส่งมาด้วย

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่าย ภาพสีมีประมาณ 68 หน้า ซึ่งเกือบทุกภาพเป็นภาพชุดแพชั่น

หน้าโฆษณา เป็นภาพสี่ มีประมาณ 60 หน้า ส่วนใหญ่เป็น
โฆษณาเกี่ยวกับเสื้อผ้าประกอบชุดแฟชั่น

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้
เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.34 โลกดนตรี

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนมกราคม
พ.ศ. 2528 กำหนดออกทุกวันที่ 1 ของเดือน เจ้าของคือ ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์
จัดทำโดยคณะผู้จัดทำซึ่งส่วนหนึ่งเคยทำนิตยสาร 'ทนก/กนก และ โคเรมี มาก่อน
บรรณาธิการคือ นกสร สมรนนท์ สำนักงานเลขที่ 187/25 ซอยสุวิธานคำริ
ถนนอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ "เพื่อเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับดนตรีให้ผู้อ่านที่
สนใจดนตรี ทั้งเพลงไทยและเพลงสากล โดยเน้นกลุ่มผู้อ่านวัยรุ่นที่เป็นนักเรียนใน
ระดับมัธยมศึกษา" (นกสร สมรนนท์, สัมภาษณ์)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $11\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย
ประมาณ 100 หน้า เมื่อแรกออกจำหน่าย เย็บเล่มแบบไส่กาว ต่อมาเปลี่ยนเป็น
เย็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 20 บาท

เนื้อหา เน้นเฉพาะเรื่องราวที่เกี่ยวกับความรู้ด้านดนตรี
และวงการดนตรีทั้งในและต่างประเทศ ประกอบด้วยคอลัมน์ที่น่าสนใจซึ่งทุกคอลัมน์
เกี่ยวข้องกับดนตรี เช่น "โคเรมีสแควร์" "เขา-เธอ-คือนักร้อง-นักดนตรี"
"ว่าด้วยเรื่องหมายเหตุคนตรี" "นายชิง...ใช้กินฟังเพลง" "หลายคนรวมเป็นสตรีง
น่าสน" "ที่ลอคจ้อยๆใน...ผิวปากตามเพลง" "ปัญหาเพลงฮิต" "มุมหนึ่งในชีวิตของ
นักดนตรี" "คุยกันตามประสาคนทำเพลง" "เล่นตามสเกล" "เพียงนาที่เดียว"
"นานาจิตตังจากบทเพลง" "คนนี้แหละ คี.เจ. เสียงใส" "ซบคิดบิตประสาท"
"เขียนถึงเพลงที่ตรงนี้" "จากขอบเวทีโลกดนตรี ททบ. 5" "คนดังในอดีต" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ไค้แก่ คณะกองบรรณาธิการ ซึ่งใช้นามแฝง
ในการเขียน และนักเขียนประจำฉบับที่มีชื่อเสียงอยู่ในวงการดนตรี เช่น
ชนิตร ภูกาญจน์ เสกสรร สิทธาคม อ้วน อาเขต วิชัย เทียงสุรินทร์

สายทิพย์ ประภาษานนท์ ลลิตรา วรสุมาวษ์ ฐานิภา นูร์ ปราจีน ทรงเผ่า ฯลฯ
บางคอลัมน์เปิดโอกาสให้ผู้อ่านร่วมสนุกด้วย เช่น "นานาจิตตังจากบทเพลง"
"ขบคิดบิณฑประสาธ" เป็นต้น

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็น
ภาพขาว-ดำ ทั้งภาพถ่ายและภาพวาด ภาพสีมีประมาณ 16 หน้า

หน้าโฆษณา มีบ้างแต่ไม่มากนัก ประมาณ 3-4 หน้า เป็น
โฆษณาสินค้าประเภทเสื้อผ้า ขนม เครื่องสำอาง เครื่องดนตรี เป็นต้น

ผู้อ่าน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น-
ตอนปลาย อายุระหว่าง 12-20 ปี ซึ่งมีความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับดนตรี

3.35 เพื่อนใจ

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนกุมภาพันธ์
พ.ศ. 2528 เจ้าของคือ สมชาย เอนเตอร์เทนเมนต์ บรรณาธิการคือ พร เทพสนธิ
สำนักงานเลขที่ 153/4 ถนนลาดพร้าว วังทองหลาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร
วัตถุประสงค์ "ทำหน้าที่ที่ดี และทรงคุณค่า เต็มเปี่ยมด้วย
คุณภาพของเนื้อหา สาระ พร้อมเอื้อความผ่อนคลายสู่คุณ เจกเช่น... ศิลปินศรีธามัน
ที่จะสอดใส่ความรู้สึกของจิตบนภาพเขียนให้งดงามเลอค่า และเกิดความปลื้มปิติแก่
ผู้รับ" (พร เทพสนธิ 2528: 13)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{4}$ นิ้ว X $11\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้า
เฉลี่ยประมาณ 128 หน้า เข็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 21 บาท

เนื้อหา เป็นนิตยสารที่รวบรวมสารบันเทิงทางดนตรี
ประกอบด้วย นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องราวและบทสัมภาษณ์คารา นักร้อง นักดนตรี
วัยรุ่น และบุคคลที่น่าสนใจ พร้อมด้วยคอลัมน์ประจำสั้นๆ เช่น "เกี้ยวรุ่งรอยฝัน"
"เก็บตก... ต่างแดน" "ข้างเกรียบกึ่งแกะปัญหา" "กันเอง" "เรื่องก๊วยๆ"
"ซร่าฟ แอนด์ แฟลต" "สร้างสรรค์" "ประคิษฐ์-ประคอย" "แนะนำเทปเพลง"
"เพลงพร้อมคอร์ดกีตาร์" "ประกวดมาดก๊วย" "กิน กิน กิน กิน" "เบื้องหลังซุคเก้
เก้" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ ซึ่งส่วนใหญ่เป็น
 คำร่า นักร้อง นักดนตรี นักจัดรายการเพลง ซึ่งบางคนใช้นามจริง บางคนใช้นามแฝง
 ในการเขียน เช่น ชัชชัย สุขชาติ กนุพล แก้วกาญจน์ โชคดี พักภู เต๋อ ดอกสะเดา
 นางเยาว์ โอภาส สุเทพ ประยูรพิทักษ์ อนุสร่า จันทรังษี ฯลฯ นอกจากนี้ยังเปิด
 โอกาสให้ผู้อ่านเขียนเรื่องส่งไปลงในคอลัมน์ "เรื่องก๊วยๆ" "เกี่ยวรุ่งรอยฝัน" และ
 เรื่องสั้น เป็นต้น

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ทั้งภาพถ่ายและ
 ภาพวาด ภาพสีมีประมาณ 32 หน้า

หน้าโฆษณา มีประมาณ 4 หน้า เป็นภาพสี โฆษณาสินค้า
 ประเภทเครื่องคัม ขนมห เทปเพลง เสื้อผ้า

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้
 เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.36 HELLO

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนกุมภาพันธ์
 พ.ศ. 2528 กำหนดออกทุกวันที่ 15 ของเดือน เจ้าของคือ บริษัท ยูแอนต์เอฟ จำกัด
 บรรณาธิการคนแรกคือ สถาพร เข้มมงคล ต่อมาเปลี่ยนเป็น อุทัย ธนสารอักษร
 โดยมิ ธวัชชัย พิษผล เป็นหัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัตถุประสงค์ "เพื่อชี้แนะเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรจะเป็นและ
 ถูกต้องสำหรับวัยรุ่นที่จะต้องหัดเป็นบุคคลที่รู้จักตัวเองในหลายๆด้าน เช่น การแต่งกาย
 บุคลิกภาพในแต่ละโอกาส การคบเพื่อน จิตวิทยา ฯลฯ (ธวัชชัย พิษผล, สัมภาษณ์)

รูปเล่ม เมื่อแรกออกจำหน่ายมีขนาดประมาณ $5\frac{1}{2}$ นิ้ว X
 $8\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 180 หน้า เย็บเล่มแบบไส่กาว ต่อมาเพิ่มขนาดเป็น
 $8\frac{1}{4}$ นิ้ว X $11\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 166 หน้า เย็บเล่มแบบไส่กาวเช่นเดิม

ราคา 20 บาท ถ้าสมัครเป็นสมาชิก 1 ปี (12 ฉบับ)
 200 บาท ครึ่งปี (6 ฉบับ) 110 บาท

เนื้อหา เน้นหนักด้านแฟชั่นและวงการโฆษณา ความเคลื่อนไหว
 เกี่ยวกับความแปลกใหม่ในสังคมปัจจุบัน เช่น ลานสเก็ต ดิสโก้เธค และบุคคลน่าสนใจ

ประกอบด้วยคอลัมน์สั้นๆประจำมากมาย เช่น "ปาเป้าปักเลนส์" "เรียงเรื่องราว" "นอกร้าน" "บันทึกแฟชั่น" "สื่อกี๊เล็กเล็ก" "โปรแกรม" "ผู้คน...คนตรี...ชีวิต" "ห้องฟังเพลง" "แบบทดสอบ" "สนุกกับภาษา" "ชมอักษร" "ผิวพรรณกับปัญหา" "อัลบั้มข่าว" "นารู้" "มุมของดี" "ศิลปะ" "ปลายสปาคาร์" "HELLO FASHION NEWS" "สัมภาษณ์" "บทเพลงและความหมาย" "แสงในเงา" "ห้องข้างใน" "ทำเองใช้เอง" "ฮัลโหลดวงดาว" "ร่วมสนุก" "แฟ้มหนุ่ม" "ทางเดินดอกไม้" "มุมอบอุ่น" นอกจากนี้ยังมีเรื่องสั้น เรื่องแปล สารคดีแปล และสื่อดแทรกบทกวี-กลอนแปลสั้นๆไว้หลายๆแห่ง ลักษณะเฉพาะของ HELLO อยู่ที่ภาพหน้าปก กล่าวคือ ทุกฉบับจะใช้ผู้ชายเป็นแบบปก ไม่มีการใช้ผู้หญิงเป็นแบบปกเลย ทั้งนี้สืบเนื่องจากเจตนารมณ์ของผู้จัดทำที่แต่เดิมต้องการให้ HELLO เป็นนิตยสารสำหรับผู้ชาย แต่ตลาดหนังสือไม่ยอมรับ จึงต้องเปลี่ยนแนวการจัดทำมาเป็นนิตยสารสำหรับวัยรุ่นทั่วไป อย่างไรก็ตาม ก็ยังคงเอกลักษณ์หน้าปกให้เป็นนายแบบอยู่

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้นามแฝงในการเขียน นักเขียนทั้งที่มีชื่อเสียง และนักเขียนรุ่นใหม่ ซึ่งคัดเลือกจากผู้ที่เคยร่วมงานกันมาก่อน และมีแนวการเขียนตรงกับนโยบายของนิตยสาร เช่น พิบูลศักดิ์ ละครพล ลลิตรา วรสุมาวงศ์ เรืองรอง รุ่งรัศมี ปาเป้า มวนยา พร นายแพทย์ชลิต พงษ์สมบูรณ์ ศาสตร์จารย์พูน เกษจำรัส ฯลฯ รวมทั้งผู้อ่านที่เขียนเรื่องสั้น บทกวี-กลอนแปล ส่งมาลงพิมพ์ด้วย

ภาพประกอบ มีเป็นจำนวนมาก ทั้งภาพถ่ายและภาพวาด ส่วนใหญ่เป็นภาพสีซึ่งมีประมาณ 40 หน้า ภาพวาดเป็นภาพประกอบเรื่องสั้น และเรื่องแปล

หน้าโฆษณา มีมากพอสมควร ประมาณ 36 หน้า ส่วนใหญ่เป็นภาพสี และโฆษณาสินค้าประเภทเสื้อผ้า ในที่คลับ ร้านขายเสื้อผ้า รองเท้า เป็นต้น

ผู้อ่าน ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นทั้งชายและหญิง อายุระหว่าง 13-29 ปี และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอาชีวศึกษา หรือระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1

3.37 นำหวาน

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2528 กำหนดออกประมาณวันที่ 15 ของเดือน เจ้าของคือ ธเนศ คงธนารักษ์ ในนามบริษัทธนสาส์น จำกัด บรรณาธิการคนแรกคือ วิชรินทร์ ประทุมธารารัตน์ ต่อมาเปลี่ยนเป็น ธเนศ คงธนารักษ์ สำนักงานเลขที่ 9/223 ซอยชวัญพัฒนา ถนนอโศก-ดินแดง ห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ "สืบเนื่องจากนิตยสารวัยรุ่นกำลังเป็นที่นิยมของเด็กวัยรุ่น คิดว่าผลิตรายออกมาคงขายได้ และเพื่อความบันเทิงแก่วัยรุ่น" (นิกา หอรุงเรืองชัย และ วินิจ นิมราศรี, สัมภาษณ์)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว X $10\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 104-120 หน้า เข็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 15 บาท

เนื้อหา ส่วนใหญ่เน้นความบันเทิง โดยเฉพาะเรื่องราวของ คาราโอเกะ นักร้อง นักดนตรี ซึ่งประกอบด้วยคอลัมน์ "เยี่ยมบ้าน" "สัมภาษณ์พิเศษ" "ซุบซิบบันเทิง" "วันๆทำอะไร" "เปิดกระเป๋าคูของ" "แอบไปคุย" "นิ้วโป้งตั้งคำถาม" "นินทา" "วงประจำฉบับ" "ล้อเล่นไม่เห็นเป็นไร" และคอลัมน์ประจำอื่นๆ เช่น "แบบทดสอบ" "ก่อนจะมาเป็นปก" "สิ่งน่ารู้" "จดหมายถึงดาว" "ปล่อยอารมณ์" "แซวกันมันดีจะ" "หนังก็วันนี้" "ประสบการณ์สัมภาษณ์ดาราดารา" "บริการแลกเปลี่ยนโปรด" "จากเพื่อนสู่เพื่อน" "สนุกกับเพลง" "คุยกันหน่อย" "หน้านี้มีรางวัล" "คนสวยฉบับนี้" รวมทั้ง เรื่องสั้น

ผู้เขียนเรื่อง ไก่แก้ว คณะผู้จัดทำ บุคคลภายนอกที่เป็นนักเขียนอาชีพ ซึ่งใช้นามแฝงในการเขียน และผู้อ่านที่เขียนเรื่องส่งมาลงในคอลัมน์ "ประสบการณ์สัมภาษณ์ดาราดารา" "จดหมายถึงดาว" "ปล่อยอารมณ์" "แซวกันมันดี" และ เรื่องสั้น เป็นต้น

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็น ภาพถ่าย มีภาพวาดบ้าง แต่เป็นภาพการ์ตูน ภาพสีมีประมาณ 10-16 หน้า

หน้าโฆษณา มีประมาณ 10 หน้า เป็นโฆษณาเสื้อผ้าประกอบ
การแสดงแบบแฟชั่นของคารา นักร้อง นักดนตรี

ผู้อ่าน ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นทั้งชายและหญิง อายุระหว่าง
12-20 ปี ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6

3.38 YOU & ME

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนสิงหาคม
พ.ศ. 2528 กำหนดออกทุกวันที่ 5 ของเดือน เจ้าของคือ อังคณา ทาวเรือง
บรรณาธิการคือ เฉลิมวงศ์ เจริญสุข สำนักงานเลขที่ 142/10 ถนนบางกอกน้อย-คลังชั้น
บางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ "เพื่อให้นิตยสารเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่มีบทบาท
ต่อวัยรุ่น และต้องการให้นิตยสารสำหรับวัยรุ่นโดยเฉพาะ" (เฉลิมวงศ์ เจริญสุข,
สัมภาษณ์)

รูปเล่ม เมื่อแรกออกจำหน่ายมีขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $8\frac{1}{2}$ นิ้ว
จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 132 หน้า เย็บเล่มแบบไส่กาว ต่อมาเพิ่มขนาดเป็น
 $8\frac{1}{2}$ นิ้ว \times 11 นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 100 หน้า เย็บเล่มแบบไส่กาวเช่นเดิม

ราคา 18 บาท

เนื้อหา ประกอบด้วยเรื่องราวของคารา นักร้อง นักดนตรี
และคอลัมน์ประจำสัปดาห์มากมาย เช่น "นานาทัศนะ" "YOU & ME Fanclub"
"ภาพเล่าเรื่อง" "หลังเฟรมรายการ..." "ถนนคนตรี" "อารมณ์กวี" "หลังกล้อง
กองถ่าย" "นางแบบวันนี้" "เขาวชนคนเด่น" "แต่งห้องวัยรุ่น" "คู่มือชายแต่งตัว"
"แฟชั่นญี่ปุ่น" "เที่ยวละไม" "ร้อนจกหมาย" "ชวนเมาท์กับนักจัดรายการ"
"เข็มนาฬิกา" "ความหมายในเสียงเพลง" "นั้คพบ" "ภาพยนตร์ & วิดีโอ" "เรื่องน่ารู้"
"คลายเส้น" "ข้างอารมณ์" "ซูเปอร์สตาร์" "บทเพลงแห่งความรัก" "แบบทดสอบ"
"เพลงตามคำขอ" "12 ราศี" นอกจากนั้นยังมีเรื่องสั้น เรื่องแปล และสารคดีต่างๆ

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ ซึ่งใช้นามแฝง
ในการเขียน บุคคลภายนอกที่เป็นนักเขียนอาชีพ และนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญ

เฉพาะคำ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้นามแฝงในการเขียน โดยคัดเลือกจากผู้ที่เคยร่วมงานกัน มาก่อน และมีแนวการเขียนตรงกับนโยบายของนิคยสาร นักแปลที่มีความสามารถ เช่น ทร.อำภา โอตระกูล ศุภกร และผู้อ่านที่เขียนเรื่องส่งมาลงในคอลัมน์ "อารมณฺ์กวี"

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ภาพสีมีประมาณ 20 หน้า ทั้งภาพถ่ายและภาพวาด ภาพวาดเป็นภาพประกอบเรื่องสั้น เรื่องแปล "ร้อนจดหมาย" "อารมณฺ์กวี" "แบบทดสอบ" "บทเพลงแห่งความรัก"

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นชายและหญิง อายุระหว่าง 13-20 ปี และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6

3.39 ทีนเลิฟ

เริ่มออกครั้งแรกในปี พ.ศ. 2528 เจ้าของคือ จินดา จินดาปราณีกุล ในนามสำนักพิมพ์จินดาสาส์น บรรณาธิการคือ เรวัตน์ อัจฉรานิวัฒน์ สำนักงานเลขที่ 866/15-16 ถนนจรัญสนิทวงศ์ บางพลัด เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ (ไม่สามารถค้นคว้าได้ เพราะค้นหาลบปีที่ 1 ไม่พบ และไม่มีปรากฏในฉบับต่อมา ประกอบกับปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว จึงไม่สามารถ สัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $11\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย ประมาณ 76 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 12 บาท

เนื้อหา ประกอบด้วย เรื่องสั้น สังคมและบทสัมภาษณ์คารา นักร้อง นักดนตรี และบุคคลน่าสนใจ และคอลัมน์ประจำสั้นๆ เช่น "แบบทดสอบ" "จากดวงใจสีขาว" "หนุ่มยั่วสาวเห่า" "ทายปัญหาทีนเลิฟ" "เกร็ดความรู้" "พิศมอม" "ราศีกับความรัก" "หนังสือที่น่าดู" "เพลง" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ส่วนใหญ่ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ ซึ่งใช้นามแฝงในการเขียน และผู้อ่านที่เขียนเรื่องส่งมาลงในคอลัมน์ "จากดวงใจสีขาว" "หนุ่มยั่วสาวเห่า" และเรื่องสั้น

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสี่สี ภาพสองสี และภาพขาว-ดำ
ส่วนใหญ่เป็นภาพขาว-ดำ มีภาพการ์ตูนประกอบบางคอลัมน์ด้วย

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้
เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.40 17 (SEVENTEEN)

เริ่มออกครั้งแรกประมาณเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2529

ผู้อำนวยกา คือ สุลล เตชะธาดา บรรณาธิการคือ นพรัตน์ วิชา สำนักงานเลขที่
413/22 ถนนอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ระยะแรกจัดทำเป็น
รายปักษ์ แต่มีปัญหาทางประการจึงเปลี่ยนเป็นรายเดือน ก่อนหน้านั้น ผู้จัดทำเคยทำ
นิตยสาร SEVENTEEN ฉบับ Super Special มาก่อน แต่มีลักษณะต่างจาก
นิตยสารวัยรุ่นทั่วไป กล่าวคือ เสนอเฉพาะเรื่องราว ข่าวคราวความเคลื่อนไหวของ
คารา นักร้อง นักดนตรี เพียงฉบับละ 2 คน เท่านั้น ไม่มีข้อเขียนประเภทอื่น
ต่อมาหยุดพิมพ์จำหน่าย และจัดทำ 17 (SEVENTEEN) แทน โดยปรับปรุงเนื้อหาให้
เหมือนกับนิตยสารวัยรุ่นทั่วไป จัดทำได้ไม่กี่ฉบับก็เลิกไปเมื่อประมาณต้นปี พ.ศ. 2530

วัตถุประสงค์ "ต้องการให้สาระ แต่ไม่ตึงกับเป็นตำราเรียน
เป็นเพียงสิ่งที่เรียกว่า ประสบการณ์ทางอารมณ์สอแทรกบ้าง" (นัยแอ็ค 2529: 10A)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{4}$ นิ้ว X $11\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย
ประมาณ 96-100 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา ระยะแรกๆมีวิธีการจัดรูปเล่มที่ต่างจาก
นิตยสารวัยรุ่นเล่มอื่นๆคือ เป็นนิตยสารที่ไม่มีปกหลัง กล่าวคือ สามารถเปิดอ่านได้จาก
ทั้งสองด้าน เมื่ออ่านไปถึงกึ่งกลางของเล่ม จะต้องพลิกกลับเล่มใหม่ แล้วเริ่มอ่านจาก
ปกนอกอีกครึ่งหนึ่ง เลขหน้าจะแบ่งเป็น 2 ส่วน มีตัวอักษร A และ B กำกับท้าย
เลขหน้าของแต่ละส่วน และไม่ต่อเนื่องกัน ต่อมาโดยยกเลิกการจัดรูปเล่มแบบที่กล่าวมา
และใช้วิธีการจัดรูปเล่มเหมือนนิตยสารวัยรุ่นทั่วไป แต่ยังคงมีความแตกต่างจากนิตยสาร
วัยรุ่นเล่มอื่นตรงที่ ส่วนที่อยู่ตรงกลางของเล่ม ประมาณ 12-16 หน้า มีขนาดสั้นกว่า
รูปเล่มภายนอก กล่าวคือ มีขนาดประมาณ $8\frac{1}{4}$ นิ้ว X 11 นิ้ว

ราคา เดิมราคา 12 บาท ต่อมาเพิ่มเป็น 20 บาท

เนื้อหา นอกจากประกอบด้วย เรื่องสั้น สั้นคมและบทสัมภาษณ์ นักร้อง นักดนตรี บุคคลน่าสนใจทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศแล้ว ยังมีคอลัมน์ประจำ ที่น่าสนใจอื่นๆอีก เช่น "ดวงใจสีขา" "แบบทดสอบ" "ละมัยวัย 17" "ปัญหาชิงรางวัล" "เมื่อลมพริ้ว" "จริงหรือ" "กระเช้าใบเก่า" "วัยหวานวัยสาว" "TEEN'S FAS" "ทำเองก็ได้...ไม่ต้องซื้อ" "แฉะกูนั่งที่" "เพลง" "หมุนไปตามดวง" "สุขภาพกับ วัยรุ่น" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ กองบรรณาธิการ ซึ่งใช้นามแฝงในการเขียน และผู้อ่านที่เขียนเรื่องส่งมาลงในคอลัมน์ "ดวงใจสีขา" และ เรื่องสั้น

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.41 สระบุรี

เป็นนิตยสารรายปักษ์ เริ่มออกครั้งแรกประมาณ เดือนเมษายน พ.ศ. 2529 กำหนดออกทุกวันที่ 1 และ 15 ของเดือน เจ้าของคือ พรศักดิ์ ลิ้มปธนาสาร ในนามสำนักพิมพ์พัฒนาพานิช บรรณาธิการคือ เพชรรัตน์ ศิวะขจร สำนักงานเลขที่ 26/144-146 ถนนจรัญสนิทวงศ์ ซอย 6 เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ "เพื่อสารบันเทิง และข่าวคราวนักร้อง นักดนตรี" ("TEAM" 2529: 70)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{4}$ นิ้ว X $7\frac{3}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย ประมาณ 76 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 15 บาท

เนื้อหา ประกอบด้วยเรื่องราวที่เกี่ยวกับคารา นักร้อง นักดนตรี เรื่องสั้น และคอลัมน์ประจำสั้นๆ เช่น "แบบทดสอบ" "หัวใจสีขา" "ปริศนาหน้าตอ" "ประสาสะรุ่น" "น้ำค้างพร่างพราย" "สายลมแสงแดด" "Young Music" "ซ่าได้ก็คินะ" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ไต้แก กองบรรณาธิการ ซึ่งใช้นามแฝงในการเขียน และผู้อ่านที่เขียนบทกวี-กลอนเปล่า และเรื่องสั้นส่งมาลง

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่าย ภาพสีมีประมาณ 28 หน้า

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.42 จอย

เป็นนิตยสารรายบ้กซ์ เริ่มออกครั้งแรกเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2529 กำหนดออกทุกวันที่ 15 และ 30 ของเดือน เจ้าของคือ ไชย ลิมขุณกุล บรรณาธิการคือ ทินกร ตันติอำไพวงศ์ สำนักงานเลขที่ 94/56 หมู่ 4 เพชรเกษม 66/1 บางแค เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร จัดทำได้ไม่ถึงหนึ่งปี ก็เลิกไปเมื่อต้นปี พ.ศ. 2530

วัตถุประสงค์ (ไม่สามารถค้นคว้าได้ เพราะค้นหาฉบับที่ 1 ไม่พบ และไม่มีปรากฏในฉบับต่อๆ มา ประกอบกับปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว จึงไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้)

รูปเล่ม เมื่อแรกออกมีขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $10\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 96-104 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา ต่อมาเพิ่มขนาดเป็น $8\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $11\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 84 หน้า เย็บเล่มแบบไส่กา

ราคา เดิมราคา 15 บาท ต่อมาเพิ่มเป็น 20 บาท

เนื้อหา ประกอบด้วยข่าวสังคมและบทสัมภาษณ์ดารานักตลก นักดนตรี วิทยุรุ่น และบุคคลที่น่าสนใจทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ นวนิยายรัก เรื่องสั้น และคอลัมน์ประจำสั้นๆ เช่น "แซว..." "วัยสะรุ่นวุ่นวาย" "จอยคลับ" "ที่ตรงนี้สำหรับคนเก่ง" "หมู...หมู..." ตอบปัญหา โดยจิตแพทย์วิทยา นาควิษระ "เรื่องน่ารู้" "กระจกเงา" "เรียนอังกฤษกับจอย" "เรื่องมาจากปก" "ดอกมาจากฟิล์ม" "เทปเคน" "หมูนตามแผน" "ไปตามดวง" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ส่วนใหญ่ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ ซึ่งใช้นามแฝงในการเขียน บุคคลภายนอก เช่น จิตแพทย์วิทยา นาควิษระ ไมตรี ลิมปชาติ

และผู้อ่านที่เขียนเรื่องส่งมาลงในคอลัมน์ "ที่ตรงนี้สำหรับคนเก่ง" "เฮว...ว"
"กระจกเงา" เป็นต้น

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่าย
ภาพสีมีประมาณ 15-20 หน้า

หน้าโฆษณา มีบ้างเล็กน้อย ประมาณ 5-6 หน้า เป็นโฆษณา
เสื้อผ้าประกอบการแสดงแบบของคารา นักร้อง นักดนตรีประจำฉบับนั้นๆ

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้
เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.43 BOY & GIRL

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนมิถุนายน
พ.ศ. 2529 เจ้าของคือ พิมพา พิทักษ์กมลพันธ์ ในนามสำนักพิมพ์บางกอกสาส์น
บรรณาธิการคือ ประภาศน์ พุ่มดอกไม้ ซึ่งเป็นบรรณาธิการนิตยสาร วัยน่ารัก ด้วย
จัดทำโดยทีมงานเกี่ยวกับนิตยสาร วัยน่ารัก สำนักงานเลขที่ 966/10 ซอยพญานาค
ถนนพระราม 6 อรุณงษ์ เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จัดทำได้เพียงปีเศษๆ ก็เลิกไป
ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2530

วัตถุประสงค์ ประภาศน์ พุ่มดอกไม้ บรรณาธิการให้สัมภาษณ์
ไว้ในนิตยสาร เรา ฉบับเดือนมีนาคม 2530 ว่า "ต้องการทำหนังสือแฟชั่นล้วนๆ
เป็นคล้ายๆ แคตตาล็อก มีราคาเสื้อผ้าออกไว้เสร็จเรียบร้อยในหน้าแฟชั่น
มีสถานที่ที่จะหาซื้อได้ ส่วนเนื้อหาในเล่มเป็นเรื่องของการแต่งตัว ความงาม" (กระจก
2530: 132)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว X $11\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย
ประมาณ 170 หน้า เย็บเล่มแบบไสกาว

ราคา 20 บาท

เนื้อหา ส่วนใหญ่ประกอบด้วยเรื่องของการแต่งกาย ความสวย
และความงาม เช่น คอลัมน์ "จุกจิกความงาม" "ผู้หญิงแต่งตัว" "เมียงมอง" "ไอเดีย"
"Design by Designer" "แคตตาล็อกแฟชั่น" "สัมผัสดีไซน์เนอร์" "สูตรความงาม"
นอกจากนั้น ยังมีคอลัมน์อื่นๆ ประกอบด้วย เช่น "ที่นี่มีข่าว" "นกดหลังฟ้า"

"หน้าต่างใส่-โต๊ะไต้ฝุ่น" "ตัวอักษรเสวนา" "The News Square" "Street Music" "ไปรษณ...วันว่างเปล่า" "สอคนแหม" "บทกวีหลากหลาย" "ข้างเฟรม" "A Boy / A Girl" "อดีตหนึ่งติดดาว" "ที่ตรงนี้ให้คุณเขียน" และ เรื่องสั้น เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะผู้จัดทำ ซึ่งใช้นามแฝงในการเขียน และผู้อ่านที่เขียนเรื่องส่งมาลงในคอลัมน์ "ที่ตรงนี้ให้คุณเขียน" และ เรื่องสั้น

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่าย ถ้าเป็นแคตตาล็อกแฟชั่น ภาพประกอบจะเป็นภาพสีทั้งหมด จำนวนภาพสีไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับโฆษณาเสื้อผ้าแต่ละฉบับ แต่ไม่ต่ำกว่า 50 หน้าขึ้นไป ถ้าเป็นภาพประกอบคอลัมน์ต่างๆ มักเป็นภาพขาว-ดำ มีภาพสีบ้างเล็กน้อย

หน้าโฆษณา มีเป็นจำนวนมาก แต่ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับโฆษณาแต่ละฉบับ แต่ไม่ต่ำกว่า 50 หน้า เป็นโฆษณาเกี่ยวกับเสื้อผ้าโดยระบุสถานที่สำหรับซื้อไว้ด้วย

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.44 ไพลิน

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2529 เจ้าของคือ ช่าง ตระกูลเกษมสุข ในนามสำนักพิมพ์วรรณสาส์น บรรณาธิการคือ จันจิรา พิสัยภูธร สำนักงานเลขที่ 39/220 ซอยโชคชัย 4 ถนนลาดพร้าว เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ "เราอยากให้ ไพลิน เป็นนิตยสารประเภทสาระและบันเทิง ก็คงสำหรับसरุ่น วัยหนุ่ม วัยสาว และทุกๆวัย" ("ยิ้มให้กัน" 2529: 13)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $11\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 92 หน้า เย็บเล่มแบบไส่กาว

ราคา 20 บาท

เนื้อหา ประกอบด้วย เรื่องราวของคารา: นักร้อง นักดนตรี
บทสัมภาษณ์คารา นักร้อง นักดนตรี วัลย์รุณ และบุคคลน่าสนใจ เรื่องสั้น บทกวี-กลอนเปล่า
และคอลัมน์ประจำสั้นๆ เช่น "แบบทดสอบ" "บ้านไม่รู้โรย" "ชำเลื่องแล" "ราศี"
"สระรุณวุ่นใจ" "หัวเราะนะ" "โพลินเพลินพิศหนังสือไทย" "ถนนสายดนตรี" "ทรงนี้มีรางวัล"
"เพลินพิณจิดคิดเล่น" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ และผู้อ่านที่เขียน
บทกวี-กลอนเปล่า เรื่องสั้น ส่งมาลง

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ทั้งภาพถ่ายและ
ภาพวาด ภาพสีมีประมาณ 18 หน้า

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้
เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.45 วัยกรีก

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนมิถุนายน
พ.ศ. 2529 กำหนดออกทุกวันที่ 14 ของเดือน เจ้าของคือ บริษัทศรีสยามการพิมพ์
จำกัด หัวหน้ากองบรรณาธิการคือ ศรีน สิวาลัย สำนักงานเลขที่ 473 ซอยสุทธิพร
ถนนประชาสงเคราะห์ ดินแดง กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ หัวหน้ากองบรรณาธิการ (ศรีน สิวาลัย,
สัมภาษณ์) กล่าวว่า

ต้องการให้ความสุขเล็กๆ น้อยๆ แก่วัลย์รุณ และต้องการเป็นเพื่อนกับวัลย์รุณ
อีกประการหนึ่งก็เพื่อเป็นสื่อกลางของเยาวชนภายในประเทศและต่างประเทศ
โดยใช้คอลัมน์ในนิตยสารเป็นสื่อในการแลกเปลี่ยนทางคานคนตรี และ
มนุษยสัมพันธ์ของชาติ

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว X $10\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย
ประมาณ 140-148 หน้า เย็บเล่มแบบไส่กา

ราคา 20 บาท

เนื้อหา เน้นหนักเรื่องราวในวงการดนตรีทั้งของไทยและต่างประเทศ ละครเวที ละครโทรทัศน์ ไม่เน้นภาพยนตร์ไทย ประกอบด้วยคอลัมน์ประจำมากมาย เช่น "เฮลโล่คนดัง" "กรี๊ด-ป๊อง" "ดาราทาซื่อป๊อง" "ทาบเงาสตรีง" "คูรักคูขวัญ" "วัยรุ่นต่างอาชีพ" "จับตามอง" "ฟังเพลงจากคาสเซ็ท" "ประสบการณ์" "รายการหน้าแตก" "คุยไปเล่าไป" "วัยกรีก ออน สเตจ" "เปิดกระเป๋าคอนโปรด" "แบบทดสอบ" "ลิ้นชักขาว" "มองผ่านฟิลเตอร์" "พลิกปมสถาบัน" "หลังโรงละคร" "วัยกรีกคืน'สคลับ" "บันทึกเดินทาง" "รักแบบเต็ม-เต็ม" "คลื่นดนตรี" "ดี.เจ.สแควร์" "หนุ่มหน้าสน สาวหน้าใส" "เรื่องของก๊อฟ" "ทีนเอจเจอร์สตาร์" "ช่วงพักกลางเพลง" "โฟโต้เซว" "ซิงก์ำลังสวย" "คลินิกเลขที่ 114" "รีอคแบบที่คุณถามหา" "แะร้านวิดีโอ" "เทปหน้าแดง" "ตัวโน้ตเดินได้" "เรียงด้อยร้อยอักษร" "ตามไปถึงดวงดาว" "คุณจ้อยอยู่ที่นั่น" "จับจุนสน" "เกมล่ารางวัล" "ฟูรีส์ตรีปคอนเทสต์" นอกจากนั้นยังมี มินิสตอรี่ เรื่องแปล เรื่องสั้น และนวนิยายประจำฉบับอีกด้วย

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะผู้จัดทำ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้นามแฝงในการเขียน บุคคลภายนอกที่เป็นนักหนังสือพิมพ์ นักเขียนนวนิยายอาชีพ เช่น ซอลิตา นักแปลอาชีพที่มีประสบการณ์ และผู้อ่านที่เขียนเรื่องส่งมาลงในคอลัมน์ "รายการหน้าแตก" "ประสบการณ์" "รักแบบเต็ม-เต็ม" "เรียงด้อยร้อยอักษร" เป็นต้น

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่าย ภาพสีมีประมาณ 40 หน้า

หน้าโฆษณา มีเป็นจำนวนน้อย ประมาณ 5-6 หน้า ไม่มีนโยบายรับมาก เท่าที่มีอยู่เป็นโฆษณาสินค้าประเภทเครื่องใช้ เครื่องสำอาง และเสื้อผ้า

ผู้อ่าน ส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิง อายุระหว่าง 15-30 ปี

3.46 สายไหม

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2529 เจ้าของคือ ไชย ลิมชุตตกุล บรรณาธิการคือ ทินกร ตันติอำไพวงศ์ สำนักงานเลขที่ 94/56 ซอยเพชรเกษม 66/1 บางแค เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร จัดทำได้ไม่ถึงปี ก็เลิกไปในปี พ.ศ. 2530

วัตถุประสงค์ (ไม่สามารถค้นคว้าได้ เพราะค้นหาฉบับที่ 1 ไม่พบ และไม่มีปรากฏในฉบับต่อมา ประกอบกับปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว จึงไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว X $11\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 84 หน้า เข็บเล่มแบบไส่ถาว

ราคา 20 บาท

เนื้อหา ประกอบด้วย เรื่องแปล เรื่องสั้น บทความจิตวิทยา และบุคลิกภาพ บทสัมภาษณ์ดารา นักร้อง นักดนตรี สังคมของบุคคลต่างประเทศ และคอลัมน์ประจำสั้นๆ เช่น "เดอะโมเดล" "เลาะแฉงเทป" "เกาะแฉงหนังสือ" "สัปดาห์ สัปดาห์" "ดอกไม้ให้คุณ" "เก็บตก" "กุกกักจุกจิก" "วัยรุ่นนักเขียน" "สู่อินาต" "แหวควาววาวววง" "เก็บมาฝาก" "ตรงนี้สำหรับไว" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะผู้จัดทำ ซึ่งใช้นามแฝงในการเขียน บุคคลจากภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น จิตแพทย์วิทยา นาควิษระ นายแพทย์ชลิต หงษ์สมบูรณ์ ลาวัณย์ โชตามระ และผู้อ่านที่เขียนเรื่องส่งมาลงในคอลัมน์ "ตรงนี้สำหรับไว" และ เรื่องสั้น

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่าย ถ้าเป็นภาพวาดเป็นภาพประกอบเรื่องสั้น เรื่องแปล ภาพสีมีประมาณ 20 หน้า

หน้าโฆษณา มีบ้างประมาณ 8-10 หน้า เป็นโฆษณาเสื้อผ้า ประกอบภาพของดารา นักร้อง นักดนตรีประจำฉบับนั้นๆ

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.47 วัยฝัน

เป็นนิตยสารรายบักษ์ เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2529 กำหนดออกทุกวันที่ 10 และ 25 ของเดือน เจ้าของคือ บริษัท ศรีเอท แม็กกาซีน จำกัด บรรณาธิการคือ น้ามนต์ อยู่สกุล อดีตบรรณาธิการนิตยสาร วัยหวาน ที่มีชื่อเสียง สำนักงานเลขที่ 322 ถนนพิชัย เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

วิถกประสงค บรรณาธิการ (นำมนต์ อยู่สกุล, สัมภาษณ์)

กล่าวว่า

อยากทำธุรกิจงานหนังสือ โดยมีทีมงานพร้อมอยู่แล้ว จากประสบการณ์ที่เคยทำ วิทยาวาน มาก่อน อีกประการหนึ่งก็คือ ต้องการให้วัยรุ่นมีหนังสือหรือนิตยสารอ่าน โดยพยายามจะสนองความต้องการของวัยรุ่นใหม่มากที่สุด รวมทั้งให้วัยรุ่นมีส่วนในการเป็นเจ้าของหนังสือ

รูปเล่ม เมื่อแรกออกจำหน่ายมีขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $10\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 92 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา ต่อมาเพิ่มขนาดเป็น $8\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $11\frac{1}{2}$ นิ้ว ส่วนจำนวนหน้าและวิธีการเย็บเล่มยังคงเดิม ในฉบับที่ 25 (ปกิษแรก ตุลาคม พ.ศ. 2530) ได้เพิ่มจำนวนหน้าเป็น 124 หน้า เย็บเล่มแบบไส่กา

ราคา เดิมราคา 15 บาท ต่อมาเพิ่มเป็น 18 บาท และ 20 บาท ตามลำดับ ถ้าเป็นสมาชิก 1 ปี (24 ฉบับ) 360 บาท 6 เดือน (12 ฉบับ) 180 บาท

เนื้อหา ส่วนใหญ่เน้นหนักเรื่องราวของคารา นักร้อง นักดนตรี และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น เป็นนิตยสารเพียงฉบับเดียวที่ไม่มีหน้าสารบัญรวม แต่จะแบ่งเนื้อหาออก เป็น 7 ภาค แต่ละภาคมีสารบัญย่อย ได้แก่ ภาค 1 โลกวัยฝัน ประกอบด้วยคอลัมน์ "คุยทีหลังสนุกกว่า" "ไต่ฟ้าและกลุ่มดาว" "อันสืบเนื่องมาจาก..." "สารพันปัญหา" "บททดสอบ" รวมทั้งเกร็ดความรู้ต่างๆ ภาค 2 เก็บดาวไปใส่ฟ้า เป็นภาคที่เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับคารา นักร้อง นักดนตรี ประกอบด้วยคอลัมน์ "สีห้องหัวใจ" "ดาวคีไซน์เนอร์" "เก็บดาวดวงใหม่" "เบื่อกอดพูด" "บนทางทีวี" "เก็บภาพคอนเสิร์ตมาแซว" "คัสเบรค" "มุ่มโปรดคารา" "เบื้องหลังความสำเร็จ" "คาราหน้าใหม่ของ U.S.A" ภาค 3 เรียงร้อยด้วยคำ ประกอบด้วยคอลัมน์ "ประทับใจไว้ในโลกา" "ฝากดวงตา อาหาร มาย้อนเตือน" "ความในใจวัยฝัน" "เขียนเป็นกวี" "เพียงภาพฝันและความทรงจำ" ภาค 4 สุนทรียศิลป์ ประกอบด้วยคอลัมน์ "คาราเทศ" "แนะนำวีดิโอ" "แวะคุยกับคนเขียนหนังสือ" "แงงสาบ เกาะหนังสือ" "คาราเพื่อนบ้าน" "ดนตรีเทศ" "วิจารณ์เทพ" ภาค 5 เรื่องอ่านสบาย...สบาย ประกอบด้วย เรื่องยาว เรื่องสั้น เรื่องชุด เรื่องสั้นขนาดยาว

ภาค 6 เรื่องจากเพื่อนวัยฝัน ประกอบด้วยคอลัมน์ "สัปดาห์พิเศษ" "วัยฝัน...ปิ้ง"
 "พรรณานะจากวัยรุ่น" "วัยฝันคนเก่ง" "เรื่องจากเพื่อนวัยฝัน" "พี่เล็กเป็นสื่อ" และ
ภาค 7 ก่อนจะมาเป็นเพลง ประกอบด้วยคอลัมน์ "สตรีงส์ฉบับ" "ตัวโน้ตพูด"
 "เทพหมุน" "ประทับใจดาว"

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะผู้จัดทำ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้นามแฝงใน
 การเขียน นักเขียนประจำทั้งที่มีชื่อเสียงและไม่มีชื่อเสียง ซึ่งเคยร่วมงานกันมาก่อน
 เช่น ไมตรี ลิมปิชาติ กอบกุล อิงคุทานนท์ ประการัง (ณรงค์ฤทธิ์ ยงจินดารัตน์)
 สุนทร วาที พิบูลศักดิ์ ละครพล ทิวา สาระจุมพะ ชินเชษ ญาณรัตน์ สรศักดิ์ จุลมณี
 (น้ำตาลปึก) กรวิก กุลกัลยา มาชา พี่เล็ก เพชรลี ฯลฯ และผู้อ่านที่เขียนเรื่อง
 ส่งมาลงในคอลัมน์ "ความในใจวัยฝัน" "เขียนเป็นกวี" "พี่เล็กเป็นสื่อ" "วัยฝัน...ปิ้ง"
 "เพียงภาพฝันและความทรงจำ" เป็นต้น

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ทั้งภาพถ่ายและภาพวาด
 ภาพสีมีประมาณ 40 หน้า

หน้าโฆษณา มีบ้างแต่ไม่มากนัก ประมาณ 3-4 หน้า เป็นโฆษณา
 เสื้อผ้าและขนม

ผู้อ่าน ส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุระหว่าง 14-24 ปี และเป็น
 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาจนถึงนักศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 2

3.48 แทน

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนตุลาคม
 พ.ศ. 2529 เจ้าของคือ ปรีชา โคลเพรช บรรณาธิการคือ สรศักดิ์ จุลมณี หรือ
 "น้ำตาลปึก" สำนักงานเลขที่ 99-101 ซูเปอร์สตาร์ ถนนพัฒนาพงษ์ 1 กรุงเทพมหานคร
วัตถุประสงค์ (ไม่สามารถค้นคว้าได้ เพราะค้นหาฉบับที่ 1
 ไม่พบ และไม่มีปรากฏในฉบับต่อๆ มา ประกอบกับปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว
 จึงไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ 8 $\frac{1}{2}$ นิ้ว X 11 $\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย
 ประมาณ 192 หน้า เย็บเล่มแบบไสกาว

ราคา 25 บาท ถ้าสมัครเป็นสมาชิก 1 ปี 275 บาท

6 เดือน 140 บาท

เนื้อหา ประกอบด้วยคอลัมน์ที่ตั้งชื่อได้ไพเราะและสละสลวย
จำนวนมาก เช่น "ไปสการ์คค่าแก่" "ความทรงจำ" "ล้วงลับ" "เขียนมาสิครับ"
"อ่านหนังสืออ่านตัวเอง" "หลังจ่อ" "หลังกล้องมองทะลุมาน" "การเมืองเรื่องสนาน"
"ตัวโน้ตโลกเด่น" "ดาวโลกโคกฟ้าซุเปอร์สตาร์ดวงนี้" "ตามใจชอบ"
"ครีหมอกครีมีใจ" "ครึ่งมวนบุหรื" "ชั่วครบชุก" "รอยย่ำระบำฝุ่น" "เดินสายชายฝัน"
"เรียวยาวหน้า...ดวงตาเมฆ" "ใส่ร้ายป้ายสี" "ตัวต่อตัว" "สลัดฉาก" "ผู้ชายนี้ครับ"
"แทนอะไรในใจคุณ" "สองมือลวงกระเป๋าสองเท้าก้าวออกไป" "ตามลูกศร"
"เงาหน้าวามทิน" "ช่องว่าง" "ข้ามฟ้าสีเมฆ" "ลิกร้อยคำ ล้าคนคิด" "ตีตั้งป็อกซ่าป็อก"
"ตะลอกตอกแตก-ชอกแซกซอนไซ" "อุ้นอายุอักษรา" "หลากเงาหลายฝัน"
"เลนส์ชวนลุ่ม" "แกต่าง" "บรรทัดสุดท้าย" "พลอยฟ้าพลอยฝน" "กระแทกรุ่งกระหุ่งดาว"
และ เรื่องยาว

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะผู้จัดทำ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้นามแฝงใน
การเขียน มีบางท่านใช้นามจริงบ้าง นักเขียนที่มีชื่อเสียง เช่น จำลอง พึ่งชลจิตร
ดิเรกนันทน์ อนวัช น้ำตาลปึก เป็นต้น

ภาพประกอบ มีเป็นจำนวนมาก ทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ
ส่วนใหญ่เป็นภาพถ่าย ภาพสีมีประมาณ 40 หน้า

หน้าโฆษณา มีมากพอสมควร ประมาณ 30 หน้า เป็นโฆษณา
เสื้อผ้า ซึ่งเสนอในรูปแบบของแฟชั่นและเป็นภาพสี

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้
เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว

3.49 ฯลฯ (ไปยาลใหญ่)

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนตุลาคม
พ.ศ. 2529 กำหนดออกทุกวันที่ 5-10 ของเดือน เจ้าของคือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด
หิงไทย เดิมใช้ชื่อว่า บริษัทสี่มุม จำกัด บรรณาธิการคือ วัชระ แวววุฒินันท์
สำนักงานเลขที่ 30/35 บางกะปินคร ถนนสุขาภิบาล 3 บางกะปิ หัวหมาก
กรุงเทพมหานคร

วัดประสงค์ บรรณาธิการ (วัชระ แววุฒินันท์, สัมภาษณ์)

กล่าวว่

อยากทำหนังสือ เพราะคิดว่าสนุกและต้องการให้คนอ่านสนุกไปกับคนทำด้วย โดยจะพยายามเสนอสิ่งที่ถูกต้องสำหรับคนอ่าน โดยเฉพาะในเรื่องของภาษารวมทั้งการส่งเสริมให้คนอ่านคิดกว้างๆขึ้น ในเรื่องต่างๆ และอยากให้ ลข (ไปยาลใหญ่) เป็นสนามของการเขียนสำหรับคนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะการเขียนเรื่องสั้น

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว X $10\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 136 หน้า เข็บเล่มแบบไส่กาว

ราคา 20 บาท ถ้าสมัครเป็นสมาชิก 1 ปี 220 บาท 6 เดือน 110 บาท

เนื้อหา ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องทีอ่านแล้วสนุก คลายความเครียด แปลกและน่าสนใจ โดยแต่ละฉบับจะมีเนื้อหาหลักเป็นเรื่องๆ ไป อาทิ ฉบับต้อนรับโฆษณา เนื้อหาหลักจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการโฆษณา เช่น "เรื่องจากปก 'โฆษณาน่าสนุก'" "เกาเหลาอกไม่งอก' คนคุ่นหน้าในหนังโฆษณา" "เปิดกระป๋อง 'สโลแกน'" "แบบทดสอบ 'คุณเป็นคนสนใจเรื่องโฆษณาแค่ไหน'" นอกจากนี้เนื้อหาหลักที่แตกต่างกันไปในแต่ละฉบับแล้ว ยังมีคอลัมน์ประจำที่มีชื่อแปลกๆ อีกด้วย เช่น "คำคน" "สารุขหนังสือ" "กระเทาะหน้าแว่น" "หน้าหนังสือควายคุม" "สุนทรีย์เทพนิยาย" "ซานซาลา" "น้ำแข็งเปล่า" "แนะนำหนังสือ" "อะไร อะไรกับ" "งานมือ งานหัว" "เหี่ยวละไม" "สุขภาพ" "เขียนเล่นเอาจริง" "บิน" "เรื่องสั้น" "เพลงพามา ปากกาพาลู" "สก็๊ป" "กระจกผ้า" "คิดถึงมีดีให้" "ไปยาลน้อย" "ลูกอีข้างคิด"

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ กองบรรณาธิการ ซึ่งใช้นามแฝงในการเขียน บุคคลภายนอกที่เป็นนักเขียนรับเชิญ และผู้อ่านที่เขียนเรื่องสั้น บทกวี-กลอนเปล่า สก็๊ปพิเศษ และผลงานทางศิลปะ ส่งมาให้พิจารณาลงพิมพ์

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ภาพสีมีประมาณ 16 หน้า มีภาพวาดบ้างพอสมควร

หน้าโฆษณา ยังไม่มี แต่ทางผู้จัดทำต้องการให้มี
ผู้อ่าน ส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุระหว่าง 15-25 ปี

3.50 ลูกกวาด

เป็นนิตยสารรายปักษ์ เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2529 กำหนดออกทุกวันที่ 5 และ 20 ของเดือน จัดทำโดยทีมงานเดียวกันกับ นิตยสาร วัยนารัก เจ้าของคือ กำธร ไตรงชัย บรรณาธิการคือ แว่น สำนักงานอยู่ที่ สำนักพิมพ์บางกอกสาส์น เลขที่ 960/10 ซอยพญานาค ถนนพระราม 6 อรุณงษ์ เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ "เพื่อผลิตหนังสือสำหรับเด็กที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่น"
(แว่น, สัมภาษณ์)

รูปเล่ม เมื่อแรกออกจำหน่าย มีขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว X $10\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 112 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา ต่อมาในฉบับที่ 24 (ปักษ์หลัง พฤศจิกายน 2530) ได้เพิ่มขนาดเป็น $8\frac{1}{2}$ นิ้ว X $11\frac{1}{2}$ นิ้ว ส่วนจำนวนหน้าและการเย็บเล่มยังเหมือนเดิม

ราคา 15 บาท

เนื้อหา ประกอบด้วยเรื่องราวที่เกี่ยวกับคารา นักร้อง นักดนตรี และวัยรุ่น โดยเน้นความบันเทิง เกมกุกกักเล็กๆ น้อยๆ เรื่องสั้น เกียรติความรู้ เช่น คอลัมน์ "พบกับเรื่องราวของ..." "สัมภาษณ์ความสวย" "เส้นทางดนตรี" "เทปใหม่วันนี้" "หน้าต่าง" "จู้จู้คารา" "จับแต่ละใจ" "เขียน/ตอบ" "อัลบั้มคนโปรด" "เยี่ยมบ้าน..." "สัมภาษณ์..." "รอบโรงเรือน" "หลังคาโรงเรือน" "เกมกุกกัก" "แบบทดสอบ" "เจาะโลก" "มาเอารางวัล" "เรื่องของ..." "มิวสิควีดีโอ" "กรูเฟรม" "ร้อยละอองฝัน" "คือเสียงเพลง" "รอบรู้ใกล้ตัว" "เรื่องญี่ปุ่น" "วันเวลา" "คอนเสิร์ต" "แหงนดูดาว"
นอกจากนั้นยังมีเรื่องสั้น ทั้งจากนักเขียนและจากผู้อ่านส่งมา

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ กองบรรณาธิการ ส่วนใหญ่ใช้นามแฝง ในการเขียน บุคคลภายนอกที่เป็นนักเขียนเรื่องสั้นสำหรับวัยรุ่น ซึ่งมีผลงานเขียนใน นิตยสาร วัยนารัก ด้วย และผู้อ่านซึ่งส่วนใหญ่เขียน เรื่องสั้น เกม และ บทกวี

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ทั้งภาพถ่ายและ ภาพวาด ภาพสีมีประมาณ 16-20 หน้า

หน้าโฆษณา มีบ้างพอสมควร แต่ไม่มากนัก ประมาณ 8 หน้า
เป็นโฆษณาสินค้าสำหรับเด็กที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่น ส่วนใหญ่เป็นเสื้อผ้า
ผู้อ่าน ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 12-18 ปี

3.51 MY SISTER

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนกุมภาพันธ์
พ.ศ. 2530 เจ้าของคือ 833 Group บรรณาธิการคือ สุชาดา บุญเทียม จัดทำโดย
คณะผู้จัดทำซึ่งส่วนหนึ่งเคยทำนิตยสาร ฉันและเธอ มาก่อน สำนักงานเลขที่ 85
หมู่บ้านสวนสน ถนนสุขุมวิท 3 เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ออกวางจำหน่ายได้
เพียง 2 ฉบับก็เลิกไปในปีที่เดียวกัน

วัตถุประสงค์ (ไม่สามารถค้นคว้าได้ เพราะค้นหาฉบับที่ 1
ไม่พบ และไม่มีปรากฏในฉบับที่ 2 ประกอบกับปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว จึงไม่สามารถ
สัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $11\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย
ประมาณ 100 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 18 บาท

เนื้อหา ประกอบด้วยเรื่องราวของดารา นักร้อง นักดนตรี
เรื่องสั้น และคอลัมน์ประจำสัปดาห์ เช่น "จีปาสาระ/ของฝากจากพี่ๆ" "บทเพลงร่วมฝัน"
"ข้อคิดเล็กๆ น้อยๆ สำหรับคุณๆ" "เรียงร้อยถ้อยคำ" "แบบทดสอบ" "ความรู้สึก(เล็กๆ)"
"เลือกสรรมาฝาก" "เที่ยวไปกับวันหยุดสุดสัปดาห์" "ที่นี่เรามี...เพื่อน"
"ทำนายโชคชะตาราศี" "My Sister Club"

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะผู้จัดทำ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้นามแฝงใน
การเขียน นอกจากนั้น ยังรับพิจารณาบทความ ขอเขียน บทสัมภาษณ์ หรือสิ่งที่เป็น
ประโยชน์จากผู้อ่านด้วย

ภาพประกอบ มีทั้งภาพถ่ายและภาพวาด ทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ
ภาพสีมีประมาณ 40 หน้า

หน้าโฆษณา มีประมาณ 8 หน้า เป็นโฆษณาเกี่ยวกับเสื้อผ้า
โดยเสนอในรูปแบบของแฟชั่น

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้
เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.52 ACTION

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ.
2530 กำหนดออกทุกวันที่ 5 ของเดือน เจ้าของคือ สถาพร เชื้อมงคล (อดีตบรรณาธิการ
นิตยสาร เธอกับฉัน และ HELLO) ในนามสำนักพิมพ์สลิบห้ามิน โดยมี ประภัสสร เชื้อมงคล
เป็นหัวหน้ากองบรรณาธิการ สำนักงานเลขที่ 59/221 อาคารพิบูลย์วัฒนา สามเสน
กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ เจ้าของ (สถาพร เชื้อมงคล, สัมภาษณ์, ข)
กล่าวว่า

สืบเนื่องจากเคยมีประสบการณ์ในการทำนิตยสารวัยรุ่นมาก่อน ประกอบกับ
ชอบทำหนังสือ มีแฟนหนังสือกลุ่มหนึ่งรองรับอยู่ รวมทั้งเรื่องของธุรกิจการทำ
นิตยสาร มีใจรักหนังสือ รักงานโฆษณา จึงคิดทำนิตยสารอีกแนวหนึ่งขึ้นมา
ที่ไม่เหมือนกับนิตยสารแฟชั่น หรือนิตยสารวัยรุ่นทั่วไป แต่ต้องการเสนอแฟชั่น
และเรื่องราวความเคลื่อนไหวทางคาน acting

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว X 11 นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย
ประมาณ 132 หน้า เข็บเล่มแบบไส่กาว

ราคา 25 บาท

เนื้อหา ส่วนใหญ่เน้นเรื่องราวในวงการภาพยนตร์ไทยและ
ภาพยนตร์ต่างประเทศ การโฆษณา แฟชั่น เรื่องราวของดารา นักร้อง นักดนตรี
และเรื่องข่าวยุทธไทยและภาพยนตร์ต่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วยคอลัมน์ประจำสั้นๆ
มากมาย เช่น "ข่าวคราวคนบันเทิง" "คนละหน้า" "วิพากษ์แผ่นฟิล์ม" "ฟิล์มม้วนเก่า"
"ภาพอดีต" "บางประโยชน์พูด" "เล่าด้วยรูป" "ข้ามฟ้าเอามาฝาก" "คืนโฆษณา"
"หมายเหตุจากสำนักพิมพ์" "บทสัมภาษณ์พิเศษ" "นอกหน้าต่าง" "เดินตามดวง"
"ตะกุกหนามเตย" "ทำเนียบหนังไทย" "ตลาดธุรกิจ" "การเดินทาง... แห่งตัวอักษร"
ชีวิต... ชำรุด" นอกจากนั้น ยังมีการแทรกบทกวี บทกลอนอยู่หลายๆ แห่ง จัดเป็นนิตยสาร
ที่เน้นในด้านความงามของภาษา ภาพ และรูปแบบ

ผู้เขียนเรื่อง ไคแก่ กองบรรณาธิการ ซึ่งมีทั้งที่ใช้นามจริง และใช้นามแฝงในการเขียน นอกจากนี้ ยังให้การสนับสนุนนักเขียนหน้าใหม่อีกด้วย ส่วนเรื่องที่เขียนโดยผู้อ่านนั้นรับพิจารณาบ้างเล็กน้อย

ภาพประกอบ เป็นภาพถ่าย มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพขาว-ดำ ทั้งที่เป็นภาพพื้นชั้นของนายแบบ นางแบบ ซึ่งทำให้แตกต่างจากนิตยสารเล่มอื่น ภาพสีมีประมาณ 20 หน้า

หน้าโฆษณา มีประมาณ 20 หน้า เน้นโฆษณาเสื้อผ้าสำหรับวัยรุ่น มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ

ผู้อ่าน มีทั้งชายและหญิง ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 19-30 ปีขึ้นไป

3.53 ซุ่มราม

เป็นนิตยสารรายบักษ์ เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2530 เจ้าของคือ วิเชียร เบญจบัญญัติวงศ์ บรรณาธิการคือ ลดา เบญจบัญญัติวงศ์ สำนักงานเลขที่ 247 ซอยแฮปปี้แลนด์ 1 ถนนลาดพร้าว เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร วัตถุประสงค์ (ไม่สามารถค้นคว้าได้ เพราะค้นหาฉบับที่ 1 ไม่พบ และไม่มีปรากฏในฉบับต่อมา ประกอบกับปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว จึงไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $11\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 80 หน้า เย็บเล่มแบบไส่กาว

ราคา 15 บาท ถ้าสมัครเป็นสมาชิก 1 ปี (24 ฉบับ) 330 บาท 6 เดือน (12 ฉบับ) 170 บาท

เนื้อหา ส่วนใหญ่เน้นเกี่ยวกับเรื่องราวของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เช่น คอลัมน์ "ซุบซิบไตซุ่มราม" "ห่านาที่กัับคาราราม" "คนน่ารักประจำซุ่ม" "ถามกันเล่นๆ ไม่เห็นเป็นไร" "เยี่ยมซุ่ม ต.จ.ว." "เปิดห้อง V.I.P." "รุ่นพี่ที่รัก" "เยี่ยมชมรม" "ข่าวจากชมรม" "แพกกล่องส่งซุ่ม" นอกจากนี้ยังมีขอเขียนประเภทเรื่องสั้น เรื่องชุด และคอลัมน์อื่นๆ เช่น "ไตซุ่มบันเทิง" "ซุ่มรามนำเที่ยว" "นินทาบันเทิง" "เบื้องหลังกองถ่าย" "ไตซุ่มโลก" "ดวงเธอดวงฉัน" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะผู้จัดทำ ซึ่งใช้นามแฝงในการเขียน
ภาพประกอบ เป็นภาพถ่าย มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ

ภาพสีมีประมาณ 8 หน้า

หน้าโฆษณา มีประมาณ 7 หน้า เป็นโฆษณาเสื้อผ้า และเป็นภาพสี
ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้
เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.54 GANG

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนมิถุนายน
พ.ศ. 2530 กำหนดออกทุกวันที่ 15 ของเดือน เจ้าของและบรรณาธิการคือ
สถาพร เข้มมงคล อดีตบรรณาธิการนิตยสาร เธอกับฉัน และ HELLO สำนักงาน
เลขที่ 59/221 อาคารพิบูลย์วัฒนา สามเสน กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ เจ้าของและบรรณาธิการ (สถาพร เข้มมงคล,
สัมภาษณ์) กล่าวว่า "อยากฝึกให้คนรุ่นใหม่รู้จักการทำหนังสือ โดยเฉพาะเด็กรุ่นน้องๆ
ที่เคยเป็นแฟนหนังสือกันมาก่อน ตั้งแต่ เธอกับฉัน และ HELLO อีกประการหนึ่งก็เพื่อ
เสนอข่าวคราวและรองรับตลาดแฟชั่นเสื้อผ้าสำหรับเด็กวัยรุ่น"

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว X $10\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย
ประมาณ 130 หน้า เย็บเล่มแบบไส่กาว

ราคา 20 บาท

เนื้อหา เสนอสาระความรู้ต่างๆ ที่สามารถสนองความต้องการ
ของเด็กวัยรุ่น และเรื่องราวของคารา นักร้อง นักดนตรี นายแบบและนางแบบ
ซึ่งประกอบด้วยคอลัมน์สั้นๆ ที่สามารถอ่านจบในฉบับได้ เช่น "แจ๊น...น...น...น
จะเป็นบอกลอ" "กระซอกข่าว" "ชะโงกหน้ามองแฝง" "พิศครึ่งห้านาที"
"บทเพลงของความหมาย" "โพสท่าหน้ากล้อง" "ศิลปินปกเทพ" "ฝั่งพุงฟังกเพลง"
"ละลายอารมณ์" "เรื่องสั้น สั้น" "อาร์ตแก๊งค์" "ไนท์เมืองนอก" "บันเทิงคดี"
"แถลงการณ์หนอยจะ แช่ว'แช่ว'แช่ว'แช่ว" "น้ำหมึกสีรุ้ง" "ดวงสะตูดดาว"
"สบายสบายถูกใจก็คบกันไป" "ลิปห่ามีน.กรุฟเฮาส์" "มองผ่านเลนส์" นอกจากนี้
ยังมีเรื่องย่อภาพยนตร์ไทย เรื่องสั้น และมีบทกวี-กลอนเปล่าแทรกอยู่ตลอดทั้งเล่ม

ผู้เขียนเรื่อง ไต้แก่ คณะกองบรรณาธิการ ซึ่งใช้นามแฝงในการเขียน และผู้อ่านที่เขียนเรื่องเบ็ดเตล็ดเล็กๆ น้อยๆ ส่งมา

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ทั้งภาพถ่ายและภาพวาด ภาพถ่ายจะเน้นความสวยงามและรูปแบบ ทั้งนี้เพราะเจ้าของและบรรณาธิการเป็นช่างถ่ายภาพเฟชั่นด้วย ถ้าเป็นภาพวาดส่วนใหญ่เป็นภาพการ์ตูน ภาพสีมีประมาณ 18 หน้า

หน้าโฆษณา มีประมาณ 20 หน้า เป็นโฆษณาเสื้อผ้าประกอบภาพแฟชั่นของนายแมบนางแบบประจำฉบับ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ

ผู้อ่าน ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 12-19 ปี

3.55 ชวคโหล

เป็นนิตยสารรายปักษ์ เดิมจัดทำเป็นรายสัปดาห์ เริ่มออกครั้งแรกเมื่อวันอังคารที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2530. ตั้งแต่ฉบับที่ 16 (ปักษ์หลังตุลาคม 2530) ได้เปลี่ยนเป็นรายปักษ์ กำหนดออกทุกวันที่ 10 และ 25 ของเดือน เจ้าของคือ ไพโรจน์ สายหุ้ม ในนามห้างหุ้นส่วนจำกัด สำนักพิมพ์สรรพศาสตร์ บรรณาธิการคือ สยมพร บุตรนา ซึ่งเป็นบรรณาธิการนิตยสาร เธอกับฉัน ด้วยสำนักงานเลขที่ 97-99 แพร่งสรรพศาสตร์ ถนนตะนาว กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ บรรณาธิการ (สยมพร บุตรนา, สัมภาษณ์ ก)

กล่าวว่า

ต้องการระบายเรื่องหรือข้อเขียนที่ตั้งค้างจาก เธอกับฉัน ประกอบกับคณะกองบรรณาธิการของ เธอกับฉัน มีมากเกินไป จึงทำนิตยสารออกมาอีกอีกฉบับหนึ่ง เพื่อให้ทุกคนมีงานทำทั่วถึงกัน อีกประการหนึ่งเป็นเพราะ เธอกับฉัน เกิดการอึดตัวและหยุดอยู่กับที่ จึงต้องการสร้างงานชิ้นใหม่เพื่อพิสูจน์ความสามารถ

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว X $10\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 96 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 15 บาท

เนื้อหา ส่วนใหญ่เน้นนวนิยายขนาดสั้น เรื่องสั้น เรื่องแปล บทกวี-กลอนเปล่า บันทึกความในใจ โดยพยายามจะมุ่งเสนอเนื้อหาให้มีสาระเหมาะสม

กับผู้อ่านวัยรุ่น นอกจากนั้นยังมีเรื่องราวและบทสัมภาษณ์ดารา นักร้อง นักดนตรี ชาวบันเทิง ชาวคนตรี ถนนบันเทิง เรื่องย่อจากภาพยนตร์ และคำพยากรณ์ดวงชะตา เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ส่วนใหญ่ได้แก่ ผู้อ่าน เธอกับฉัน ที่ส่งข้อเขียน ประเภทนวนิยายขนาดสั้น เรื่องสั้น บทกวี-กลอนเปล่า บันทึกความในใจ มาลงพิมพ์ คณะกองบรรณาธิการ เขียนเฉพาะบทสัมภาษณ์ และเรื่องราวของดารา นักร้อง นักดนตรี เท่านั้น

ภาพประกอบ เป็นภาพถ่าย มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ภาพสีมีประมาณ 8 หน้า

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน เนื่องจากจัดทำโดยกองบรรณาธิการนิตยสาร เธอกับฉัน กลุ่มผู้อ่านส่วนใหญ่จึงได้แก่ผู้อ่านจาก เธอกับฉัน ค่าย ซึ่งอยู่ในวัยรุ่นทั้งชายและหญิง อายุระหว่าง 12-18 ปี

3.56 กินสื่อ

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2530 กำหนดออกทุกวันที่ 20 ของเดือน เจ้าของคือ ไมตรี มหัทธโนบล บรรณาธิการคือ มานัส เลิศชุ่ม สำนักงานเลขที่ 2/237 ชั้น 6 ถนนสุวารีชัยยัยคอนโคมิเนียม เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ "เพื่อเสนอสาระแก่วัยรุ่น และต้องการเปลี่ยนทัศนคติของวัยรุ่นไปในทางที่ดี ในเชิงไม่มอมเมา ด้วยจินตนาการ ศิลปะ อุดมการณ์ และความหวังดี (มานัส เลิศชุ่ม, สัมภาษณ์)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว X $10\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 84 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 15 บาท

เนื้อหา เสนอเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับวงการบันเทิง และสาระความรู้อื่นๆ โดยเฉพาะด้านศิลปะ การพัฒนาตนเอง การใช้ชีวิตในสังคม และความรู้ทั่วไป ประกอบด้วยคอลัมน์ประจำสั้นๆ เช่น "สัมภาษณ์พิเศษ"

"ขอมไปดูเขาทำมิวสิควิดีโอ" "มุดมุงศิลป์ในเพลง" "ของฝากจากคนข้างเคียง"
 "กรองหนึ่งเทศ" "วาทลายรุ่งมุงสู่ฟ้าผ่า" "รักดอกจิงหยอกเล่น" "ข้าวจู้" "ผ้าไมค์"
 "ฉายกล้องส่องเพี้ยน" "บททดสอบ" "ทะเล...รัก..." "เพื่อนกินสอ"
 "ดวงไปตามดาว" "เรียนเก่งแบบสบายๆ" นอกจากนั้นยังมีเรื่องยาว เรื่องสั้น และ
 สารคดีความรู้ต่างๆ อีกด้วย ลักษณะเฉพาะของ ดินสอ คือ ไม่แจ่งชื่อคารา นักร้อง
 นักดนตรีที่เป็นภาพประกอบในฉบับ

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะกองบรรณาธิการ ส่วนใหญ่ใช้นามแฝงในการเขียน นักศึกษาจากโรงเรียนสุริยาช่างศิลป์ ซึ่งบรรณาธิการเป็นเจ้าของและอาจารย์ผู้สอน และผู้อ่านที่เขียนเรื่องสั้น และข่าวต่างๆ ส่งมาให้

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพขาว-ดำ ภาพสีมีประมาณ 12 หน้า มีภาพวาดบ้างแต่ไม่มากนัก

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน ส่วนใหญ่เป็นชาย อายุระหว่าง 12-25 ปี

3.57 เปรี้ยวหวาน

เป็นนิตยสารรายเดือน เริ่มออกครั้งแรกเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2530 โดยปรับปรุงมาจากนิตยสาร ซิกทีน/ซิกทีน'ส์ ที่เลิกออกไป เจ้าของคือชาญกิจ ฉัตรเจริญสุข ในนามสำนักพิมพ์จินตาสาส์ บรรณาธิการคือ อัญชลี วัฒทอง สำนักงานเลขที่ 686/15-16 ถนนจรัญสนิทวงศ์ บางพลัด กรุงเทพมหานคร ออกได้เพียงฉบับเดียวก็หยุดพิมพ์จำหน่าย

วัตถุประสงค์ จินตา จินตาสราณีกุล (2530: 8) ประธานอำนวยการแถลงไว้ในฉบับปฐมฤกษ์ว่า "เรากำลังจะโยงโยงโยงคุณหนู คุณน้อง คุณพี่ หรืออีกหลายๆ คนที่แสวงหาความบันเทิงรสเข้มข้นในสามใบเล็กของเรา . . . เรากำลังผลักดันกำลังนักคิดและนักชู้ต้อยเพื่อทำให้นิตยสารเปรี้ยวหวาน เปรี้ยวจี้และหวานถึงกันที่สุด"

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว X $11\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 112 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 18 บาท

เนื้อหา เสนอเรื่องราวของคารา นักร้อง นักดนตรี นวนิยาย เรื่องสั้น และคอลัมน์ประจำที่น่าสนใจอื่นๆ อีก เช่น "อันเนื่องมาจากปก" "เมนูริมทาง" "ประสบการณ์สาวน้อย" "โลกสวยของเรา" "หนุ่มสาวเปรี้ยวหวาน" "เปิดกล่องบริการ" "ซึ้งซึ้ง...เศร้าเศร้า...เหงาเหงา..." "เปรี้ยวหวานฟรีสไตล์" "เทพคิง-ฟิงเพลิน" "เรียงถ้อย...ร้อยภาษา" "ชะตาฟ้าชีวิต" "เลาะรั้วสถาบัน" "เรียนภาษาอังกฤษจาก เพลง" "คลีนิกวัยรุ่น" "สะอึกร้องเสียง" เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ได้แก่ คณะผู้จัดทำ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้นามแฝงในการเขียน และเปิดรับขอเขียนจากผู้อ่าน เพื่อนำมาลงในคอลัมน์ "ประสบการณ์สาวน้อย" "เปรี้ยวหวานฟรีสไตล์" "เรียงถ้อยร้อยภาษา"

ภาพประกอบ เป็นภาพถ่ายมีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ประมาณ 24 หน้า

หน้าโฆษณา มีประมาณ 15 หน้า เป็นโฆษณาเกี่ยวกับเสื้อผ้า เครื่องดื่ม ของใช้ประจำวัน

ผู้อ่าน (ไม่สามารถสัมภาษณ์บรรณาธิการหรือผู้เกี่ยวข้องได้ เพราะปัจจุบันหยุดพิมพ์จำหน่ายแล้ว)

3.58 ไฮสคูล

เป็นนิตยสารรายปักษ์ เริ่มออกครั้งแรกเมื่อปักษ์แรก กันยายน พ.ศ. 2530 กำหนดออกทุกวันที่ 10 และ 25 ของเดือน เจ้าของคือ จุมพล เชษฐพงศ์พันธ์ บรรณาธิการคือ ประจวบ เพ็ญเรือง สำนักงานอยู่ที่ กรุงเทพมหานคร เลขที่ 4-10 ถนนราชพฤกษ์ กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ "เพื่อความบันเทิง และเพื่อการพักผ่อนสมองของวัยรุ่น โดยแทรกสาระความรู้ต่างๆ และหวังที่จะให้วัยรุ่นไม่ว่าจะเป็นนักเรียน นักศึกษา ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนหันกลับมานิยมการอ่านหนังสือ (ประจวบ เพ็ญเรือง, สัมภาษณ์)

รูปเล่ม ขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $10\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ย ประมาณ 80 หน้า เย็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา 15 บาท

เนื้อหา ส่วนใหญ่เน้นเรื่องราวเกี่ยวกับสังคม ชีวิตความเป็นอยู่ของวัยรุ่นทั่วไป ไม่เน้นคารา นักร้อง นักดนตรี แต่จะเน้นเรื่องของนักเรียน นักศึกษา จากสถาบันการศึกษาต่างๆ ประกอบด้วยคอลัมน์ "สหภาพกลองย่องสถาบัน" "พบกะคนดัง" "นักข่าวประจำสถาบัน" "จดหมายเรื่องสั้น" "แฟนคลับ" "หนุ่มยั่วสาวเห่า" "หน้าตาภาษา" "เรียบ...เรียบ...ง่าย...ง่าย" "เก็บดาวมาเรียง" "แฟชันไฮสคูล" "สังคมไฮสคูล" "เล็กน้อยกับหนุ่มหล่อ" "สะกดคาสาวยาย" นอกจากนี้ ยังมีเรื่องชุด และ เรื่องสั้น อีกร้อย

ผู้เขียนเรื่อง ถ้าเป็นคอลัมน์ประจำ คณะกองบรรณาธิการเป็นผู้เขียน และใช้นามแฝงในการเขียน ถ้าเป็นเรื่องชุด มีทั้งที่กองบรรณาธิการเป็นผู้เขียน และบุคคลภายนอกส่งมา ไม่เน้นนักเขียนที่มีชื่อเสียง แต่จะพยายามส่งเสริมนักเขียนรุ่นใหม่ ส่วนเรื่องสั้น มักเป็นผู้อ่านเขียนส่งมา

ภาพประกอบ มีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ ภาพสีมีประมาณ 16 หน้า และมีภาพสองสีอีก ๘ หน้า มีภาพวาดบ้างแต่เป็นภาพการ์ตูน

หน้าโฆษณา ไม่มี

ผู้อ่าน ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นชายและหญิง อายุระหว่าง 12-20 ปี

จากการศึกษาค้นคว้าประวัติและวิวัฒนาการของนิตยสารวัยรุ่นของไทย ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2522-2530 สรุปได้ว่า นิตยสารวัยรุ่นออกมาจำนวนทั้งสิ้น 58 ชื่อเรื่อง* ปีที่มีนิตยสารวัยรุ่นออกมามากที่สุดคือ ปี พ.ศ. 2527 จำนวน 13 ชื่อเรื่อง รองลงมาคือ ปี พ.ศ. 2526 และ พ.ศ. 2529 จำนวน 11 ชื่อเรื่อง ถ้าแบ่งตามกำหนดออกจะพบว่า เป็นนิตยสารรายบ็อกซ์ 19 ชื่อเรื่อง รายเดือน 37 ชื่อเรื่อง ราย 2 เดือน 1 ชื่อเรื่อง (CLASSY) และไม่ทราบกำหนดออก 1 ชื่อเรื่อง (ทีนเลิฟ) ปัจจุบัน (ธันวาคม พ.ศ. 2530) ยังมีนิตยสารวัยรุ่นที่พิมพ์จำหน่ายอยู่ 19 ชื่อเรื่อง เลิกออกไปแล้ว 39 ชื่อเรื่อง บงกช และ เปรี้ยว เป็นนิตยสารวัยรุ่นที่มีอายุยืนยาวที่สุด (6 ปี) และปัจจุบันยังพิมพ์จำหน่ายอยู่ สำนักพิมพ์ที่จัดพิมพ์นิตยสารวัยรุ่นออกมามากที่สุด คือ

* ดูเพิ่มเติมที่ภาคผนวก ข., หน้า 250-252.

สำนักพิมพ์บางกอกสาส์น จำนวน 6 ชื่อเรื่อง ได้แก่ สตรีจริง เรา วัยน่ารัก
เดอะสตรีจริง Boy & Girl และ ลูกกวาด รองลงมาคือ สำนักพิมพ์จินกาศาส์น
 จำนวน 4 ชื่อเรื่อง ได้แก่ แรกรุ่น ซิกทีน/ซิกทีน'ส ทีนเลิฟ และ เปรี้ยวหวาน
 ซึ่งปัจจุบันเลิกออกไปแล้วทั้ง 4 ชื่อเรื่อง บรรณาธิการที่จัดทำนิตยสารวัยรุ่นมากที่สุดคือ
 สถาพร เชื้อมงคล (เธอกับฉัน HELLO ACTION และ GANG) ส่วนคณะผู้จัดทำ
 ที่จัดทำนิตยสารวัยรุ่นมากที่สุดคือ คณะผู้จัดทำนิตยสาร 'หนก/กนก โคเรมี และ
โลกดนตรี และทีมงานนิตยสาร วัยน่ารัก (วัยน่ารัก Boy & Girl ลูกกวาด และ
เดอะสตรีจริง)

รูปเล่ม นิตยสารวัยรุ่นส่วนใหญ่มีขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว X $11\frac{1}{2}$ นิ้ว
 (จำนวน 20 ชื่อเรื่อง) จำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 91-100 หน้ามีมากที่สุด (14 ชื่อเรื่อง)
 นิตยสารที่มีจำนวนหน้ามากที่สุดคือ วัยน่ารัก (276 หน้า) ส่วนวิธีการเย็บเล่มนั้น
 แบบไส่กาวมี 32 ชื่อเรื่อง แบบมุงหลังคามี 26 ชื่อเรื่อง

ราคา ราคาต่ำสุดของนิตยสารวัยรุ่นคือ 10 บาท (แฟน และ
วัยหวาน) ราคาสูงสุดคือ 30 บาท (CLASSY) และมีนิตยสารวัยรุ่น 1 ชื่อเรื่องที่ไม่
 ใ้ได้พิมพ์เพื่อจำหน่าย คือ คืนสอสี

เนื้อหา ถ้าจะแบ่งกลุ่มของนิตยสารวัยรุ่นทั้งหมดตามลักษณะเด่นของ
 เนื้อหา พอดีจะแบ่งได้เป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มที่เสนอเรื่องราวของวงการบันเทิง ได้แก่ ภาพยนตร์
 วิทยุ โทรทัศน์ ดนตรี ฯลฯ และข้อเขียนที่มีประโยชน์สำหรับวัยรุ่น โดยไม่เน้นด้านใด
 ด้านหนึ่ง มี 32 ชื่อเรื่อง ได้แก่ 'หนก/กนก เรา เธอกับฉัน ฉันและเธอ วัยหวาน
รักและคิดถึง วัยน่ารัก ควยรัก ดาว หวานรัก แรกรุ่น วรา Little วัยหวาน
วัยระเริง PUNCH คืนสอสี ซิกทีน/ซิกทีน'ส เพื่อนใจ น้ำหวาน YOU & ME ทีนเลิฟ
17 (Seventeen) สระรัน จอย โพลิน วัยกร๊อค สายไหม วัยฝัน ลูกกวาด MY SISTER
GANG และ เปรี้ยวหวาน

2. กลุ่มที่เน้นเฉพาะเรื่องราวของนักร้อง นักดนตรี และ
 วงการดนตรี มี 11 ชื่อเรื่อง ได้แก่ สตรีจริง ป๊อปมิวสิค IQ รุดไฟดนตรี โคเรมี
หอป-ป๊อป (Jam ไลฟ์(Live) / ไลฟ์นิวส์ มิวปากตามเพลง เดอะสตรีจริง และ
โลกดนตรี

3. กลุ่มที่เน้นด้านแฟชั่นและวงการโฆษณา มี 8 ชื่อเรื่อง
ไต้แก เปรี้ยว แพรวสุดสัปดาห์ ท็อปพี CLASSY HELLO BOY & GIRL ACTION
 และ แทน

4. กลุ่มที่เน้นนวนิยาย เรื่องชุด เรื่องสั้น บทกวี-กลอนเปล่า
 มี 3 ชื่อเรื่อง ไต้แก บงกช แฟน และ ชวคโหล

5. กลุ่มที่เน้นเนื้อหาสำหรับผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม มี 3 ชื่อเรื่อง
ไต้แก ขั้มราม ไฮสคูล และ กินสอ

6. กลุ่มที่เน้นความตลกขบขันและความสนุกสนาน มี 1 ชื่อเรื่อง
ไต้แก ขลข (ไปยาลใหญ่)

อย่างไรก็ตาม กล่าวได้ว่า เกือบทุกชื่อเรื่องยังคงเน้นความบันเทิง
 เรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับวัยรุ่น และสังคมของวัยรุ่น เช่น แฟชั่น คาราภาพยนตร์
 นักร้อง นักดนตรี เพลง แบบทดสอบ บทกวี-กลอนเปล่า นวนิยายรัก เรื่องแปล เรื่องสั้น
 แฟนคลับ ตอบปัญหา มิตรสัมพันธ์ทางจดหมาย เป็นต้น

ผู้เขียนเรื่อง ส่วนใหญ่ไต้แก คณะกองบรรณาธิการซึ่งใช้นามแฝงใน
 การเขียน บุคคลภายนอกทั้งที่เป็นนักเขียนอาชีพและนักเขียนรุ่นใหม่ ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ
 เฉพาะด้าน รวมทั้งผู้อ่านที่เขียนเรื่องส่งมา

ภาพประกอบ นิตยสารวัยรุ่นเกือบทุกชื่อมีทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ
 มีเพียง 'หนูๆ/กนก' เท่านั้นที่มีเฉพาะภาพขาว-ดำ และมีนิตยสารวัยรุ่น 2 ชื่อเรื่อง
 ที่มีภาพสองสีด้วย ไต้แก ทีนเลิฟ และ ไฮสคูล จำนวนภาพสีในนิตยสารวัยรุ่นส่วนใหญ่
 ประมาณ 11-20 หน้า

หน้าโฆษณา ส่วนใหญ่มีจำนวนประมาณ 1-10 หน้า ยกเว้น วัยรุ่นรัก
 มีหน้าโฆษณามากที่สุด คือประมาณ 150-160 หน้า โฆษณาส่วนใหญ่เป็นโฆษณาเกี่ยวกับ
 เสื้อผ้า ซึ่งเสนอในรูปแบบของแฟชั่นประกอบภาพของดารา นักร้อง นักดนตรี นายแบบ
 นางแบบประจำฉบับ เป็นที่น่าสังเกตว่า มีนิตยสารจำนวน 20 ชื่อเรื่องที่ไม่มีหน้าโฆษณา
 ในจำนวนนี้ยังมีจำนวนอยู่เพียง 4 ชื่อเรื่องเท่านั้นคือ ขลข (ไปยาลใหญ่) ชวคโหล
กินสอ และ ไฮสคูล

ผลการศึกษาประวัติ นโยบาย วัตถุประสงค์ของการจัดทำ และการเผยแพร่หนังสือสารวัยรุ่น จำนวน 13 ชื่อเรื่อง

ตารางที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือสารวัยรุ่น จำนวน 13 ชื่อเรื่อง

ชื่อ	ปีที่เริ่มออก	กำหนดออก	ราคา (บาท)	ขนาด (นิ้ว×นิ้ว)	จำนวนหน้า	วิธีการเขียนเล่ม	ภาพประกอบ	หน้าโฆษณา (หน้า)	สำนักพิมพ์	การเผยแพร่
ซิกทีน/ซิกทีน*ส	ธ.ค.2527	รายเดือน	18	$8\frac{1}{2} \times 11\frac{1}{2}$	96	แบบมุงหลังคา	สีและขาว-ดำ	15-18	จินตาส่าส่น	วางจำหน่าย
ท็อป-ป๊อป	ส.ค.2526	รายเดือน	15	$8\frac{1}{2} \times 11$	104	แบบใส่กา	สีและขาว-ดำ	-	เล็ก วงศ์สว่าง	วางจำหน่าย
เชอก๊อจัน	เม.ย.2526	รายปักษ์	18	$8\frac{1}{2} \times 11\frac{1}{4}$	132	แบบใส่กา	สีและขาว-ดำ	14	สรรทศาสตร์	วางจำหน่าย
น้ำหวาน	เม.ย.2528	รายเดือน	15	$7\frac{1}{2} \times 10\frac{1}{4}$	104-120	แบบมุงหลังคา	สีและขาว-ดำ	10	ชนสาส์น	วางจำหน่าย
บงกช	พ.ค.2524	รายปักษ์	12	$7\frac{1}{2} \times 10\frac{1}{4}$	120	แบบใส่กา	สีและขาว-ดำ	2-5	บงกช	วางจำหน่ายและสมาชิก
เปรี๊ยะ	พ.ย.2524	รายปักษ์	20	$8\frac{1}{2} \times 11\frac{1}{2}$	168	แบบมุงหลังคา	สีและขาว-ดำ	30-32	สยามสปอร์ตฯ	วางจำหน่ายและสมาชิก
แพรวสุดสัปดาห์	ก.พ.2525	รายปักษ์	20	$8\frac{1}{2} \times 11$	180	แบบใส่กา	สีและขาว-ดำ	20-30	บ้านและสวนฯ	วางจำหน่ายและสมาชิก
เรา	ธ.ค.2525	รายเดือน	20	$8\frac{1}{2} \times 11\frac{1}{2}$	156	แบบใส่กา	สีและขาว-ดำ	30	บางกอกสาส์น	วางจำหน่าย
โลกคนตรี	ม.ค.2528	รายเดือน	20	$8\frac{1}{2} \times 11\frac{1}{2}$	100	แบบมุงหลังคา	สีและขาว-ดำ	3-4	ภาพพิมพ์	วางจำหน่าย
วัยรุ่นรัก	ธ.ค.2526	รายปักษ์	20	$8\frac{1}{2} \times 11\frac{1}{2}$	276	แบบใส่กา	สีและขาว-ดำ	160	บางกอกสาส์น	วางจำหน่ายและสมาชิก
วัยรุ่นหวาน	ค.ค.2526	รายปักษ์	20	$8\frac{1}{4} \times 11$	140	แบบใส่กา	สีและขาว-ดำ	20	พลทันต์การพิมพ์	วางจำหน่ายและสมาชิก
HELLO	ก.พ.2528	รายเดือน	20	$8\frac{1}{4} \times 11\frac{1}{2}$	166	แบบใส่กา	สีและขาว-ดำ	36	ชูแอนเค้เอฟ	วางจำหน่ายและสมาชิก
YOU & ME	ส.ค.2528	รายเดือน	18	$8\frac{1}{2} \times 11$	100	แบบใส่กา	สีและขาว-ดำ	-	อังกฤษ กาวเรื่อง	วางจำหน่าย

ตารางที่ 1 จากการศึกษาประวัติ นโยบาย วัตถุประสงค์ของการจัดทำ และการเผยแพร่นิตยสารวัยรุ่นจำนวน 13 ชื่อเรื่อง ที่พิมพ์จำหน่ายมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี ซึ่งเป็นนิตยสารวัยรุ่นที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในแบบสอบถามของการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่า บงกช เป็นนิตยสารวัยรุ่นที่ออกวางจำหน่ายก่อนเล่มอื่นๆ กล่าวคือ เริ่มออกจำหน่ายตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2524 ต่อมาได้แก่ เปรี้ยว (พฤศจิกายน 2524) ปี พ.ศ. 2525 ได้แก่ แพรวสุดสัปดาห์ และ เรา ปี พ.ศ. 2526 ได้แก่ เธอกับฉัน ท็อป-ป๊อป วัยรุ่นาน และ วัยรุ่นรัก ปี พ.ศ. 2527 ได้แก่ ซิกทีน/ซิกทีน'ส และ ปี พ.ศ. 2528 ได้แก่ โลกดนตรี HELLO นำหวาน และ YOU & ME ซึ่งออกวางจำหน่ายหลังสุด (สิงหาคม 2528) ถ้าแบ่งตามกำหนดออกจะพบว่า เป็นนิตยสารรายปักษ์ 6 ชื่อเรื่อง ได้แก่ เธอกับฉัน บงกช เปรี้ยว แพรวสุดสัปดาห์ วัยรุ่นรัก และ นำหวาน รายเดือน 7 ชื่อเรื่อง ได้แก่ ซิกทีน/ซิกทีน'ส ท็อป-ป๊อป นำหวาน เรา โลกดนตรี HELLO และ YOU & ME ปัจจุบัน (ธันวาคม 2530) ยังมีพิมพ์จำหน่ายอยู่เพียง 9 ชื่อเรื่อง คือ เธอกับฉัน นำหวาน บงกช เปรี้ยว แพรวสุดสัปดาห์ โลกดนตรี วัยรุ่นรัก วัยรุ่นาน และ HELLO ส่วนอีก 4 ชื่อเรื่องซึ่งได้แก่ ซิกทีน/ซิกทีน'ส ท็อป-ป๊อป เรา และ YOU & ME นั้นเลิกออกไปแล้ว บงกช และ เปรี้ยว ถือเป็นนิตยสารวัยรุ่นที่มีอายุยืนยาวที่สุด (6 ปี) เป็นที่น่าสังเกตว่า สำนักงานของนิตยสารวัยรุ่นทุกชื่อเรื่องนั้นอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยที่สำนักพิมพ์บางกอกสาส์นจัดพิมพ์ออกมา 2 ชื่อเรื่อง คือ วัยรุ่นรัก และ เรา ทุกชื่อเรื่องจัดทำโดยเอกชนทั้งหมด

รูปเล่ม ส่วนใหญ่มีขนาดประมาณ $8\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $11\frac{1}{2}$ นิ้ว ยกเว้น นำหวาน และ บงกช มีขนาดประมาณ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว \times $10\frac{1}{4}$ นิ้ว จำนวนหน้าเฉลี่ยมีตั้งแต่ประมาณ 96 - 276 หน้า โดยที่ ซิกทีน/ซิกทีน'ส มีจำนวนหน้าน้อยที่สุด และ วัยรุ่นรัก มีจำนวนหน้ามากที่สุด ส่วนการเย็บเล่มนั้น ส่วนใหญ่เย็บเล่มแบบไสกาว มีเพียง ซิกทีน/ซิกทีน'ส นำหวาน เปรี้ยว และ โลกดนตรี เท่านั้นที่เย็บเล่มแบบมุงหลังคา

ราคา ส่วนใหญ่ราคา 20 บาท ราคาต่ำสุดคือ 12 บาท (บงกช)

ราคาสูงสุดคือ 20 บาท

เนื้อหา นิตยสารวัยรุ่นทุกชื่อเรื่องมีนโยบายและวัตถุประสงค์ของการจัดทำไม่แตกต่างกันมากนัก กล่าวคือ มุ่งจัดทำเพื่อกลุ่มผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่น เนื้อหาส่วนใหญ่

เน้นความบันเทิง และเรื่องราวที่เกี่ยวกับสังคมของวัยรุ่น แฟชั่น การภาพยนตร์
 นักร้อง นักดนตรี เพลง แบบทดสอบ บทกวี-กลอนเปล่า นวนิยายรัก เรื่องสั้น
 เรื่องแปล แฟนคลับ มิตรสัมพันธ์ทางจดหมาย คอปปี้ของวัยรุ่นในร้านต่าง ๆ เป็นต้น*
ผู้เขียนเรื่อง ส่วนใหญ่ได้แก่ คณะผู้จัดทำ หรือกองบรรณาธิการ บุคคล-
 ภายนอกทั้งที่เป็นนักเขียนอาชีพและนักเขียนรุ่นใหม่ ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีประสบการณ์
 เฉพาะด้าน รวมทั้งผู้อ่าน

ภาพประกอบ ทุกชื่อเรื่องมีภาพประกอบทั้งภาพสีและภาพขาว-ดำ
 ทั้งภาพถ่ายและภาพวาด ส่วนใหญ่มีภาพสีประมาณ 11-20 หน้า

หน้าโฆษณา มีตั้งแต่ 2-160 หน้า โดยที่ วัยรุ่นรัก มีหน้าโฆษณามากที่สุด
 และมีนิตยสารวัยรุ่น 2 ชื่อเรื่องที่ไม่มีหน้าโฆษณาเลย คือ ท็อป-ป๊อป และ YOU & ME
 โฆษณาส່วนใหญ่มักเป็นโฆษณาเกี่ยวกับเสื้อผ้าและสินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวัยรุ่น
 ของใช้กระจุกกระจิก

ผู้อ่าน ส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น ทั้งชายและหญิง อายุระหว่าง 12-25 ปี
การเผยแพร่ จากการศึกษาพบว่า นิตยสารวัยรุ่นทั้ง 13 ชื่อเรื่องนั้น
 มีการวางจำหน่ายตามแผงหนังสือทั่วไป ทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด
 โดยเฉพาะทั้ง 6 จังหวัดที่ทำการศึกษ บางชื่อเรื่องเปิดรับสมัครสมาชิกด้วย
 ได้แก่ บงกช เปรี้ยว แพรวสุดสัปดาห์ วัยรุ่นรัก วัยหวาน และ HELLO ซึ่งปัจจุบัน
 ยังมีพิมพ์จำหน่ายอยู่ทั้งหมด

* ดูเพิ่มเติมที่ ตารางที่ 2, หน้า 108-110.

ตารางที่ 2 ประเภทของคอลัมน์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในนิตยสารวัยรุ่น จำนวน 13 ชื่อเรื่อง

ประเภทของคอลัมน์	จำนวนนิตยสาร
เกร็ดความรู้ สารคดี	13
สังคมของคารา นักร้อง นักดนตรี	13
คุยกับ บ.ก.	12
บทกวี-กลอนเปล่า	12
บันทึกความในใจของวัยรุ่น	12
เรื่องสั้น	12
แนะนำสถานที่ท่องเที่ยว	11
บทสัมภาษณ์คารา นักร้อง นักดนตรี	11
เบื้องหลังปก	11
แบบทดสอบ	11
แนะนำภาพยนตร์ วิกิโอ	10
บุคลิกภาพ ความสวยความงาม	10
แฟชั่น	10
ดวงชะตา-ราศี	9
แนะนำเทปเพลง	9
บทสัมภาษณ์วัยรุ่น	9
เพลง	9
แนะนำสินค้า	8
ปฏิทินข่าว หรือกิจกรรมต่าง ๆ	8
ศิลปะ การประดิษฐ์ การตกแต่ง	8
ข่าวสั้น การตูน	7
นวนิยาย	7
บทสัมภาษณ์บุคคลน่าสนใจ	7
ปริศนา หายびโซหา	7
มิตรสัมพันธ์ทางจดหมาย	7
เรื่องแปล	7
สังคมบุคคลต่างประเทศ	7
สังคมวัยรุ่น	7
แนะนำหนังสือ	6
แฟนคลับ	5
ภาษา	5
ตอบปัญหาของวัยรุ่น	4
บทส่งท้าย (ก่อนจาก)	4
บริการแลกเปลี่ยนคารา	4
แนะนำสถาบันการศึกษา	3
กีฬา	1
วงการโฆษณา	1
อาหาร	1

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า เนื้อหาส่วนใหญ่ของนิตยสารวัยรุ่นทั้ง 13 ชื่อเรื่องไม่ แตกต่างกันมากนัก ประเภทของคอลัมน์ที่มีมากที่สุด ได้แก่ เกร็ดความรู้ สารคดี และสังคมของคารา นักร้อง นักดนตรี ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ (13 ชื่อเรื่อง) โดยที่ ท็อป-ป๊อป และ โลกดนตรี เสนอเฉพาะเรื่องราวของนักร้อง นักดนตรี เท่านั้น เปรี้ยว แพรวสุดสัปดาห์ และ HELLO เสนอแต่เพียงส่วนน้อย และมักจะเป็นเรื่องราวของคารา นักร้อง นักดนตรีชาวต่างประเทศมากกว่า คอลัมน์ที่มีมากที่สุดรองลงมา ได้แก่ คุยกับ บ.ก. บทกวี-กลอนเปล่า บันทึกความในใจของวัยรุ่น และเรื่องสั้น (12 ชื่อเรื่อง) ซึ่งทั้ง 4 ประเภทไม่มีใน โลกดนตรี แนะนำสถานที่ท่องเที่ยว บทสัมภาษณ์คารา นักร้อง นักดนตรี และผู้เกี่ยวข้องในวงการบันเทิง เบื้องหลังปก แบบทดสอบ (11 ชื่อเรื่อง) แนะนำภาพยนตร์ วิดีโอ บุคลิกภาพ ความสวยงาม แฟชั่น (10 ชื่อเรื่อง) ดวงชะตา-ราศี แนะนำเทปเพลง บทสัมภาษณ์วัยรุ่น เพลง (9 ชื่อเรื่อง) แนะนำสินค้า ปฏิทินข่าว หรือกิจกรรมต่าง ๆ ศิลปะ การประดิษฐ์ การตกแต่ง (8 ชื่อเรื่อง) ซำซัน การ์ตูน นวนิยาย บทสัมภาษณ์บุคคลน่าสนใจ ปริศนา หายปัญหา มิตรสัมพันธ์ทางจดหมาย เรื่องแปล สังคมบุคคลต่างประเทศ สังคมวัยรุ่น (7 ชื่อเรื่อง) นอกนั้นเป็นคอลัมน์ที่มีปรากฏไม่ถึงครึ่งหนึ่งของนิตยสารวัยรุ่น 13 ชื่อเรื่อง ซึ่งได้แก่ แนะนำหนังสือ แฟนคลับ ภาษา ตอบปัญหาของวัยรุ่น บทส่งท้าย (ก่อนจาก) บริการแลกเปลี่ยนคารา แนะนำสถาบันการศึกษา ส่วนคอลัมน์ที่มีปรากฏเฉพาะในนิตยสารวัยรุ่นเพียงชื่อเรื่องเดียวเท่านั้น ได้แก่ กีฬา (วัยหวาน) วงการโฆษณา (HELLO) และอาหาร (เปรี้ยว)

จากการศึกษาประเภทของคอลัมน์ในนิตยสารวัยรุ่นทั้ง 13 ชื่อเรื่อง หอจะแบ่งนิตยสารทั้ง 13 ชื่อเรื่องตามลักษณะเนื้อหาที่เสนอได้ 4 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มที่เสนอเรื่องราวของวงการบันเทิง ได้แก่ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ ดนตรี ฯลฯ และข้อเขียนที่มีประโยชน์สำหรับวัยรุ่น โดยไม่เน้นด้านใดด้านหนึ่ง ได้แก่ ซิกทีน/ซิกทีน'ส์ เธอคือฉัน น้ำหวาน เรา วัยน่ารัก วัยหวาน และ YOU & ME
2. กลุ่มที่เน้นเฉพาะเรื่องราวของนักร้อง นักดนตรี และวงการดนตรี ได้แก่ ท็อป-ป๊อป และ โลกดนตรี

๓. กลุ่มที่เน้นงานแฟชั่นและวงการโฆษณา ได้แก่ เปรี๊ยะ แพรวสุดสัปดาห์

และ HELLO

๔. กลุ่มที่เน้นนวนิยาย เรื่องชุก เรื่องสั้น ได้แก่ บงกช

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย